

PERGALĖ

13

Biblijos pamokos paaugliams nuo 10 iki 14 metų

Metodinė medžiaga mokytojams

Turinys

1. Slapta užduotis
2. Pavojingas nuotykis
3. Persikėlimas per Jordaną
4. Pergalė ir pralaimėjimas
5. Šeimyniniai ryšiai
6. Mirtis ar miegas?
7. Dviejų seserų sielvartas
8. Lozorius ir prisikėlimas iš mirusiųjų
9. Šlovinkite Viešpatį kaip džiaugsme, taip ir liūdesy
10. Netikę kunigai
11. Karalius, žynė ir velnias
12. Mūsų sprendimų pasekmės
13. Narsios širdys

1 pamoka

SLAPTA UŽDUOTIS

Mes tarnaujame Dievui ten, kur esame

Tarnavimas

Isimintina eilutė: „Kalebas nutildė žmones, murmėjusius prieš Mozę, ir tarė: „Keliuokime tučtuojau ir užimkime jį, nes tikrai galime juos nugalėti“ (Sk 13, 30).

Tyrinėjimo tekstai: Sk 13.

Papildoma literatūra: E Vait „Patriarchai ir pranašai“ 307 – 309 psl.

Pamokos užduotys:

Ištyrinėję šią temą vaikai turi:

1. **Žinoti**, kad pagalba kitiems gali būti susijusi su pavojais ar nemalonumais.
2. **Jausti** troškimą tarnauti Dievui, nepaisant pavojų.
3. **Atsiliepti** į Dievo kvietimą ir drąsiai Juo pasikliauti, kaip tai savo laiku padarė Kalebas ir Jozuė.

Pagrindinė mintis: Dievas kviečia mus tarnauti Jam nepaisant pavojų.

TRUMPA PAMOKOS APŽVALGA

Možė pasiuntė dvylika žvalgų į Kanaano žemę. Sugrįžus į stovyklavietę, dešimt, išsigandę tos vietos gyventojų, teigė, kad tos vietos užkariauti neįmanoma. Tik Kalebas ir Jozuė tikėjo tuo, kad Visagalis Viešpats padės jiems užkariauti šį kraštą. Dievas buvo labai patenkintas, kad Kalebas ir Jozuė drąsiai Juo pasitikėjo, nepaisydami pavojų.

Ši pamoka apie tarnavimą Dievui!

Kartais Dievas patiki mums pavojingas užduotis. Jis trokšta, kad, padėdami kitiems žmonėms, visiškai pasitikėtume Juo. Mes turime būti užtikrinti, kad, jei Dievas turi mums užduotį, tai Jis duos ir jėgos, ir drąsos atlikti viską iki galo.

PAPILDOMA MEDŽIAGA MOKYTOJAMS

„Netrukus minios vaizdas pasikeitė. Viltis ir drąsa užleido vietą bailiam nusivylimui, kai žvalgai išsakė tai, ką jie jautė savo netikinčiose širdyse, kurias buvo apėmusi šėtono sužadinta nepasitikėjimo savimi dvasia. Jų netikėjimo niūrus šešėlis užslinko ant susirinkusiųjų, o didinga Dievo galia, taip dažnai pasireiškusį išrinktosios tautos labui, buvo pamiršta. Žmonės nė kiek nesusimąstė, nepagalvojo, kad Tas, kuris juos iki ten nuvedė, neabejotinai duos jiems tą žemę; jie neprisiminė, kaip įstabiai Dievas juos išlaisvino nuo engėjų, nutiesęs kelią per jūrą ir sunaikinęs persekiojančią faraono kariuomenę. Neliko minties apie Dievą, jie veikė tarsi būtų turėję pasikliauti vien savo jėgomis“ (E.Vait, Patriarchai ir pranašai, 308 psl.).

„Savo netikėjimu jie apribojo Dievo galią ir suabejojo ta ranka, kuri iki tol saugiai juos vedė“ (ten pat).

Ar užmirštu aš tai, kad Dievas padėdavo man praeityje? Ar sunku žengti pirmyn, pasikliaujant tik savo jėgomis? Ko būtina prašyti Dievo, kad pavyktų sėkmingai surengti jaunimo tarnavimą?

PASISVEIKINIMAS

Pasveikinkite vaikus. Paklauskite, kaip jiems sekėsi šią savaitę, kokius patyrė džiaugsmus, ką išgyveno. Ką naujo sužinojo šią savaitę tyrinėdami Bibliją. Ar atliko namų darbus, kurie buvo jų pamokėlėje.

Paprašykite vaikų aktyviai dalyvauti užduotyse, kurias jūs jiems paruošėte.

1 AKTYVUS PASIRUOŠIMAS (10 – 15 min.)

Pasirinkite vieną arba keletą užduočių, kurios labiausiai jums tinka.

A. „Medkirčiai“

Paprašykite vaikų susirasti sau partnerį.

Sakykite

– Įsivaizduokite, kad jūs miške kertate malkas. Vienas vaikas poroje tebūna medkirčiu, o kitas medžiu. Medkirtys stovi medžiui už nugaros ir rodo kirtimo ar pjovimo judesius. Medkirtys turi pagauti medį, kol jis nenukrito ant žemės. (Pasirūpinkite, kad krisdami vaikai neužsigautų.)

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paklauskite

– Kas vyko, kai jūs griuvote? Ką jūs tuo metu pajutote? Kuo šis žaidimas buvo pavojingas? Atsiverskime ir paskaitykime mūsų įsimintiną eilutę (Sk 13, 30).

Atminkite: Dievas kviečia mus tarnauti Jam nepaisant pavojų.

B. „Slaptas kodas“

Paruoškite popieriaus, pieštukų, lentą ir kreidą. Prieš pamoką parašykite ant lentos skaičius tokia tvarka:

70 77 71 94 65 88

81 94 77 71 69 77 65

83 91 88

90 65 87 84 65 91 90 77

80 65 83

84 71 86 65 77 88 65 84 90

86 65 94 85 80 92

Sakykite

– Įsivaizduokite, kad jūs žvalgas ir turite iššifruoti slaptą kodą. Mes naudosisime ASCH (visuomeninį amerikiečių kodą informacijos pasikeitimui). Štai kodo raktas: 65 reiškia raidę A, 66 – B, 67 – C ir t.t. Pabandykite dabar iššifruoti ant lentos užrašytą žinutę.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paklauskite

– Apie ką kalbama šioje žinutėje? Teisingai! Dievas kviečia mus tarnauti Jam nepaisant pavojų. Kokius pavojus jūs galite sutikti savo gyvenime? Ar galėsite rizikuoti dėl Dievo? Atsiverskime ir kartu perskaitykime įsimintiną eilutę (Sk 13, 30).

PASIDALIJIMAS PATIRTIMI (15 – 20 min.)

Draugiški pokalbiai

Pasveikinkite visus svečius. Papasakokite apie džiaugsmus ir rūpesčius, kuriais vaikai pasidalijo pamokos pradžioje. Atsiklausę vaikų leidimo, papasakokite, ką jie atrado tyrinėdami Bibliją šią savaitę. Pasveikinkite gimtadienių ar kitokių svarbių įvykių progą.

Giesmių giedojimas

Giedokite jūsų mėgstamiausias giesmes apie tarnavimą Dievui.

Malda

Prieš pamoką iš spalvoto popieriaus iškirpkite kiekvienam vaikui po 4 raktelius, jie bus reikalingi visas kitas keturias savaites. Šią pamoką kiekvienam vaikui išdalykite po vieną raktelį.

Sakykite

– Kitas keturias savaites mes kalbėsime apie tai, kas laukė izraelitų pakeliui į pažadėtąją žemę ir kaip jie į ją įėjo. Rakteliai, kuriuos jūs gavote, reiškia izraelitų naujosios žemės „atrakinimą“. Parašykite ant raktelio, ką naudinga norėtumėte nuveikti dėl Dievo. Po maldos mes surinksime raktelius ir pakabinsime mūsų klasėje ant virvutės.

Sakykite

– Mielasis Viešpatie, mes dėkojam Tau už kiekvieną čia esantį vaiką, o taip pat ir už tai, kad šie vaikai pasiruošę Tau tarnauti. Prašome, duok mums ryžto, kai mūsų tarnavimas bus susijęs su nemalonumais ar pavojais. Amen.

Misijos istorijos

Panaudokite įvairius misionieriškus pasakojimus.

Aukų surinkimas

Paruoškite švarų indą nuo pieno ar medaus. Kadangi kitas keturias savaites kalbėsime apie tai, kaip izraelitai žengė į žemę, kur „teka pienas ir medus“, aukų surinkimui galite panaudoti švarų, tuščią indą nuo pieno ar medaus.

Sakykite

– Kai mes atnešėme aukas, mes taip pat tarnaujame Dievui. Šiandien mes renkame aukas į šį indą, nes tai primena mums apie žemę, kur „teka pienas ir medus“ ir ten vis dėlto įžengs izraelitai.

2. ATVERSKIME BIBLIJĄ (15 – 20 min.)

Paprašykite vaikų susiskirstyti po du, atsisukti vienas į kitą veidu, ištiesti truputį per alkūnes sulenktas rankas. Vienas iš jų turi laikyti rankas delnais į viršų, o kitas vos liesti draugo rankas delnais į apačią. Tas, kurio rankos yra iš viršaus, turi pamėginti kuo greičiau rankas paslėpti už nugaros iki to momento, kol kitas suspės suduoti. Žaidžiama tol, kol suspės suduoti per rankas. Po to keičiasi vietomis ir vėl pradeda iš naujo.

Paklauskite

– Kas vyko žaidimo metu? (Mes stengėmės patraukti rankas net tuo metu, kai draugas nesistengė per jas suduoti. Mes visą laiką rizikavome) Sunku ar lengva buvo žaisti šį žaidimą? Ar teko jums kada nors atlikti labai sunkią užduotį ar rizikuoti?

Šiandien, tyrinėdami Bibliją, mes sužinome apie žmones, kurie neketino rizikuoti ir pasitikėti Dievu.

BIBLIJOS TYRINĖJIMAS

Paruoškite Biblijas, popierių, Biblijos atlasą, spalvotus žymeklius.

Prieš Sabatos mokyklos pamoką išrinkite 3 vaikus, kurie šios užduoties atlikimo metu bus žvalgai. Kitiems vaikams apie tai nesakykite. Kiekvienas iš jų turi pasirinkti vieną iš trijų užduočių. Paprašykite, kad jie atlikdami užduotį savo grupėje nepastebimai stebėtų kitų vaikų veiklą. Pasiūlykite jiems pastebėti kažką ypatinga, pavyzdžiui, kas, jų manymu, yra kiekvienos grupės lyderis, kaip gerai vaikai dirba kartu, ar sugebės kiekviena komanda atlikti savo užduotį ir t.t. Po kiekvienos užduoties paprašykite „žvalgus“ pasakyti savo pastebėjimus.

Kartu su vaikais perskaitykite Sk 13.

Suteikite galimybę kiekvienam norinčiam perskaityti keletą eilučių, atsižvelgdami į vaikų skaičių. Po to paprašykite vaikų išrinkti vieną iš šių veiklų:

A. „Žemėlapių sudarymas“

Paruoškite didelį popieriaus lapą, rašymo priemones ir Biblijos atlasą. Vaikai gali sudaryti dvylikos žvalgų kelionės į Kanaano žemę žemėlapi. Paprašykite žemėlapyje pažymėti tokias svarbiausias vietas, kaip Hebronas, Sino dykuma, Parano dykuma, pažymėti geografinius ypatumus: upes, kalnus. Pasirūpinkite, kad vaikai viską pažymėtų taip, jog kiti galėtų suprasti.

B. „Žvalgo kelionė“

Paruoškite Biblijos atlasus, popierių ir rašymo priemones. Paprašykite vaikų paskaičiuoti, kokį kelią teks nukeliauti žvalgams pakeliui į Kanaano žemę. Pasakykite vaikams, kad vidutiniškai žmogus per valandą gali nueiti apie penkis kilometrus.

C. „Išgyvenimas ant žemės“

Paruoškite popieriaus ir spalvotų pieštukų. Ši vaikų grupė gali sudaryti sąrašą ir nupiešti tokius produktus, kuriuos jie galėtų valgyti, jei jiems reikėtų išgyventi toje vietoje, kur keliavo izraelitai.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paklauskite (A. grupės vaikų)

– Kokias svarbiausias žvalgų buvimo vietas jūs pažymėjote? Parodykite jas žemėlapyje!

Sakykite (B. grupės vaikams)

– Suraskite žemėlapyje dvi vietas ir pasakykite, kiek laiko reikės žvalgams keliauti nuo vienos vietos iki kitos.

Sakykite (C. grupės vaikams)

– Nustatykite, kokius produktus sunku gauti, o kuriuos lengva? Kokių produktų ir gėrybių jums labai trūktų kelionės metu?

Paklauskite (visų vaikų)

– Ar žinote, kad jūsų tarpe yra žvalgų?

Sakykite

– Vaikai – žvalgai pakelkite rankas. Pasidalykite su mumis informacija, kurią jums pavyko gauti.

Paklauskite

– Ar, žvalgai, rizikavote? Kuo vaikų – žvalgų darbas panašus į dvylikos žvalgų užduotį?

Atminkite: Dievas kviečia mus tarnauti Jam nepaisant pavojų.

BIBLIJOS TYRINĖJIMAS

Paruoškite Biblijas, lentą ir kreidą.

Iki pamokos pradžios parašykite ant lentos šiuos Biblijos tekstus, įrašydami savo vardus vietoj vardų, pateiktų skliaustuose. Suskirstykite vaikus į grupes ir išdalykite po vieną tekstą.

Pr 6, 9 – 22 (Nojus).

Pr 12, 1 – 5 (Abraomas).

Pr 22, 1 – 19 (Abraomas ir Izaokas).

Iš 3 ir 4, 1 – 20 (Mozė).

Ts 6, 1 – 35 (Gideonas).

1 Sam 17, 1 – 54 (Dovydas).

Dan 6, 1 – 23 (Danielius).

Mk 14, 32 – 42 (Jėzus).

Apd 6, 8 – 15; 7, 51 – 60 (Steponas).

Apd 21, 10 – 15 (Paulius).

Sakykite

– Biblijoje yra daug pasakojimų apie žmones, kurie rizikavo ar patyrė nemalonumus dėl Dievo paliepimo. Suraskite tas istorijas. Nustatykite, kuo rizikavo Biblijos herojai. Papasakokite, ką naujo sužinojote.

3. PAMOKOS PRITAIKYMAS (10 – 15 min.)

Situacijos

Perskaitykite vaikams šias situacijas. Po kiekvienos iš jų perskaitymo paklauskite, ar tos istorijos herojai patyrė nemalonumų, pavojų, ar rizikavo dėl Dievo? Jei taip, tai koku būdu?

1. Po pietų Kristina norėjo išmesti tuščią dėžutę nuo pieno, kai staiga prie šiukšlių konteinerio pamatė mažą katinėlį. Mergaitė atplėšė dėžutę, kad duotų likutį pieno katinėliui. Tuo metu pro šalį ėjo Deividas ir Mantas. Jie pradėjo juoktis, kad Kristina maitina benamį katinėlį. Nors mergaitė nekreipė dėmesio, jie vis tiek ir toliau iš jos šaipėsi.
2. Artūro tėveliai ilgai meldėsi ir dabar pajuto Dievo kvietimą misionieriauti tolimos šiaurės vietovėse. Artūras nenori vykti kartu su tėvais, nes jam teks išsiskirti su savo draugais.
3. Agnė kartu su savo bendraklasiais išvyko į ekskursiją po zoologijos sodą. Prie zoologijos sodo pamatė iš šalčio drebantį benamį. Mergaitė sugrįžo namo ir apie tai papasakojo savo mamai. Jos nusprendė nunešti benamiui paltą ir maisto. Benamis buvo labai dėkingas.
4. Kristupas buvo labai drovus. Jam visada patikdavo bendraujantys žmonės, kurie pirmo susitikimo metu užmegzdavo draugiškus santykius su nepažįstamaisiais. Jis pastebėjo, kad Sabatos mokyklos mokytojas visada pasisveikina su svečiais, tuo metu kai kiti vaikai nekreipia į juos jokio dėmesio. Kristupas nusprendė padėti mokytojui, nors labai gėdijosi. Po keleto savaitių į pamaldas atėjo naujas žmogus. Kristupas sutelkė visą savo drąsą, su juo pasisveikino ir pakalbėjo.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paklauskite

– Ar teko parodyti savo drąsą, darant kažkam kažką gera? Ar tuo momentu jautėte Dievo pritarimą? Kartu pakartokime mūsų įsimintiną eilutę (Sk 13, 30).

Atminkite: Dievas kviečia mus tarnauti Jam nepaisant pavojų.

4. KRIKŠČIONIŠKAS GYVENIMAS (10 – 15 min.)

Emblemos

Paruoškite baltą ir spalvotą popierių, spalvotus žymeklius, kljus, žirkles.

Sakykite

– Paruoškite emblemą, kuri galėtų atspindėti mūsų pamokos temą, pavyzdžiui: du žvalgai, nešantys didelę vynuogės kekę. Parodykite savo emblemą visiems vaikams.

Paklauskite

– Ko jūs išmokote iš pasakojimų, apie kurias šiandien kalbėjome? (Suteikite vaikams laiko apmąstyti atsakymą.) Kaip jūs šią savaitę galite pasitarnauti Dievui, nepaisant su tuo susijusios rizikos? (Suteikite vaikams laiko apmąstyti savo įsipareigojimus.)

Atminkite: Dievas kviečia mus tarnauti Jam nepaisant pavojų.

PABAIGA

Pasimelskite

– Mielas Viešpatie! Mes prašom Tavęs suteikti galimybę mums pasitarnauti Tau šią savaitę. Suteik mums stiprybės tarnauti Tau, nepaisant iškiliančių pavojų ar nemalonumų.

2 pamoka

PAVOJINGAS NUOTYKIS

Mes tarnaujame Dievui ten, kur esame

Tarnavimas

Isimintina eilutė: „Su visu nuolankumu bei meilumu, su didžia kantrybe palaikykite tarpusavio meilę“ (Ef 4, 2).

Tyrinėjimo tekstai: Sk 13, 31 – 33; 14.

Papildoma literatūra: E Vait, „Patriarchai ir pranašai“, 309 – 313 psl.

Pamokos užduotys:

Ištyrinėję šią temą vaikai turi:

1. **Žinoti**, kad tarnauti savo artimui yra įdomu.
2. **Jausti** užuojautą kitiems žmonėms.
3. **Atsiliepti** į Dievo kvietimą tarnauti artimui, nepaisant visų sunkumų.

Pagrindinė mintis: Tarnavimas artimui dėl Viešpaties gali būti sunkus, bet tuo pačiu ir įdomus.

TRUMPA PAMOKOS APŽVALGA

Žvalgai leidosi į kelionę. Kai kurie iš jų pastebėjo tik gerąsias kelionės puses, o kiti matė tik problemas. Sugrįžus į stovyklą, daugelis iš jų buvo išsigandę ir suabejoję Dievo vedimu. Būtent tai tapo izraelitų prieš Dievą murmėjimo priežastimi. Mozė, girdėdamas žydų nepasitenkinimą, matydamas dešimties žvalgų baimę ir netikėjimą, jausdamas, kaip Dievas yra nepatenkintas, vis dėlto ir toliau tarnavo savo tautai. Dievas paskyrė Mozei šią misiją ir jis nesiruošė pasiduoti.

Ši pamoka apie tarnavimą Dievui!

Kai tarnaujame artimui, mes visada turim pasirinkimą. Mes galime žmonėse pastebėti tik tai gera. Būtent taip elgėsi Mozė, kai izraelitai pradėdavo murmėti. Kita vertus, jei mes pastebime tik jų problemas, sunkias, neišsprendžiamas situacijas, tai tiems žmonėms mažai kuo galėsime padėti. Dievas būtinai duos mums jėgų ir kantrybės tam, kad būtume gėrio tarnais.

PAPILDOMA MEDŽIAGA MOKYTOJAMS

„Krikščionis turi ruošti save darbo atlikimui, kuris pareikalaus iš jo gerumo, nuolankumo, kantrumo, švelnumo ir atkaklumo. Jis galės išugdyti savyje šias puikias charakterio savybes tikrai parodydamas pasiruošimą atiduoti visas savo jėgas artimo gerovei, kai Viešpats pakvies jį šiam tarnavimui“ (SDA Biblijos komentarai 4 T, 1160 psl.).

Ar sunku būti vaikų Sabatos mokyklos mokytoju? Kaip aš stengiuosi parodyti kantrumą ir užuojautą savo mokiniams, o ypač tiems, kuriuos man sunku suprasti?

PASISVEIKINIMAS

Pasveikinkite vaikus. Paklauskite, kaip jiems sekėsi šią savaitę, kokius patyrė džiaugsmus, ką išgyveno. Ar sudarė savo tarnavimo artimiesiems planą, ar sudarė kryžiažodį su žodžiu „tarnavimas“, ar parašė žvalgo iš Kanaano žemės vardu laišką. Ką naujo sužinojo šią savaitę tyrinėdami Bibliją. Ar atliko namų darbus, kurie buvo jų pamokėlėje.

Paprašykite vaikų aktyviai dalyvauti užduotyse, kurias jūs jiems paruošėte.

1 AKTYVUS PASIRUOŠIMAS (10 – 15 min.)

Pasirinkite vieną arba keletą užduočių, kurios labiausiai jums tinka.

A. „Sugauk balioną“

Paruoškite mėlynus, žalius ar violetinius balionus.

Iki pamokos pradžios kiekvienam vaikui pripūskite po balioną. Juos taip pat galėsite panaudoti skyriuje „Krikščioniškas gyvenimas“. Suskirstykite vaikus po tris. Kiekvienai grupei duokite po balioną ir pasiūlykite pažaisti žaidimą „Pagauk balioną“. Paaiškinkite, kad du žaidėjai tam tikru atstumu turi atsistoti veidu vienas prieš kitą, o trečiasis atsistotų tarp jų. Du žaidėjai mėto balioną vienas kitam taip, kad centre stovintis negalėtų jo pagauti. Jei žaidėjui, stovinčiam centre, pavyko pagauti balioną, tai jis užima to vietą, kuris paskutinis metė balioną.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paklauskite

– Kas šiame žaidime buvo lengva? Ką buvo padaryti nelengva? Ar sunku buvo permesti balioną per viduryje stovintį žaidėją? Ar galite papasakoti apie tai, kaip sunkumai, panašiai kaip tas stovintis žaidėjas centre, trukdė jums padėti savo artimui?

(Paprašykite vaikų perskaityti įsimintiną eilutę (Ef 4, 2). Skirkite laiko, kad vaikai galėtų surasti ir perskaityti šią eilutę kartu.)

Atminkite: Tarnavimas artimui dėl Viešpaties gali būti sunkus, bet tuo pačiu ir įdomus.

B. „Sek paskui mane“

Paruoškite daug raiščių akims.

Suskirstykite vaikus į grupes po 5 – 6 žmones. Kiekviena komanda turi išsirinkti kapitoną, kurio akys nebus užrištos. Visų kitų akys turi būti užrištos. Visi komandos vaikai sustoja į eilutę susikibę rankomis. Kapitonas stovi priekyje. Jis turi pravesti savo grupelę tam tikru keliu, pašnibždėdamas nurodymus šalia stovinčiam.

Vaikai turi pašnibždomis perduoti komandą vienas kitam. Kapitonas turi ne tempti grupės narius tinkama linkme, o jo nariai turi patys eiti pagal jo nurodymus. (Jei kuriam nors vaikui nepatinka būti užrištomis akimis, paraginkite jį, bet neverskite žaisti.)

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paklauskite

– Kokių turėjote sunkumų? (Pagirkite atsakinėjančius vaikus.) Kuo šis žaidimas panašus į nuotykį? (Tuo, kad žaidėjai rizikuoja, jaučia nežinomybę ir pavojų.) Ką jautė komandos kapitonai? Ką jautė tas, kuris ėjo paskui vedlį? Paprašykite vaikų perskaityti Ef 4, 2. Kaip ši eilutė galėtų jums padėti atlikti jūsų vykdytą užduotį?

Atminkite: Tarnavimas artimui dėl Viešpaties gali būti sunkus, bet tuo pačiu ir įdomus.

PASIDALIJIMAS PATIRTIMI (15 – 20 min.)

Draugiški pokalbiai

Pasveikinkite visus svečius. Papasakokite apie džiaugsmus ir rūpesčius, kuriais vaikai pasidalijo pamokos pradžioje. Atsiklausę vaikų leidimo, papasakokite, ką jie atrado tyrinėdami Bibliją šią savaitę. Pasveikinkite gimtadienių ar kitokių svarbių įvykių progą.

Giesmių giedojimas

Pagiedokite jūsų mėgstamiausias giesmes apie tarnavimą Dievui.

Malda

Paruoškite popierinius raktelius ir rašymo priemones.

Kaip ir praėjusį kartą, išdalykite vaikams raktelius. Pasakykite vaikams, kad šią savaitę jie dar daugiau sužinos apie izraelitus, kurie keliavo į pažadėtąją žemę. Rakteliai simbolizuoja naujosios žemės „atrakinimą“. Paprašykite šį kartą ant raktelių parašyti tai, kaip jie, nepaisydami sunkumų, norėtų pasitarnauti Viešpačiui. Po maldos surinkite šiuos raktelius ant virvelės.

Sakykite

– Mielasis Viešpatie, mes dėkojam Tau už kiekvieną čia esantį vaiką, o taip pat ir už tai, kad šie vaikai pasiruošę Tau tarnauti. Padėk mums tarnauti Tau, nepaisant iškylančių sunkumų. Amen.

Misijos pasakojimai

Panaudokite įvairius misionieriškus pasakojimus.

Aukų surinkimas

Ir toliau naudokite indelius nuo pieno ar medaus.

Sakykite

– Mes galime tarnauti Dievui surinkdami aukas. Kadangi šie indai simbolizuoja pažadėtąją žemę, kur „teka pienas ir medus“, mes panaudosime juos surenkant aukas.

2. ATVERSKIME BIBLIJĄ (15 – 20 min.)

Paruoškite bintą. Suskirstykite vaikus poromis. Paprašykite įsivaizduoti, kad kiekvienos poros vienas vaikas susižeidė ranką. Tegul partneris pamėgina subintuoti jo ranką tuo metu, kai partneris visą laiką ją judins.

Paklauskite

– Ar sunku buvo atlikti šią užduotį? (Žmogus, kuriam buvo reikalinga pagalba, neleido man tai padaryti.) Pasakykite pavyzdį iš jūsų gyvenimo, kai artimieji nenorėjo priimti jūsų pagalbą. Šiandien mes kalbėsime apie Mozę, kuris vedė izraelitų tautą, nepaisydamas jų murmėjimo.

Atminkite: Tarnavimas artimui dėl Viešpaties gali būti sunkus, bet tuo pačiu ir įdomus.

BIBLIJOS PASAKOJIMAS

Paruoškite Biblijas, lentą ir kreidą.

Paprašykite vaikų perskaityti Sk 13, 31 – 33 ir Sk 14 ir pastebėti, koks buvo dešimties žvalgų ir Kalebo bei Jozuės požiūris į tarnavimą. Paprašykite norinčių iš eilės perskaityti šį tekstą. Parašykite ant lentos tokių pavadinimą „Jozuė ir Kalebas prieš dešimt žvalgų“. Tegul vaikai išsako savo mintis, o jūs ar jūsų padėjėjas tegul trumpai jas užrašo.

Paklauskite

– Kokius charakterio bruožus turėjo Jozuė, Kalebas ir Mozė, dėka kurių jie galėjo tarnauti konfliktiškiems žmonėms. Ar Mozė visada buvo toks, ar jis šias charakterio savybes išsiugdė? Kaip jam tai pavyko padaryti? Ar jūs turite tokias savybes? Kaip jūs galėtumėte jas išsiugdyti? (Skatinkite vaikus atsakinėti į klausimus.) Dievas mums suteikia tokias charakterio savybes, kurios reikalingos sėkmingam tarnavimui Jam.

Atminkite: Tarnavimas artimui dėl Viešpaties gali būti sunkus, bet tuo pačiu ir įdomus.

BIBLIJOS TYRINĖJIMAS

Paruoškite Biblijas.

Sakykite

– Kalebas ir Jozuė stojo prieš dešimt žvalgų ir prieš visą izraelitų susirinkimą. Perskaitykime kartu Sk 14, 6, kur kalbama apie tai, kaip jie „perplėšė drabužius“. (Suraskite ir perskaitykite šias eilutes. Paskirstykite vaikus į grupes ar poras ir paprašykite surasti šiuos tekstus: Pr 37, 26 – 35; Est 3, 13 – 4, 1; Job 1, 18 – 20; 2, 11–12.

Paprašykite vaikų grupelėse pakalbėti apie tai, kas jų istorijose perplėšė drabužius ir dėl kokios priežasties.)

Paklauskite

– Kodėl Biblijos laikais žmonės turėjo tradiciją perplėšti savo drabužius? (kad išreikštų gilų sielvartą.) Pagalvokite, kodėl taip pasielgė Kalebas ir Jozuė? Kokius patyrė jausmus dėl žmonių nepaklusnumo ir netikėjimo? Kaip jūsų vietovėje žmonės išreiškia gilų sielvartą ar nusivylimą?

Sakykite

– Dievas visada yra šalia, kai tarnaujame Jam.

Atminkite: Tarnavimas artimui dėl Viešpaties gali būti sunkus, bet tuo pačiu ir įdomus.

3. PAMOKOS PRITAIKYMAS (10 – 15 min.)

Situacijos

Pateikite vaikams šias situacijas.

1. Žanetos senelis labai greitai susierzinantis žmogus. Ji savo gyvenime nematė tokio nemalonaus, nuolat viskuo nepatenkinto žmogaus. Per visą gyvenimą jis jai nė karto nepasakė malonaus žodžio. Bet senelis susilaužė šlaunikaulį. Kai senelį parvežė iš ligoninės, jį prižiūrėjo Žanetos mama. Ką gali padaryti pati Žaneta, kad pasitarnautų seneliui?
2. Saulius tik retkarčiais susitinka savo kaimynus. Jis panorėjo su jais geriau susipažinti, nes jų sūnus yra Sauliaus bendraamžis. Bet tie žmonės atrodo Sauliui nelabai draugiški. Ką jūs patartumėte jam padaryti?
3. Marius pastebėjo, kad bažnyčioje lankosi nauja šeima. Jų drabužiai neatrodė labai švarūs ir kvapas ne koks. Berniukas pamaldų metu net girdėdavo, kaip urzgė iš alkio jų pilvai. Ką gali padaryti Marius, kad pasitarnautų šiai šeimai?
4. Vyresnioji Agnės sesuo visiškai neklauso tėvų. Ji daugiau nenori eiti į bažnyčią. Agnė ir jos tėvai dėl to labai išgyvena. Agnė vis dar palaiko artimus santykius su savo seserimi. Ką mergaitė gali padaryti, kad padėtų savo sesei ir tėvams?

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Sakykite

– Atsiverskime ir perskaitykime mūsų įsimintiną eilutę (Ef 4, 2).

Atminkite: Tarnavimas artimui dėl Viešpaties gali būti sunkus, bet tuo pačiu ir įdomus.

4. KRIKŠČIONIŠKAS GYVENIMAS (10 – 15 min.)

„Tarnavimo vynuogė“

Paruoškite balionus, pagaliuką ir virvelę.

Iš anksto pririškite nedidelius mėlynus, žalius ar violetinius balionus prie pagaliuko kaip vynuogės kekę. Paskirkite dviem vaikams suvaidinti „žvalgus“ ir paprašykite išnešti šią „kekę“ į kambario vidurį.

Paklauskite

– Ar žinote ką nors, kas dabar išgyvena kokias nors problemas ar sunkumus? Ar labai jiems sunku?

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Sakykite

– Pagalvokime, kuo galėtume padėti artimui: paruošti valgį ir atnešti jį murmančiam kaimynui; pasiūsti atviruką su palinkėjimu greičiau pasveikti prikaustytam prie lovos senukui; priskinti gėlių ir padovanoti broliui ar sesei, kurie apie jus kalbėjo negerai; paskambinti bendraklasiui, kuris neturi draugų; paskaityti knygą vaikui ir t.t.

(Paprasykite kiekvieno vaiko nuspręsti, ką jie gali padaryti artimui šią savaitę. Kai jie nuspręs, paprasykite prieiti ir paimti vieną balioną iš „kekės“, bet prieš tai turi pasakyti savo planus. Tegul vaikai pasiima balionus namo. Jie primins jiems apie jų sprendimą.)

Sakykite

– Pakartokim mūsų įsimintina eilutę (Ef 4, 2).

Atminkite: Tarnavimas artimui dėl Viešpaties gali būti sunkus, bet tuo pačiu ir įdomus.

PABAIGA

Pasimelskite

– Mielasis Jėzau, mes Tavęs prašom, padėk mums toliau tarnauti Tau, net tada, kai susiduriame su sunkiomis situacijomis ir konfliktiškais žmonėmis. Suteik mums kantrumą ir sugebėjimą sutarti su artimaisiais, kaip tai darė Mozė. Amen.

3 pamoka

PERSIKĖLIMAS PER JORDANĄ

Mes tarnaujame Dievui ten, kur esame

Tarnavimas

Isimintina eilutė: „Argi tau neįsakiau: „Būk stiprus ir ryžtingas“? Taigi nesibaimink ir nenuogaustauk, nes Viešpats, tavo Dievas, su tavimi, kad ir kur eitumei“ (Joz 1, 9).

Tyrinėjimo tekstai: Joz 1; 3; 4.

Papildoma literatūra: E Vait, „Patriarchai ir pranašai“, 387 – 391 psl.

Pamokos užduotys:

Ištyrinėję šią temą vaikai turi:

1. **Žinoti**, kad naujos gyvenime iššylančios situacijos – tai galimybė liudyti apie Dievą.
2. **Jausti**, kad Dievas vadovauja jų gyvenime.
3. **Atsiliepti** į Dievo kvietimą ir tarnauti Jam įvairiose situacijose.

Pagrindinė mintis: Kiekvienoje situacijoje prieš mus atsiveria puiki galimybė tarnauti Dievui ir liudyti apie Jį.

TRUMPA PAMOKOS APŽVALGA

Po keturiasdešimties metų klaidžiojimo po dykumą Jozuė, naujasis izraelitų vadas, įveda savo tautą į pažadėtąją žemę. Izraelitai patyrė ne tik vado, bet ir gyvenimo vietos pasikeitimą. Dievas kreipdamasis į Jozuę, jį drąsina. Izraelitai stebuklingu būdu pereina per Jordaną sausuma. Po to jie pastato aukurą Viešpačiui Gilgalyje kaip atminimą apie perėjimą per Jordaną.

Ši pamoka apie tarnavimą Dievui!

Dievas ir šiandien drąsina, moko ir daro dėl mūsų stebuklus. Prieš mus atsiveria naujos galimybės tarnauti Dievui, kai mes pereiname į naują mokyklą ar persikeliamo gyventi į naują vietą. Mes aplinkiniams galime pasakoti apie tai, kaip gyvenime mus vedė Dievas.

PAPILDOMA MEDŽIAGA MOKYTOJAMS

„Šis stebuklas turėjo didelį poveikį ir hebrajams, ir jų priešams. Izraelitams jis buvo nuolatinio Dievo artumo ir globos garantija, patikinimas, kad Jis veiks jų labui per Jozuę, kaip ir per Mozę. Tokio patikinimo reikėjo jų ryžtui sustiprinti prieš pradėdant to krašto užkariavimą – tą stulbinantį žygį, kuris prieš keturiasdešimt metų privertė susvyruoti jų tėvų tikėjimą. Prieš perėjimą Viešpats paskelbė Jozuei: *Šiandien pirmą kartą išaukštinsiu tave viso Izraelio akyse, idant jie žinotų, kad būsiu su tavimi, kaip buvau su Moze.* Ir šis pažadas buvo išpildytas: *Tą dieną Viešpats išaukštino Jozuę viso Izraelio akyse. Jie gerbė jį per visą jo gyvenimą, kaip buvo gerbę Mozę.* (E Vait, „Patriarchai ir pranašai“, 390 psl.)

„Kryžiaus pasiuntiniai turi apsiginkluoti budrumu bei malda ir žengti į priekį su tikėjimu ir drąsa, visada darbuodamiesi Jėzaus vardu“ (E Vait, „Apaštalų darbai“, 171 psl.).

PASISVEIKINIMAS

Pasveikinkite vaikus. Paklauskite, kaip jiems sekėsi šią savaitę, kokius patyrė džiaugsmus, ką išgyveno. Ar sudarė savo tarnavimo artimiesiems planą, ar sudarė kryžiažodį su žodžiu „tarnavimas“, ar parašė žvalgo iš Kanaano žemės vardu laišką. Ką naujo sužinojo šią savaitę tyrinėdami Bibliją. Ar atliko namų darbus, kurie buvo jų pamokėlėje.

Paprašykite vaikų aktyviai dalyvauti užduotyse, kurias jūs jiems paruošėte.

1. AKTYVUS PASIRUOŠIMAS (10 – 15 min.)

Pasirinkite vieną arba keletą užduočių, kurios labiausiai jums tinka.

A. „Atsargiai, krokodilai“

Paruoškite popieriaus lapus, virveles ar juosteles.

Suskirstykite vaikus į dvi ar tris grupes. Kiekvienam vaikui duokite popieriaus lapą (galima naudoti ir didelio formato lapus). Pažymėkite „upės“ krantus virvutėmis ar juostelėmis. Upės plotis priklauso nuo dalyvaujančių skaičiaus.

Sakykite

– Jūs turite pasistengti pereiti „upę“ taip, kad neįkristumėte į vandenį. Kiekvienas komandos narys turi persikelti į kitą „krantą“, nesiliesdamas prie „vandens“. Tas, kas peržengs išdėlioto popieriaus ribas, krenta į vandenį ir jį suėda krokodilai. Jam tenka keliauti iš naujo. Jūs galite naudoti popieriaus lapus kaip „akmenis perėjimui“, bet juos neturi palikti „vandenyje“ po to, kai pabaigs persikėlimą.

Leiskite vaikams apgalvoti veiksmų planą.

Šią užduotį galima įvykdyti, jei vaikai atiduos visus savo lapus vienam komandos žaidėjui, kad jis išdėliotų perėją, per kurią galės pereiti visi kiti. Paskutinis komandos narys turi pakelti „akmenis“ po kiekvieno žingsnio ir pernešti juos į kitą „upės“ pusę.

Užfiksuokite laiką, per kiek kiekviena komanda persikels į kitą pusę, pati greičiausia laimės.

Paklauskite

– Ką jautėte, kai jūsų koja atsidurdavo „vandenyje“, iš kur galėjo iššokti krokodilas ir jus suėsti? Kokius jausmus patiria žmogus, kai patenka į neįprastą situaciją ar nežinomą aplinką?

Sakykite

– Atverskime ir perskaitykime mūsų įsimintiną eilutę (Joz 1, 9).

(Duokite vaikams Biblijas ir po to garsiai perskaitykite šį tekstą.)

Atminkite: Kiekvienoje situacijoje prieš mus atsiveria puiki galimybė tarnauti Dievui ir liudyti apie Jį.

B. „Aš augu ir keičiuosi“

Paruoškite popieriaus lapus, žymeklius. Išdalykite juos vaikams. Paprašykite vaikų nupiešti pačius save įvairių gyvenimo periodų metu: 3 metų, 7 metų ir dabartiniu metu. Pabaigę tegul parodo savo piešinius vienas kitam.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paklauskite

– Kaip per šį laikotarpį jūs pasikeitėte fiziškai, emociškai, mąstymu? Kaip šiais gyvenimo periodais jūs elgėtės su tėvais, su bendraamžiais, su Dievu?
(Pakalbėkite su vaikais apie tai, ar jie nori kuo greičiau užaugti ir tapti dideliais?)

Sakykite

– Atverskime ir perskaitykime mūsų įsimintiną eilutę (Joz 1, 9).

Atminkite: Kiekvienoje situacijoje prieš mus atsiveria puiki galimybė tarnauti Dievui ir liudyti apie Jį.

C. „Pažadėtoji žemė arba dykuma“

Paruoškite kiekvienam vaikui korteles, rašymo priemones, dėžutę, juosteles ir vynuoges.

Ant vienu kortelių užrašykite žodį „Dykuma“, o ant kitų – „Pažadėtoji žemė“. Užverskite korteles ir sudėkite į dėžutę. Priešinguose kambario kampuose atskirkite juostelėmis vietą „Pažadėtajai žemei“ ir „Dykumai“. Po užrašų „Pažadėtoji žemė“ padėkite truputį vynuogių ar kitokių vaisių.

Kai vaikai ateis į kambarį, paprašykite jų paimti iš dėžės vieną kortelę ir eiti į pažymėtą vietą.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paklauskite

– Kaip jūs šioje vietoje jaučiatės? Kaip manote, ar gera žmonėms gyventi dykumoje? O pažadėtoje žemėje? Ar teko jums būti nenorimoje situacijoje ar nemalonioje vietoje? Perskaitykime mūsų įsimintiną eilutę (Joz 1, 9).

Atminkite: Kiekvienoje situacijoje prieš mus atsiveria puiki galimybė tarnauti Dievui ir liudyti apie Jį.

PASIDALIJIMAS PATIRTIMI (15 – 20 min.)

Draugiški pokalbiai

Pasveikinkite visus svečius. Papasakokite apie džiaugsmus ir rūpesčius, kuriais vaikai pasidalijo pamokos pradžioje. Atsiklausę vaikų leidimo, papasakokite, ką jie atrado tyrinėdami Bibliją šią savaitę. Pasveikinkite gimtadienių ar kitokių svarbių įvykių progą.

Giesmių giedojimas

Pagiedokite jūsų mėgstamiausias giesmes apie tarnavimą Dievui.

Malda

Paruoškite ir išdalykite vaikams popierinius raktelius ir rašymo priemones.

Sakykite

– Šią savaitę mes sužinosime, kaip izraelitai įžengė į pažadėtąją žemę. Šie rakteliai „atrakins“ jiems naująją žemę. Ant savo raktelio užrašykite tą vietą, kur jūs norėtumėte tarnauti Dievui. Po maldos mes pakabinsim juos kartu su praėjusių pamokų rakteliais.

Pasimelskite

– Mielasis Viešpatie, mes dėkojam Tau už kiekvieną čia esantį vaiką, o taip pat ir už tai, kad šie vaikai pasiruošę Tau tarnauti. Dėkojam Tau už naujas galimybes, kurias Tu atveri prieš mus. Amen.

Misijos istorijos

Panaudokite įvairius misionieriškus pasakojimus.

Aukų surinkimas

Ir toliau naudokite indelius nuo pieno ar medaus.

Sakykite

– Mes galime tarnauti Dievui surinkdami aukas. Kadangi šie indai simbolizuoja pažadėtąją žemę, kur keliavo izraelitai, kur „teka pienas ir medus“, mes panaudosime juos surenkant aukas.

2. ATVERSKIME BIBLIJĄ (15 – 20 min.)

Pakalbėkite su vaikais, kad dažnai tenka ilgai laukti to, ko taip labai trokštam.

Paklauskite

– Ar teko jums ko nors ilgai laukti? Paprašykite vaikų užduoti vienas kitam apie tai keletą klausimų. Kodėl taip sunku laukti?

Sakykite

– Šiandien mes kalbėsime apie tai, kaip po keturiasdešimties metų laukimo izraelitai pagaliau įėjo į pažadėtąją žemę. Perskaitykime mūsų išsimintiną eilutę (Joz 1, 9).

Izraelitai šiek tiek nerimavo prieš įeidami į pažadėtąją žemę.

Atminkite: Kiekvienoje situacijoje prieš mus atsiveria puiki galimybė tarnauti Dievui ir liudyti apie Jį.

BIBLIJOS TYRINĖJIMAS

Paruoškite Biblijas.

Sakykite

– Senojo Testamento laikais žmonės dažnai statydavo paminklus iš akmenų. Surakime šiuos tekstus, kuriuose apie tai pasakojama: Pr 28, 18 – 20 ir 1 Sam 7, 12.

Paklauskite

– Kam statydavo tuos akmenų paminklus? Kaip dėka šių aukurų buvo palaikomas kartų ryšys? (Naujosios kartos atmindavo tuos stebuklus, kuriuos Dievas padarė praeityje.) Kaip praeities prisiminimas padeda mums šiuo metu?

Atminkite: Kiekvienoje situacijoje prieš mus atsiveria puiki galimybė tarnauti Dievui ir liudyti apie Jį.

3. PAMOKOS PRITAIKYMAS (10 – 15 min.)

Situacijos

Apibūdinkite vaikams šias situacijas. Po kiekvienos situacijos vaikams užduokite klausimą, kaip jie gali pasinaudoti įvairiomis gyvenimo situacijomis, kad pasitarnautų Dievui.

1. Vitalijaus tėvai kraustosi į kitą miestą dėl tėvo darbo bažnyčios administracijoje. Vitalijui sunku išsiskirti su draugais ir mokykla, bet jis stengiasi nenusiminti. Vitalijus turi galimybę, atsisveikindamas su kaimynais, papasakoti, dėl ko jis išvyksta, kaip jo tėvas tarnauja Dievui.
2. Lidos tėvai nori išsiskirti. Dėl to mergaitė labai išgyvena. Jos draugė Diana atidžiai klauso apie Lidos rūpesčius. Diana turi galimybę nuraminti ir paguosti Lidą, perskaitydama jai Biblijos tekstus, kuriuos ji mokėsi Sabatos mokykloje. Dabar kiekvieną vakarą per telefoną draugės kartu meldžiasi.
3. Sauliui mokykloje nelabai sekasi matematika, todėl jo tėvai nusprendė pasisamdyti repetitorių. Saulius nusiminė, bet labai stengėsi pasivyti savo bendraklasius. Jo mokytojas – malonus pagyvenęs žmogus. Jie susidraugavo ir mokytojas papasakojo, kad neseniai automobilio avarijoje neteko anūko. Mokytojas neina į bažnyčią, todėl Saulius turi nuostabią galimybę jam papasakoti apie viltį apie Jėzaus antrąjį atėjimą ir mirusiųjų prisikėlimą. Mokytojas susidomėjo šia tema ir paprašė knygos, kad daugiau apie tai sužinotų.

4. Prieš keletą metų Ritos mama susirgo vėžiu. Kurį laiką liga buvo atsitraukusi, bet dabar vėl pasidarė blogai. Pakeliui į ligoninę Rita turėjo nuostabią galimybę papasakoti seselei apie tai, kaip Dievas rūpinasi jos šeima ir kaip atsako į maldas.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paklauskite

– Kokiose netikėtose ar įdomiose situacijose jums teko būti? (Paskatinkite vaikus prisiminti kiek galima daugiau situacijų.) Kokių būdu jūs galite pasinaudoti įvairiomis gyvenimo situacijomis, kad pasitarnautumėte Dievui ir liudytumėte apie tai, ką Jis dėl jūsų padarė?

(Pakartokite su vaikais įsimintiną eilutę.)

Atminkite: Kiekvienoje situacijoje prieš mus atsiveria puiki galimybė tarnauti Dievui ir liudyti apie Jį.

4. KRIKŠČIONIŠKAS GYVENIMAS (10 – 15 min.)

„Akmenukai atminimui“

Paruoškite popieriaus, akmenukus, spalvotus žymeklius arba pieštukus. Visa tai išdalykite vaikams. Paprašykite jų nupiešti pastatytą iš 12 akmenų aukurą ir ant kiekvieno užrašyti kažką ypatingo, ką Dievas padarė jų gyvenime, apie atsakytą maldą ir t.t. Tikriausia kai kuriems vaikams prireiks jūsų pagalbos. Skirkite laiko apžiūrėti visų piešinius. Kai visi pabaigs darbą, kiekvienam vaikui išdalykite po akmenuką. Paprašykite ant akmenuko užrašyti keletą pagrindinių žodžių iš įsimintinos eilutės (Joz 1, 9).

Sakykite

– Jei šią savaitę kam nors iš jūsų teks pabūti naujoje vietoje, tai jūs galėsite padovanoti šį akmenuką atminimui tam žmogui, kuris sirgs, bus vienišas, nusivylęs ar ieškos Dievo. Padovanokite akmenuką tam, kurį reikia palaikyti ir kuriam būtų labai naudinga išgirsti apie tai, kad Dievas jau ir anksčiau jam padėdavo ir dabar vadovauja jo gyvenimui. (Paprašykite vaikų būtinai kam nors padovanoti šį akmenuką ir pažadėkite, kad ir jūs padovanosite savąjį.)

Atminkite: Kiekvienoje situacijoje prieš mus atsiveria puiki galimybė tarnauti Dievui ir liudyti apie Jį.

PABAIGA

Pasimelskite

– Mielasis Viešpatie! Dėkojam Tau už tai, kad Tu padėjai vaikams suprasti, kad mes galime tarnauti Tau įvairiose aplinkybėse. Vadovauk savo stipria ranka vaikams, kai jie panorės Tau tarnauti naujose situacijose.

4 pamoka

PERGALĖ IR PRALAIMĖJIMAS

Mes tarnaujame Dievui ten, kur esame

Tarnavimas

Įsimintina eilutė: „Darykite, kaip Viešpats yra įsakęs“ (Joz 8, 8). „Visa širdimi pasitikėk Viešpačiu ir nesirem k vien savo įžvalga“ (Pat 3, 5).

Tyrinėjimo tekstai: Joz 6; 7; 8.

Papildoma literatūra: E Vait, „Patriarchai ir pranašai“, 392 – 404 psl.

Pamokos užduotys:

Ištyrinėję šią temą vaikai turi:

1. **Žinoti**, kad tik paklūstant Dievo vedimui jiems seksis gyvenime.
2. **Jausti** Dievo vadovavimo poreikį.
3. **Atsiliepti** į Dievo kvietimą tarnauti artimiesiems.

Pagrindinė mintis: Tik sekant Dievo vedimu, mes galime vaisingai tarnauti Viešpačiui.

TRUMPA PAMOKOS APŽVALGA

Jerichas – pirmasis Kanaano žemės miestas, kurį teko užkariauti izraelitams. Dievas turėjo paprastą ir detalų miesto užėmimo planą. Viešpats norėjo, kad šį miestą izraelitai užimtų be mūšio. Tikslus Dievo valios vykdymas suteikė visišką pergalę.

Ajas – kitas miestas, kurį teko užkariauti izraelitams. Bet jiems nepavyko to padaryti dėl 2 priežasčių: pirmiausia, kažkas tautoje nusidėjo pasisavindamas uždraustus trofėjus, ir antra, kariai pervertino savo jėgas, mėgindami vadovautis savo pačių planu.

Ši pamoka apie tarnavimą Dievui!

Pats geriausias Dievo planas – tai tarnavimas artimiesiems. Mums būtina kasdien ieškoti Dievo valios mūsų gyvenime. Tik vadovaujant Dievui, mes galime sėkmingai Jam tarnauti.

PAPILDOMA MEDŽIAGA MOKYTOJAMS

„Visi Jericho žmonės buvo sunaikinti įvykdant įsakymus, kurie anksčiau buvo duoti Mozei dėl Kanaano gyventojų: „...ir tu juos nugalėsi... ir nepasigailėk jų... Tų tautų miestuose nepaliksi gyvo nė vieno, kas kvėpuoja“ (Įst 7, 2; 20, 16). Daugeliui šie įsakymai gali atrodyti priešingi meilės ir gailėstingumo dvasiai, kuri teigiama kitose Biblijos dalyse, tačiau iš tikrųjų tai buvo begalinės išminties ir gerumo paliejamai. Dievas ketino įkurdinti Izraelį Kanaane, išugdyti iš jų tautą ir vyriausybę, kuri būtų Jo karalystės žemėje apraiška. Jie turėjo būti ne vien tikrosios religijos paveldėtojai, bet ir skleisti jos principus pasaulyje. Kanaaniečiai buvo atsidavę nešvankiausiai ir ypač žeminančiai stabmeldystei, ir būtinai reikėjo išvalyti žemę nuo to, kas tikrai būtų sutrukdę įvykdyti maloningus Dievo ketinimus.

Kanaano gyventojams buvo suteikta pakankamai progų atgailauti. Prieš keturiasdešimt metų praskirta Raudonoji jūra ir Egiptą ištikusios bausmės paliudijo aukščiausią Izraelio Dievo valdžią... Visi šie įvykiai buvo žinomi Jericho gyventojams, ir daug buvo tokių, kurie mąstė taip pat kaip Rahaba, nors ir atsisakė priimti tiesą... Kaip ir prieš tvaną gyvenę žmonės, kanaaniečiai savo gyvenimu vien niekino Dangų ir teršė žemę.“ (E. Vait, „Patriarchai ir pranašai“, 395 p.)

Ar prieštarauju aš Dievo ketinimams pakeisti savo širdį? Ar visada aš kaip Sabatos mokyklos mokytojas ieškau Dievo vadovavimo savo tarnavime?

PASISVEIKINIMAS

Pasveikinkite vaikus. Paklauskite, kaip jiems sekėsi šią savaitę, kokius patyrė džiaugsmus, ką išgyveno. Paklauskite, ar jie padovanojo savo akmenėlius atminimui, ar pakalbėjo jie su suaugusiais apie Dievo jėgą ir vadovavimą.

Paprašykite vaikų aktyviai dalyvauti užduotyse, kurias jūs jiems paruošėte.

1. AKTYVUS PASIRUOŠIMAS (10 – 15 min.)

Pasirinkite vieną arba keletą užduočių, kurios labiausiai jums tinka.

A. „Pirmyn paskui vedlį“

Išrinkite žaidimui vadovą. Kiti vaikai turi sekti vadovą ir kartoti jo judesius (apeiti kėdes, šokinėti, daryti rankų judesius, prisiliesti prie sienų ir t.t.). Žaiskite šį žaidimą keletą kartų, kiekvieną kartą išrinkdami naują vadovą.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paklauskite

– Kas jums šiame žaidime patiko? Ar vadovas davė kokius nors nurodymus? Kaip manote, ar vadovas turėjo veiksmų planą? Ką jūs jaustumėte, jei vietoj žmogaus jums vadovautų Dievas?

Sakykite

– Perskaitykite mūsų įsimintinos eilutės pagrindinę dalį (Joz 8, 8 ir Pat 3, 5).

Atminkite: Tik sekant Dievo vedimu, mes galime vaisingai tarnauti Viešpačiui.

B. „Išspręsk galvosūki“

Iš anksto paruoškite dėlionės, kurias vaikai galėtų sudėti per 10 min. Suskirstykite vaikus į dvi grupes. Vienai iš grupių duokite dėlionės paveikslėlį, o kitai neleiskite jo pasiimti. Paprašykite sudėti dėlionę per 10 min. Pasibaigus laikui, juos sustabdykite.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paklauskite

– Kuri iš komandų pabaigė, o kuri beveik pabaigė spręsti? Ar sunku buvo tai padaryti be paveikslėlio? Kodėl? (Paveikslėlis padėjo komandai įvykdyti užduotį.)

Sakykite

– Pagal planą įgyvendinti užduotį daug lengviau, ypač jei tai Dievo planas. Perskaitykite mūsų įsimintinę eilutę (Joz 8, 8 ir Pat 3, 5).

Atminkite: Tik sekant Dievo vedimu, mes galime vaisingai tarnauti Viešpačiui.

C. „Kas stipresnis“

Paruoškite kokius nors sunkius daiktus. Suskirstykite vaikus į keletą grupelių.

Sakykite

– Mes surengsime varžybas ir nustatysime, kas iš jūsų pats stipriausias. Išsirinkite iš savo komandos žmogų, kurio rankos pačios stipriausios.

Paprašykite kiekvienos grupės atstovą pajudinti labai sunkius daiktus stumdami juos rankomis (pianinas, didelis rašomasis stalas). Atkreipkite dėmesį, kas iš vaikų daugiausiai pajudino daiktus. Po to tegul vaikai patys išrenka vaiką su stipriomis kojomis. Surenkite dar vienas varžybas arba tegul vaikai balsuoja pagal jų turimą informaciją apie kiekvieną vaiką. Pabaigoje gali išrinkti turintį stipriausią balsą. Jei jūs nesutrukdysite aplinkiniams, tai galite atlikti šias varžybas. Kitu atveju, balsuodami nuspręskite, kas bus nugalėtoju.

Sakykite

– Mes tikrai nežinom, kokius mūsų sugebėjimus gali panaudoti Viešpats. Galbūt Jam reikės jūsų balso ar regėjimo? Šiandien pamokoje mes žinome, kaip izraelitų kariai užkariavo pagonišką miestą ne stipriomis rankomis arba kojomis, o savo balso galingumu. Ar galėtumėte jūs pasinaudoti tokiu planu užkariaujant prieš miestą?

Perskaitykite įsimintinę eilutę (Joz 8, 8 ir Pat 3, 5).

PASIDALIJIMAS PATIRTIMI (15 – 20 min.)

Draugiški pokalbiai

Pasveikinkite visus svečius. Papasakokite apie džiaugsmus ir rūpesčius, kuriais vaikai pasidalijo pamokos pradžioje. Atsiklausę vaikų leidimo, papasakokite, ką jie atrado tyrinėdami Bibliją šią savaitę. Pasveikinkite gimtadienių ar kitokių svarbių įvykių proga.

Giesmių giedojimas

Pagiedokite jūsų mėgstamiausias giesmes apie tarnavimą Dievui.

Malda

Paruoškite ir išdalykite vaikams popierinius raktelius ir rašymo priemones.

Sakykite

– Šią savaitę mes sužinosime, kaip izraelitai įžengė į pažadėtąją žemę. Šie rakteliai „atrakino“ jiems naująją žemę. Ant savo raktelio parašykite tai, kokią savo gyvenimo sferą jūs norėtumėte pašvęsti Dievui, kad Jis vadovautų. Arba kaip jūs norėtumėte, kad Jis vadovautų jūsų tarnavimui. Po maldos mes pakabinsim juos kartu su praėjusių pamokų rakteliais.

Sakykite

– Mielasis Viešpatie, mes dėkojam Tau už kiekvieną čia esantį vaiką, o taip pat ir už tai, kad šie vaikai pasiruošę ieškoti Tavo vadovavimo savo gyvenimuose. Atverk jiems Savo planus dėl jų tarnavimo artimiesiems. Amen.

Misijos istorijos

Panaudokite įvairius misionieriškus pasakojimus.

Aukų surinkimas

Ir toliau naudokite indelius nuo pieno ar medaus.

Sakykite

– Kai mes atnešame Dievui savo dovanas, mes Jam tarnaujame. Mes renkame aukas į šiuos indus, nes jie simbolizuoja pažadėtąją žemę, kur „teka pienas ir medus“, į kurią įžengė izraelitai.

2. ATVERSKIME BIBLIJĄ (15 – 20 min.)

Pakalbėkite su vaikais, kad dažnai tenka ilgai laukti to, ko taip labai trokštam.

Paklauskite

– Ar teko jums pastaruoju metu daryti kažką labai svarbaus? Kokius svarbius dalykus planuojate atlikti artimiausiu metu? Ar kada nors atėjo į galvą mintis paklausti Dievo, koku būdu jūs galite įgyvendinti savo planus?

Sakykite

– Šiandien mes pakalbėsime apie tai, kaip po persikėlimo per Jordaną izraelitai pamatė žemę, kurioje jie turės gyventi. Bet dabar nauja karta turėjo išspręsti nelengvą uždavinį.

BIBLIJOS PASAKOJIMAS

Iš anksto paruoškite teksto kopiją Joz 6; 7; 8 dalimis (žr. Žemiau).

Iš anksto sukarpykite tekstą į 9 dalis:

1 dalis: Joz 6, 1 – 11; 2 dalis: Joz 6, 12 – 20; 3 dalis: Joz 6, 20 – 27; 4 dalis: Joz 7, 1 – 9; 5 dalis: Joz 7, 10 – 18; 6 dalis: Joz 7, 19 – 26; 7 dalis: Joz 8, 1 – 8; 8 dalis: Joz 8, 9 – 29; 9 dalis: Joz 8, 30 – 35.

Išdalykite šiuos tekstus grupelėms arba atskiriems vaikams (priklauso, kiek jūs turite vaikų). Paprašykite jų paskaityti gautus tekstus.

Paklauskite

– Kuri grupė mano, kad jai atiteko pirmoji teksto dalis? (Paprašykite šios grupės vaikų savo žodžiais pasakyti savo ištraukos esmę. Po to paklauskite, kas turi antrą dalį. Padėkite vaikams teisingai nuspręsti, kam teko antroji dalis, ir paprašykite trumpai perpasakoti jos turinį. Tą patį padarykite ir su likusiomis teksto dalimis.)

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paklauskite

– Kuo skiriasi Jericho ir Ajo užkariavimas? (Dievas davė tikslų Jericho užkariavimo planą, o užimant Ają Jozuė paskubėjo ir elgėsi savo nuožiūra.) Kodėl antras mėginimas užimti Ają buvo sėkmingas? (Todėl, kad jie elgėsi pagal Dievo planą.) Kaip izraelitai pasitarnavo Viešpačiui, nugalėję kanaaniečius? (Kanaaniečiai turėjo puikią galimybę sekėti Dievu, bet jie pasirinko kitaip. Buvo būtina išlaisvinti tą teritoriją nuo stabmeldžių įtakos (žr. Papildoma medžiaga mokytojams).)

BIBLIJOS TYRINĖJIMAS

Paruoškite Bibliją, lentą ir kreidą.

Sakykite

– Iš Jericho miesto liko tik Rahaba su savo giminaičiais. Kodėl? (Ji patikėjo Dievu ir padėjo Dievo žmonėms.) Suraskime tekstą Mt 1, 5 ir nustatykite Rahabos kilmę. Toliau skaitykime Mt 1, 5 – 16, po to sudarysime genealoginį medį, užrašydami kiekvieną vardą, kuris minimas šiame tekste, nuo Rahabos iki Jėzaus Kristaus. Suraskime ir perskaitykime Hbr 11, 30–31. Koku būdu Rahaba išpildė Dievo sumanymą? Koku būdu jos tarnavimas Dievui paveikė jos palikuonių gyvenimą po jos mirties? (Ji ne tik padėjo izraelitams užkariauti pažadėtąją žemę, bet taip pat įėjo į pasaulio Išgelbėtojo genealoginį medį.)

Atminkite: Tik sekant Dievo vedimu, mes galime vaisingai tarnauti Viešpačiui.

3. PAMOKOS PRITAIKYMAS (10 – 15 min.)

Situacijos

Perskaitykite vaikams šias situacijas. Po kiekvienos situacijos skaitymo paklauskite vaikų, ar būtina sekti Dievo planu tarnaujant artimiesiems, o taip pat paprašykite jų paaiškinti, kodėl jie taip mano.

1. Vytas visai neseniai pasikrikštijo ir degė noru papasakoti visiems apie Jėzų. Mokykloje jis pasakodavo savo draugams apie tai, kad jie nusidėjėliai ir būtinai sudegs pragare. Vytas norėjo papasakoti ir apie Jėzaus meilę kiekvienam iš jų, bet po kalbų apie pragarą niekas jo daugiau nebeklausė.
2. Loreta norėjo vasarą padirbėti miesto ligoninėje. Ji praėjo medicininę apžiūrą ir jos paklausė, kur ji norėtų padirbėti. Loreta norėjo išnešioti maistą, bet, pasirodo, trūksta žmonių plauti palatas ir koridorius. Prieš duodant atsakymą, ji pasimeldė ir paprašė Viešpaties pasiųsti ją ten, kur labiausiai reikia jos pagalbos.
3. Stasys pažįsta berniuką, kuris gyvena netoli jo namų. Šis berniukas kartais agresyviai elgiasi su kitais vaikais. Stasys sužinojo, kad toks poelgis – jo ligos pasekmė. Visi kiti kiemo vaikai vengia bendrauti su šiuo berniuku. Stasys pasimeldė ir paprašė Dievo padėti jam susidraugauti su šiuo berniuku, kad papasakotų jam apie Jėzų.
4. Agnė labai susijaudinusi, nes kartu su tėvais kitame mieste ji ketino dalyvauti misionieriškoje programoje. Visa šeima meldėsi ir prašė Dievo padėti įgyvendinti savo planus misionieriškos programos metu. Bet staiga, kaip tik prieš išvykimą, susirgo Agnės brolis. Jie turėjo atidėti kelionę. Agnė labai nusiminė. Ji nesuprato, kodėl Viešpats leido tam įvykti. Po keleto dienų berniukas pasveiko. Sabatą pamaldų metu Agnės tėvas sutiko savo seną draugą, su kuriuo buvo praradęs ryšį. Tėčio draugas papasakojo, kad į miestą atvyko tik savaitgaliui. Jis jau daug metų nesilankė bažnyčioje ir labai apsidžiaugė, kad šiame mieste rado adventistų. Agnės tėvas pakvietė draugą pietų ir jie ilgai kalbėjosi. Po keleto savaitių tėtis iš draugo gavo laišką su padėkos žodžiais, jis taip pat pranešė apie savo sprendimą sugrįžti į bažnyčią. Agnė visą laiką galvojo apie šį atsitiktinį susitikimą ir apie tai, kaip jie turėjo atidėti kelionę.

Atminkite: Tik sekant Dievo vedimu, mes galime vaisingai tarnauti Viešpačiui.

4. KRIKŠČIONIŠKAS GYVENIMAS (10 – 15 min.)

„Kovos trimitai“

Paruoškite popierių ir rašymo priemones.

Sakykite

– Ant savo popieriaus lapo nupieškite didelį kovos trimitą.

Paklauskite

– Kokių planų turi Viešpats dėl jūsų tarnavimo Jam? (Geranoriškai elgtis su pačiu silpniausiu vaiku klasėje; paprašyti brolio ar sesers atleidimo, su kuriuo jūs negerai elgėtės; pamaitinti alkstančius ir t.t. Padėkite vaikams apgalvoti galimus tarnavimo variantus neįprastoje jiems aplinkoje.

Paprašykite vaikų apgalvoti atsakymus ir parašyti juos ant savo „kovos trimito“.)

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paklauskite

– Ar kas nors nori perskaityti mums tai, ką jis užrašė? (Skatinkite vaikus perskaityti tai, ką parašė.) Kaip gali skirtis Dievo planai nuo mūsų planų? (Skatinkite vaikus pakalbėti šia tema.)

PABAIGA

Pasimelskite

– Mielas Jėzau! Būk, prašau, su kiekvienu iš vaikų, kai jie šią savaitę tarnaus Tau. Vadovauk jiems, kai vykdys tą tarnavimą, apie kurį jie parašė ant savo „kovos trimito“. Dėkojam Tau už pažadą padėti mums visose mūsų gyvenimo sferose! Amen.

(Po maldos paprašykite vaikų pasiimti savo „kovos trimitus“ namo, kad jie primintų apie duotą pažadą. Tegul vaikai papasakoja suaugusiems apie savo planus ir maldą.)

5 pamoka

ŠEIMYNINIAI RYŠIAI

Mums visiems reikia Dievo meilės

Veikianti malonė

Isimintina eilutė: „Visiems, kurie Jį priėmė, Jis davė galią tapti Dievo vaikais... kurie ne iš kraujo... bet iš Dievo užgimę“ (Jn 1, 12–13).

Tyrinėjimo tekstai: Jn 11, 1–3.36.51–52; 1, 12; 3, 16; 1Kor 15, 22; Ef 2, 19; Mt 12, 46–50.

Papildoma literatūra: E Vait, „Su meile iš Dangaus“, 332–333 psl.

Pamokos užduotys:

Ištyrinėję šią temą vaikai turi:

1. **Žinoti**, jog Dievas nori, kad jie visada būtų Jo didelės šeimos nariais.
2. **Jausti** užtikrinimą tuo, kad jie visada bus Dievo šeimos dalimi.
3. **Džiaugtis** vienybe, kurią gali pajauti tik šeimoje.

Pagrindinė mintis: Dievas garantuoja, kad kiekvienam tikinčiam yra paruošta vieta Dievo šeimoje.

TRUMPA PAMOKOS APŽVALGA

Mes mažai žinome apie Jėzaus šeimą, kurioje Jis gimė. Bet Jam labai patiko būti Lozoriaus, Marijos ir Mortos namuose. Jėzus nori, kad mes žinotume, jog mums visada atsiras vietos Jo dangiškoje šeimoje. „Visi, kurie tikėjimu priima Kristų, jungiasi su Juo ryšiu, kuris stipresnis už žmogaus giminytės ryšius“ (E Vait, „Su meile iš Dangaus“, 203 psl.). Viešpats moko branginti šeimos saitus.

Ši pamoka apie Dievo malonę ir jos veikimą!

Mes galime būti visiškai tikri tuo, kad, kai tik priimame Jėzų, Jis tučtuojau priima mus į Savo dangišką šeimą. Danguje kiekvienas išgelbėtasis turės savo namus, kur ant durų bus užrašytas jo vardas. Įsivaizduokite, kad Viešpats turi šeimyninį albumą, kuriame yra kiekvieno iš mūsų nuotraukos. Mums visada yra vietos Jo šeimoje. Viešpats niekada nieko neišvys, nebent mes patys norėtume išeiti. Bet Dievas ir toliau myli tuos, kurie išėjo iš Jo šeimos. Kadangi mes pasitikime Jėzumi, mums nereikia jaudintis dėl to, kas su mumis vyksta.

PAPILDOMA MEDŽIAGA MOKYTOJAMS

Biblijoje mažai kalbama apie žemišką Jėzaus šeimą. Bet vis dėlto mes galime rasti užuominas apie Jėzaus šeimą Mt 13, 54 – 56. Šiame tekste pateikiami nustebusių klausimai: „Argi Jis ne dailidės sūnus?“

Argi Jo motina nesivadina Marija, o Jokūbas, Juozapas, Simonas ir Judas argi ne Jo broliai? Ir Jo seserys – argi jos ne visos gyvena pas mus?“ Gaila, bet skaitydami Jn 7, 3 – 5 mes sužinome, kad „... broliai Juo netikėjo“. Bet vis dėlto bent du Jo broliai tapo bažnyčios vadovais. Paulius, pasakodamas apie savo pirmąją kelionę į Jeruzalę, sako Gal 1, 19: „Kitų apaštalų man neteko pamatyti, tik tai Viešpaties brolių Jokūba„. Judo knygos pradžioje mes skaitome: „Judas, Jėzaus Kristaus tarnas, Jokūbo brolis“. Visiškai įmanoma, kad šių eilučių autorius buvo Jėzaus brolis.

Skaitydami knygą „Su meile iš Dangaus“ sužinome, kad Jėzus ne visada galėjo atrasti ramybę Savo namuose. Kraujo broliai vietoj paguodos sunkią akimirką, dar labiau savo žodžiais žeidė Jo širdį.

„Neteisingas supratimas Jo paties namuose taip skaudino Kristų, kad Jis patirdavo palengvėjimą, nuėjęs ten, kur šito nebuvo. Jis su džiaugsmu lankydavo Lozorijos, Marijos ir Mortos namus, čia tikėjimo bei meilės aplinkoje pailsėdavo Jo dvasia“ (204 psl.).

Kai Jėzui pranešė, kad Jo aplankyti atėjo motina ir broliai, Jis paklausė: „Kas gi Mano motina ir kas Mano broliai?“ (Mt 12, 48). Ir pats atsakydamas į Savo klausimą, Jis sako: „Kiekvienas, kas tik vykdo Mano dangiškojo Tėvo valią, yra Man brolis, ir sesuo, ir motina“ (50 eil.).

„Visi, kurie tikėjimu priima Kristų, jungiasi su Juo ryšiu, kuris stipresnis už žmogaus giminystės ryšius“ (E. Vait, „Su meile iš Dangaus“, 203 psl.).

PASISVEIKINIMAS

Pasveikinkite vaikus. Paklauskite, kaip jiems sekėsi šią savaitę, kokius patyrė džiaugsmus, ką išgyveno. Ką naujo sužinojo tyrinėdami Bibliją šią savaitę? Ar jie kalbėjo su suaugusiais apie Dievo vadovavimą jų gyvenimuose? Ar naudojo savo balso stygas, kad pašlovintų Viešpatį?

Prie įėjimo į klasę kiekvienam vaikui išdalykite numerėlius, kad vėliau galėtumėte suskirstyti juos į „šeimynines“ grupes. Paprašykite juos priėti prie stalo, kur padėtos šeimyninės nuotraukos, kurias atsinešėte jūs, ar paprašėte tai padaryti tėvelių.

1. AKTYVUS PASIRUOŠIMAS (10 – 15 min.)

Pasirinkite vieną arba keletą užduočių, kurios labiausiai jums tinka.

A. „Mano šeima“

Paruoškite popieriaus lapus, pieštukus ar flomasterius.

Paprašykite kiekvieno vaiko nupiešti (galima tik siluetus) savo šeimos narius, įskaitant ir močiutes bei senelius, o taip pat ir dėdes bei tetas. Tegul po kiekvienu parašo savo artimųjų vardus ir kas jie tokie jiems yra.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Sakykite

– Kodėl mums yra tokia svarbi šeima? (Išklauskite vaikų atsakymus.) Dabar atidžiai pažvelkite į savo piešinius, kur jūs nupiešėte savo šeimos narius. Apibraukite to vardą, prie kurio jūs ypač prisirišęs. (Truputį palaukite, kol vaikai atliks užduotį.) Paeiliui papasakokite, ką jūs išsirinkote ir kodėl.

Paklauskite

– Įsivaizduokite, kad to žmogaus neliko, kurį pažymėjote savo piešinyje. Apibūdinkite savo jausmus.

Sakykite

(Skirkite vaikams vieną minutę tam, kad jie vieni su kitais pasidalytų savo jausmais (bet nebūtina pasakyti „dingusio“ artimojo vardo, nes pati mintis apie labai artimo ir mylimo žmogaus netekimą labai liūdina).

Sakykite

– Kartu perskaitykime Jn 1, 12–13. Šis tekstas kalba apie tai, kad mes esame Dievo šeimos nariai. Viešpats myli visus mūsų artimuosius. Jis myli mus visus. Ir žinote, kaip mūsų gyvenimas besusiklostytų, Jis padarys viską, kad mes liktume Dievo šeimos nariais.

Atminkite: Dievas garantuoja, kad kiekvienam tikinčiam yra paruošta vieta Dievo šeimoje.

PASIDALIJIMAS PATIRTIMI (15 – 20 min.)

Draugiški pokalbiai

Pasveikinkite visus svečius. Papasakokite apie džiaugsmus ir rūpesčius, kuriais vaikai pasidalijo pamokos pradžioje. Atsiklausę vaikų leidimo, papasakokite, ką jie atrado tyrinėdami Bibliją šią savaitę. Pasveikinkite gimtadienių ar kitokių svarbių įvykių progą.

Giesmių giedojimas

Pagiedokite jūsų mėgstamiausias giesmes apie tarnavimą Dievui.

Malda

Tegul vaikai susiskirsto į keletą ratelių. Pasiūlykite kiekvienam pasimelsti už savo draugą, kuris stovi šalia, o taip pat ir už jo šeimą.

Misijos istorijos

Sakykite

– O dabar pažvelkime, kaip gyvena Dievo šeima kitose šalyse. Anksčiau, dar nesuvokdami, kad esame pasaulinės tikinčiųjų šeimos nariais, aukojome Dievo darbo vystymui kitose šalyse. Kaip Dievas panaudojo šias aukas? (Panaudokite įvairius misionieriškus pasakojimus apie darbą kitose šalyse. Perskaitykite ir trumpai savais žodžiais tai perpasakokite.)

Aukų surinkimas

Paruoškite gražų krepšelį arba papuoštą voką su užrašu „Šeima“.

Sakykite

– Žurnalo „Adventist Review“ redaktorius pasakoja apie savo šeimą: „Mes visada padėdavome vienas kitam. Atmenu, besimokydamas universitete, aš nusprendžiau nusipirkti motociklą. Mano brolis paskolino trūkstantą sumą. Vėliau jis taip pat padėjo man nusipirkti ir automobilį. Man net į galvą neatėjo mintis pasiskolinti pinigų iš svetimų žmonių. Dievo šeimoje mes taip pat palaikome vienas kitą pasauliniu mastu, aukodami aukas. Labai jums ačiū, kad jūs šiandien rūpinatės mūsų pasaulinės Dievo bažnyčios poreikiais.“

2. ATVERSKIME BIBLIJĄ (15 – 20 min.)

Sakykite

– Šį mėnesį mes tyrinėsime Jono Evangelijos vienuoliktą skyrių. Mes nuolat žvelgsime į Lozoriaus istoriją: kaip jis susirgo, mirė ir kaip Kristus prikėlė jį iš mirusių. Šiandien mes daug kalbėjome apie šeimą ir jos reikšmę kiekvieno žmogaus gyvenime. Ar žinote, kad Jėzus mėgo svečiuotis pas Lozorių ir visada noriai leisdavo laiką jo šeimos rate?

BIBLIJOS PASAKOJIMAS

Suskirstykite vaikus į keturias grupes. Kiekvienai grupei duokite po vieną toliau pateiktą užduotį.

Užduotis 1. Perskaitykite Jn 7, 3 – 5, atkreipkite dėmesį, kad tuose tekstuose broliai nurodo, kaip Jam derėtų pasielgti. E. Vait rašo, kad nuo pat vaikystės Jėzaus broliai nesuprato Jo misijos šiame pasaulyje ir visada Jam priekaištavo. Sugalvokite ir suvaidinkite vaidmenimis epizodą iš Jėzaus vaikystės, kai Jo broliai kabinėjosi prie Jo ir vertė vykdyti jų užgaidas.

Užduotis 2. Perskaitykite Mt 12, 46 – 50, pavaizduokite situaciją, kai Jėzui praneša, kad Jo mama ir broliai nori pasikalbėti su Juo. Atkreipkite vaikų dėmesį į tai, kad visi tikintieji į Jį yra Jo šeimos nariai.

Užduotis 3. Perskaitykite Lk 10, 38 – 41, E. Vait knygoje „Su meile iš Dangaus“ 351 psl. rašoma, kad Jėzus, praeidamas per Betaniją, turėjo įprotį apsistoti Lozoriaus namuose. Suvaidinkite vaidmenimis vieną iš tokių apsilankymų. Pavaizduokite Mortos džiaugsmą bei svetingumą ir tai, kaip jos sesuo Marija nerūpestingai bendrauja su Juo. Pasistenkite, kad balse nuskambėtų geranoriška humoro natelė, kai Jėzus kreipėsi į Mortą žodžiais: „Morta, Morta, tu rūpiniesi ir sielojiesi daugeliu dalykų...“ (41 eil.). Šioje vietoje galima užbaigti vaidinimą.

Užduotis 4. Perskaitykite Jn 11, 1 – 3. Pasistenkite perduoti seserų jausmus, jų rūpestį dėl savo brolio Lozorius, kai jos rašo laišką Jėzui. Parodykite meilę ir supratimą, kuriuos Jėzus parodė šiai šeimai.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Sakykite

– Suvedus rezultatus, užduokime sau klausimą, kuris iš šitų šeimų modelių labiausiai primena jūsų šeimą? Kaip manote, kas vaikams šeimoje yra svarbiausia? Pateikite pavyzdžių, kaip Lozorius šeima ir Kristus patyrė abipusį prisirišimą. (Liga, mirtis ir Lozorius prisikėlimas; Morta parodė savo meilę su džiaugsmu paruošdama Jam maistą; Marija, nuplaudama Jo kojas brangiu aliejumi; Jėzumi visada džiaugėsi šiuose namuose, čia Jis galėdavo pailsėti ir atsipalaiduoti.) Kokių būdu Jėzus gali padėti žmogui, kuris jaučiasi šeimoje nelabai mylimas? (Išklausykite vaikų atsakymus.) Jėzui taip pat buvo pažįstamas šis jausmas, nes prie Jo šeimoje taip pat dažnai kabinėdavosi. E. Vait knygoje „Su meile iš Dangaus“ rašo: „Neteisingas supratimas Jo paties namuose taip skaudino Kristų, kad Jis patirdavo palengvėjimą, nuėjęs ten, kur šito nebuvo. Jis su džiaugsmu lankydavo Lozorius, Marijos ir Mortos namus, čia tikėjimo bei meilės aplinkoje pailsėdavo Jo dvasia“ (204 psl.). Perskaitykite Jn 1, 12. Jei jaučiate, kad jūsų nesupranta jūsų šeimoje, nenusiminkite. Jūs turite dievišką šeimą, kur jūs visada rasite visišką supratimą.

BIBLIJOS TYRINĖJIMAS

Paruoškite Biblijas.

Sakykite

– Jėzus atneša malonę ir gailestingumą į kiekvieną šeimą. Pakalbėkime apie tai detaliau.

1. Perskaitykite žodžius, kuriuos pasakė angelai, gimus Kristui (Lk 2, 14). Ką Jo gimimas atnešė žmonėms (ramybę, maloningumą). Taip, ramybę ir maloningumą į kiekvieną šeimą. „Ramybė“ – tai reiškia, kad Dievas nėra priešiška nusinešęs prieš žmogų ir mums taip pat nereikia kariauti vienas su kitu savo šeimose. O „maloningumas“ – reiškia, kad Dievas yra palankiai nusinešęs kiekvieno mūsų atžvilgiu. Kiekvienas iš mūsų, – Jo mylimas vaikas, taigi stenkimės parodyti palankumą ir geranoriškumą savo šeimos nariams. Tuo bus parodyta Dievo malonė mūsų šeimoms.

2. Antras svarbus momentas, į kurį mums reikia atkreipti dėmesį, yra susijęs su Dievo šeima. Vaikai turi žinoti, kad Dievas juos myli ypatinga meile, nes jie yra Dievo brangenybė. Bet anksčiau ar vėliau jūs pradėsite užduoti sau klausimus: a) Ar iš tikrųjų Dievas taip labai myli mane? ir b) Kiek ilgaamžiška yra Dievo meilė?

A. Ar iš tikrųjų Dievas taip labai myli mane?

Sakykite

– Perskaitykime kartu Jn 3, 16 ir užduokime klausimą: ar iš tikrųjų Jėzus numirė ant kryžiaus? Taip. Ir tai patvirtina istoriniai faktai. Yra liudininkų parodymai, kiek realūs buvo Golgotos įvykiai. Tiek, kiek realūs buvo Golgotos įvykiai, tiek reali Dievo šeima. O dabar kartu perskaitykime Jn 1, 12. Priimti Jėzų į širdį reiškia pripažinti savo Išgelbėtojo poreikį ir pakviesti Jėzų Kristų būti savo gyvenimo Viešpačiu. Tai kas gi, pagal šį tekstą, vyksta, kai mes priimame Jėzų Kristų („...davė galią tapti Dievo vaikais“).

B. Ar ilgalaikė yra Dievo meilė?

Sakykite

– Pakelkite ranką, pirštais parodydami V raidę. (Paaiškinkite, kad šis ženklas simbolizuoja taiką.) Du pakelti pirštai simbolizuoja Dievo ramybę ir gerumą, kuriuos dovanoja mums Jėzus Kristus. Nykštys reiškia Jėzų, kurį mes priėmėme į savo gyvenimą. Du pirštai – tai mūsų norai ir potraukiai, kuriuos mes darome pavaldžius Kristui. O dabar ištarkime visi kartu: „Tebūnie ne mano, o Tavo valia“. Jeigu mes priimame Dievo ramybę ir skleidžiame ją aplink save, tada mes esame Dievo vaikai. Būna, kad žmogus gyvenime suklumpa arba kažkuo nuliūdina Dievą, tačiau Dievas visada pasiruošęs susitaikyti ir vėl mus priimti į Savo šeimą. Taigi, kiek ilgalaikė Dievo meilė? Ji gali tęstis amžinai! Perskaitykime Judo 24–25 ir 1 Kor 13, 8.

3. Pagal galimybę perskaitykite Jn 11, 51–52.

Sakykite

– Po Lozoriaus prisikėlimo skundikai nuskubėjo į Jeruzalę, kad praneštų visa tai, kas įvyko. Sumerimę dėl šios žinios, vadovai ir kunigai ėmė spręsti, ką jiems daryti. Ši žinia nenudžiugino, bet sukėlė jų pavydą. Vyriausiasis kunigas, norėdamas parodyti savo kilnumą, ištarė pranašystę apie Jėzaus misiją (50 eil.). Perskaitykime šią eilutę. (Paprašykite ko nors iš vaikų perskaityti šią eilutę.) O dabar atsakykite į šį klausimą:

- Apie kokį žmogų kalba vyriausiasis kunigas? (Apie Jėzų.)
- Kodėl jis sako, kad geriau Jėzus numirtų? (Kitu atveju visa tauta mirs amžina mirtimi. Jėzus numirė už visų žmonių nuodėmes.)
- Pagal Jn 3, 16 Dievas „atidavė Savo viengimį Sūnų“ ne tik už izraelitus. Tada už ką dar? Kartu perskaitykime Jn 3, 16: „Dievas taip pamilo pasaulį, jog atidavė Savo viengimį Sūnų, kad kiekvienas, kuris į Jį tiki...“ Tokiu būdu vyriausiojo kunigo pranašystė susijusi ir su jumis, ir manimi! Taigi visiškai nekaltas Žmogus, kuris nenusipelnė mirties, mirė vietoje mūsų, nevertų amžinojo gyvenimo.
- Kodėl Jis taip padarė? Dėl Dievo šeimos? Jonas tai paaiškina Jn 11, 52. (Perskaitykite visi kartu šį tekstą.) Atkreipkite dėmesį į žodžius „suburti į vienybę“. Kitose Biblijos vietose ši mintis perduota žodžiais „viena“, „vienybė“. Štai ką reiškia būti viena šeima.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paklauskite

– Ką jūs įsiminėte šioje pamokoje? (Išklausykite atsakymus, po to apibendrinkite savais žodžiais.) Šiandien dar kartą sau priminkime, kad Dievas nori mus visus sujungti į vieną didelę, laimingą šeimą.

Atminkite: Dievas garantuoja, kad kiekvienam tikinčiam yra paruošta vieta Dievo šeimoje.

3. PAMOKOS PRITAIKYMAS (10 – 15 min.)

Situacija „Šeimos taryba“

Vykdamas šią užduotį, vaikai įgis bendro iškilusios šeimos problemos sprendimo įgūdžių ir įsitikins gyvenimo šeimoje privalumais. Suskirstykite juos į grupes – šeimas. Tegul vaikai išsirenka šeimos galvą ir jos pagalbininkę. Kiti tegul atlieka vaikų vaidmenis.

Sakykite

– O dabar tegul kiekviena šeima susirenka išspręsti netikėtai iškilusią problemą. Įsivaizduokite, kad jūsų šeima gyvena nedideliame name, taigi tenka dalytis viena kambari dviems. Ir štai pas jus ateina žmogus, kuris išvis neturi namų, ir prašosi pas jus pagyventi kurį laiką. Ką jūs jam atsakysite? Kas priims jį į savo kambarį? Jūs turite tris minutes šios problemos sprendimui. (Kol vaikai sprendžia iškilusią problemą, mokytojas eina nuo grupės prie grupės, bet nedalyvauja aptarimuose. Pasibaigus keturioms minutėms, perspėkite vaikus, kad jie turi dar vieną minutę, po to pereikite prie pasikeitimo nuomonėmis.)

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paklauskite

– Kiek šeimų sutiko priimti benamį? Kas panorėjo jį apgyvendinti savo kambaryje? Ar lengva apsispręsti dėl kito žmogaus, patiriant kai kuriuos nepatogumus? (Dažniausia vaikai atsako neigiamai.) O dabar pažvelkime į Ef 2, 19. Pagal šį tekstą, mes taip pat buvome tokie atėjūnai. Su Adomu ir Ieva mes patekome už Edeno sodo vartų. Mes praradome amžinuosius Tėvo namus. Bet Dievas yra pasiruošęs vėl mus priimti į Savo šeimą. Jn 1, 12 galime perskaityti užtikrinimą, kad būsim vėl priimti į dangiškąją šeimą.

Atminkite: Dievas garantuoja, kad kiekvienam tikinčiam yra paruošta vieta Dievo šeimoje.

4. KRIKŠČIONIŠKAS GYVENIMAS (10 – 15 min.)

„Šeimos pakvietimas“

Paruoškite spalvotą popierių, flomasterius, šratinukus, blizgučius, klijus, žirkles, vokus. Paprašykite vaikų pasirinkti vieną iš pasiūlytų šventimo dėl savo įstojimo į Dievo šeimą būdų. Pasakykite, kad šią užduotį galite atlikti individualiai arba grupėse.

1. Parašykite laišką draugui arba kaimynui, kuris nėra bažnyčios narys. Laiške parašykite šios pamokos įsimintiną eilutę ir paminėkite, kodėl jums yra brangi Dievo šeima.
2. Padarykite spalvingą atviruką „Džiaukimės kartu!“, kuriame kviečiate draugus kartu su jumis pasidžiaugti prisijungimu prie Dievo šeimos. Keliais žodžiais pasakykite, kodėl šis įvykis suteikia jums tiek džiaugsmo.
3. Paruoškite plakata „Mes – Dievo šeima“. Paprašykite savo Sabatos mokyklos bendramokslių, o taip pat kitų bažnyčios narių pasirašyti ant plakato, o po to jį pakabinkite ant jūsų klasės durų.
4. Pagal įsimintiną eilutę Jn 1, 12 parašykite giesmę.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Padarykite ratelį ir susikibę rankomis pagiedokite „Mes – Dievo šeima“. Padėkokite Dievui už tai, kad Jis priima mus į savo šeimą, ir paprašykite Jo padėti jums papasakoti apie tai jus supantiems žmonėms.

PABAIGA

Perskaitykite Judo 24 ir 25 kaip palaiminimo maldą.

6 pamoka

MIRTIS AR MIEGAS?

Mums visiems reikia Dievo meilės

Veikianti malonė

Isimintina eilutė: „Juk aš žinau, kad mano Atpirkėjas gyvas; galų gale Jis pakils kaip liudytojas žemėje. Net kai liga jau bus suėdusi mano odą, savo kūnu matysiu Dievą“ (Job 19, 25–26).

Tyrinėjimo tekstai: Jn 11, 1–16.

Papildoma literatūra: E Vait, „Su meile iš Dangaus“, 332 – 334 psl.

Pamokos užduotys:

Ištyrinėję šią temą vaikai turi:

1. **Žinoti**, kad kartu su Jėzumi nebaisios jokios kančios, net mirtis.
2. **Patirti** viltį ir įsitikinimą tuo, kad Dievas padės susitvarkyti su bet kokiais sunkumais.
3. **Ieškoti** paguodos Kristuje.

Pagrindinė mintis: Mes neturime bijoti sunkumų ir mirties, nes Jėzus – mūsų Draugas.

TRUMPA PAMOKOS APŽVALGA

Artimas Jėzaus Kristaus draugas Lozorius susirgo. Bet gavęs žinią apie tai, jog Lozorius serga, Jėzus nieko nedarė, kad jį išgelbėtų. Po keletos dienų Jėzus pasuko į Betaniją. Jis pareiškė užuojautą Marijai ir Mortai bei paragino jas tikėti Juo. Seserų tikėjimas ir Jo gerumas sulaikė jas nuo priekaištų Jėzui. Fariziejai, kurie netikėjo Jėzumi, stengėsi pateikti Lozorius mirtį kaip įrodymą, kad Jėzus nėra Mesijas.

Ši pamoka apie Dievo malonę ir jos veikimą!

Iš pirmo žvilgsnio gali atrodyti, kad Jėzaus nejaudina žmogiškos kančios ir mirtis. Bet galiausiai pamatoma, kad Jėzui rūpi žmogaus sielvartas. Jis iš Savo malonės trokšta duoti žmogui nesibaigiantį amžinojo gyvenimo džiaugsmą. Tik iš Dievo malonės Marija ir Morta įveikia savo skausmą.

PAPILDOMA MEDŽIAGA MOKYTOJAMS

„Netikėtai susirgo Lozorius, todėl jo seserys pasiuntė Išgelbėtoju žinią: „Viešpatie! Tas, kurį Tu myli, serga!“ Jos suprato, kad brolis labai stipriai negaluoja, tačiau žinojo, jog Kristus buvo parodęs, kad gali išgydyti bet kokią ligą. Jos primygtinai nereikalavo, kad Jėzus nedelsiant atvyktų, bet tikėjosi, kad Jis ateis pas jas, kai tik galės pasiekti Betaniją“ (E. Vait, „Su meile iš Dangaus“, 333 psl.).

„Bet Lozorius mirė ir jas apėmė kartus nusivylimas. Nepaisant to, jos jautė Kristaus malonės palaikymą, tai jas ir sulaukė nuo bet kokių kaltinimų Išgelbėtoju“ (E. Vait „Su meile iš Dangaus“ 334 psl.).

PASISVEIKINIMAS

Pasveikinkite vaikus. Paklauskite, kaip jiems sekėsi šią savaitę, kokius patyrė džiaugsmus, ką išgyveno. Paklauskite, ar jie atliko namų darbus, kurie buvo užduoti praėjusią pamoką.

Paprašykite tų, kurie atėjo pirmi, užsiimti iš paruoštų medžiagų namo statymu.

1. AKTYVUS PASIRUOŠIMAS (10 – 15 min.)

Pasirinkite vieną arba keletą užduočių, kurios labiausiai jums tinka.

A. „Lobių ieškotojas“

Paruoškite dideles kartonines dėžes, keletą paklodžių, akių raiščių, gražią „lobių skrynią“, saldinius su ryškiais popieriukais ir gražius fantus (galima vietoj saldinių padaryti gražius fantus, kuriuos įsukti į ant spalvoto popieriaus užrašytą įsimintiną eilutę). Iš anksto į „skrynią“ įdėkite „lobį“. Pakvieskite keletą savanorių ir paprašykite jų įeiti į „namą“, iš kur jie paeiliui išeis ieškoti „lobio“.

Sakykite

– Pirmajam lobio „ieškotojui“ užrišim akis, bet tam, kad palengvintume „lobio“ ieškojimą, paprašysiu (pasakykite pagalbininko vardą) nuvesti jį iki „lobių skrynios“. Po to (pasakykite ieškotojo vardą) turi pats surasti kelią atgal ir papasakoti kitiems „ieškotojams“, kaip nueiti iki vietos, kur yra „lobis“. Jūs paieškos turėsite tris minutes.

(Užriškite „ieškotojams“ akis ir paprašykite likusių vaikų išdėlioti kėdes taip, kad tarp „namo“ ir „lobio“ pasidarytų labirintas, apsunkinantis „lobio“ ieškojimą. (Iš anksto paprašykite vaikų atnešti dideles kartonines dėžes labirinto statybai.) Labirinto statytojai gali klaidinti „ieškotojus“, viliodami juos pasukti klaidingu keliu.

Kai tik pirmasis „ieškotojas“ sugrįš pas savo kolegas ir pradės aiškinti kelią, užfiksukite laiką. Ieškojimo metu jiems leidžiama uždavinėti pirmajam „ieškotojui“ klausimus apie judėjimo kryptį, bet jo akys turi būti užrištos. Pasibaigus laikui, paprašykite „ieškotojų“ atsirišti akių raiščius ir parodykite, kur yra „lobis“.)

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paklauskite

– Na, ar kas nors rado „lobį“? (Ne bėda, jei paaiškės, kad niekas nerado. Parodykite, kur jis yra.) Pasakykite, kodėl „ieškotojai“ negalėjo jo surasti? (Buvo užrištos akys; buvo pateikti neteisingi orientyrai.)

Sakykite

– Mes taip pat ieškom lobio. Papasakokime vienas kitam, kokį lobį kiekvienas iš mūsų tikisi surasti. (Po 2 – 3 minučių paprašykite norinčių papasakoti apie savo „lobį“: turtai, būti žinomu, šeimyninė gerovė, karjera ir t.t.). Ar žinote, apie ką svajoja žmonės mirties akivaizdoje? (Jie nori ilgiau pagyventi.) Taip, jiems labiausiai reikalingas gyvenimas! Visas mirties baisumas yra tai, kad tai reiškia gyvenimo pabaigą. Jobas patyrė baisias kančias ir atsidūrė prie mirties slenksčio. Bet būtent tuo momentu Dievo malonė jį gelbsti. Paskaitykime, ką Jobas kalba apie mirtį. (Perskaitykite garsiai Job 19, 25–26.) Ar galima įžvelgti jo mirties baimę? (Ne.) Visiškai teisingai. O dabar pasakykite, kodėl? (Todėl, kad jo Atpirkėjas gyvas. Jobas turi viltį Dieve. Jis tiki, kad ateis diena, kai jis savo akimis pamatys Dievą.) Šią

savaitę mes sužinojome kažką ypatingo apie Dievo malonę ir aš noriu, kad jūs to niekada nepamirštumėte.

Atminkite: Mes neturime bijoti sunkumų ir mirties, nes Jėzus – mūsų Draugas.

B. „Kas kaltas?“

Paprašykite trijų vaikų kuri laiką pabūti išėjus iš klasės. Likę klasėje sugalvoja klausimą, kuris skambėtų kaip kaltinimas. Pavyzdžiui: „Kodėl tu šiandien pavėlavai?“ Arba: „Kodėl tu šiandien rytą neskaitei Biblijos?“ Išrinkite balų skaičiuotoją ir keletą „kaltintojų“.

Balų skaičiuotojas skaičiuoja taškus, uždirbamus kiekvieno „kaltintojo“. Už kiekvieną atsakymą, kuriame skamba savo kaltės pripažinimas, skiriamas vienas balas. O už atsakymą, kuriame kaltė perkeliama ant ko nors kito, neskiriama nieko.

„**Kaltintojai**“ išklauso atsakymus ir užduoda naujus klausimus. Pavyzdžiui, jei „kaltinamasis“ pasakys, kad pavėlavo, nes tėvai vėlai atsikėlė, jie klausia: „O kodėl tėvai vėlai atsikėlė?“ „Kaltintojų“ užduotis nuolat užduoti naujus klausimus, verčiant „kaltinamąjį“ sugalvoti vis naują pasiteisinimą. Žaidimo taisyklės. Už tris atsakymus, kur kaltė perkeliama kam nors kitam, „kaltinamasis“ išeina iš žaidimo. („Kaltinamieji“ neturi žinoti šios taisyklės.) Galima uždavinėti vienus ir tuos pačius klausimus skirtingiems „kaltinamiesiems“, bet negalima „kaltinamajam“ užduoti du kartus tą patį klausimą. Jei taip nutiktų, pakeičiamas „kaltintojas“ kitu iš žiūrovų.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paklauskite

– Kaip jums atrodo, ar buvo lengva versti kaltę kitiems? (Taip, labai lengva.) Ar taip nevyksta ir realiame gyvenime? (Taip. Kai kas nors vyksta arba, atvirksčiai, neatsitinka, mums visų pirma norisi žinoti, kodėl.) Jei mes be galo klausinėsime „kodėl“, ar tai padės rimčiau žvelgti į problemą ir ieškoti būdų, kaip ją išspręsti? (Išklausykite vaikų atsakymus.) Ar kas nors pasikeis, jei mes apsiribotume tik šiuo klausimu? (Nepasikeis, nors mes dažnai tikimės atvirksčiai.) Jei jūs turėtumėte užduoti Dievui vieną klausimą: „Kodėl?“, ko jūs paklaustumėte? Tikriausia pats svarbiausias klausimas, kurį anksčiau ar vėliau užduoda kiekvienas žmogus, yra: „Kodėl mes mirštam?“ Būdamas prie mirties slenksčio, Jobas nenorėjo užduoti panašių klausimų, bet pasikloviė Dievo malone. (Perskaitykite Job 19, 25–26)

Atminkite: Mes neturime bijoti sunkumų ir mirties, nes Jėzus – mūsų Draugas.

PASIDALIJIMAS PATIRTIMI (15 – 20 min.)

Draugiški pokalbiai

Pasveikinkite visus svečius. Papasakokite apie džiaugsmus ir rūpesčius, kuriais vaikai pasidalijo pamokos pradžioje. Atsiklausę vaikų leidimo, papasakokite, ką jie atrado tyrinėdami Bibliją šią savaitę. Pasveikinkite gimtadienių ar kitokių svarbių įvykių progą.

Giesmių giedojimas

Pagiedokite jūsų mėgstamiausias giesmes apie tarnavimą Dievui.

Malda

Sakykite

– Pasimelskime kartu, kaip pagrindą paimdami Job 19, 25–26. Kiekvienas išsirinkite porą maldai. Aš reguliuosiu maldos eigą.

O dabar nulenkim kelius ir tęskime:

– „**Juk aš žinau, kad mano Atpirkėjas gyvas**“. Mūsų Atpirkėjas atidavė Savo gyvybę, kad mes galėtume gauti amžinojo gyvenimo dovaną. Dabar kiekvienas su savo pora paeiliui padėkokite Dievui 1 – 2 sakiniais už tai, kad Jis pasiuntė į žemę Jėzų.

– „**Galų gale Jis pakils kaip liudytojas žemėje**“. Šlovinkite Dievą už tai, kad Jis bus šalia su mumis paskutinę mūsų gyvenimo dieną.

– „**Net kai liga jau bus suėdusi mano odą**“. Prisipažinkite Dievui, kad jūs kartais pasielgiate neteisingai, ir paprašykite Jėzaus, kad Jis padengtų jūsų nuodėmę Savo teisumu.

– „**Savo kūnu matysiu Dievą**“. Padėkokite Dievui už tai, kad šis pažadas galioja ir jums. Išreikškite savo susižavėjimą, kad vieną dieną savo akimis, veidas į veidą, pamatysite Dievą. (Kartu su vaikais dar kartą garsiai pakartokite įsimintiną eilutę (Job 19, 25–26).)

Misijos istorijos

Sakykite

– Šiandien misionieriška istorija primins mums apie tai, kad, dėka dovanotos mums malonės, Dievo meilė prasiskverbia į visus mūsų planetos kampelius. Savais žodžiais perpasakokite bet kurią jūsų temai tinkančią misionierišką istoriją.

Aukų surinkimas

Paruoškite voką arba krepšelį su kryžiaus ženklu. Surinkite aukas.

Sakykite

– Dievo malonė, pasireiškus išpirkime, negali palikti mus abejingais. Mūsų širdyje kyla noras, kad visi žmonės apie tai sužinotų. Aukodami savo pinigus misijos darbui, mes padedame Evangelijos žiniai skliti visuose žemės kampeliuose.

2. ATVERSKIME BIBLIJĄ (15 – 20 min.)

Paruoškite teksto Jn 11, 1–16 kopijas, dvi šilkinės skareles (jei įmanoma), skiautę raudonos medžiagos arba raudoną šaliką.

Iš anksto išspausdinkite Jn 11, 1–16, pabraukdami arba išskirdami pastorintu šriftu Biblijos personažų žodžius, pavyzdžiui:

3 eil. Marija ir Morta: „**Viešpatie! Tas, kurį Tu myli, serga!**“

4 eil. Jėzus: „**Šita liga ne mirčiai...**“

7 eil. Jėzus: „**Eikime vėl...**“

8 eil. Mokiniai: „**Rabi...**“

9–11 eil. Jėzus: „**Argi ne dvylika valandų...**“

12 eil. Mokiniai: „**Viešpatie, jeigu užmigo...**“

14–15 eil. Jėzus: „**Lozorius mirė...**“

16 eil. Tomas: „**Eikime ir mes...**“

Paprašykite norinčių perskaityti Marijos ir Mortos vaidmenis (užrišus ant galvų skareles); Jėzų (su raudona medžiaga arba šaliku, permestu per petį); Tomą; mokinius (visi kiti vaikai).

Paprašykite vaikų skaityti savo žodžius paeiliui. O jūs skaitykite autoriaus žodžius.

BIBLIJOS PASAKOJIMAS

Paruoškite Biblijas.

Paklauskite

– Atidžiai pažvelkite į tekstą ir pasakykite, kokį pasakojimo herojų mes praleidome? (Perskaitykite 3 eil. Suteikite galimybę vaikams atsakyti.) E. Vait sako, kad buvo žmogus, kuris atnešė Jėzui liūdną žinią. Jam buvo pasakyta sulaukti Jėzaus atsakymo arba sugrįžti su Juo į Betaniją. Pamačius, kad Jėzus neatsako ir nesiruošia į kelionę, pasiuntinys suprato, kad atsakymas yra 4 eil. užrašyti Jo žodžiai. (Perskaitykite 4 eil.)

Sakykite

– Pasiuntinys sugrįžo pas seseris ir perdavė Jėzaus žodžius. Nudžiugusios jos tuojau pat apie tai pranešė Lozoriui ir pradėjo laukti jo išgijimo. Bet kas įvyko iš tikrųjų? (Lozorius mirė.) Dabar įsivaizduokite save seserų vietoje. Kokį klausimą jūs užduotumėte šioje situacijoje? („Kodėl?“ arba „Ar iš tikrųjų Jėzus yra Dievas?“) Veikiamos Dievo malonės, Morta ir Marija nepriekaištavo Jėzui ir nesuabejojo Jo dieviškumu. Jos paprasčiausiai kantriai laukė.

Dabar atkreipkite dėmesį į žodžius žmonių, kurie netikėjo Jėzumi. (Perskaitykite 37 eil.) Kas šiame klausime slypi? (Ar iš tikrųjų tas žmogus yra Dievas?) Šis klausimas susišaukia su žodžiais, pasakytais šėtono ant šventyklos šelmens, kai jis gundė Jėzų. (Paprašykite ką nors iš vaikų perskaityti Mt

4, 6.) Kuo skyrėsi Marijos ir Mortos elgesys nuo reakcijos fariziejų, kurie netikėjo Jėzumi? (Marija ir Morta buvo Jo draugės. Jos tikėjo Jėzumi.) E. Vait knygoje „Su meile iš Dangaus“ kalbėjo apie tai, kad būtent Dievo malonė sulaukė seseris nuo priekaištų Jėzui. Panašiai kaip Jobas, jos pažinojo savo Išgelbėtoją. Kitą savaitę, toliau tyrinėdami šį pasakojimą, mes pamatysime, kad net labai sielvartaudamos Marija ir Morta ir toliau tikėjosi. (Paprašykite vaikų surasti ir perskaityti Job 13, 15 ir 19, 25–26).

Atminkite: Mes neturime bijoti sunkumų ir mirties, nes Jėzus – mūsų Draugas.

3. PAMOKOS PRITAIKYMAS (10 – 15 min.)

„Agnės užduotas klausimas“

Sakykite

– Agnės mama mirė, nepaisant visų mergaitės maldų dėl pasveikimo. Dabar mergaitė vis klausinėja: „Kodėl Dievas leido, kad mama mirtų?“

Kas iš šios pamokos galėtų paguosti Agnę? (Išklausykite atsakymus. Pripažinkite, kad mes nežinome atsakymo į Agnės klausimą. Bet mes pažįstame Tą, kuris žino atsakymus į visus klausimus. Jėzus dažnai mokiniams nepaaiškino Savo veikslių. Jų gyvenime turėjo būti vietos pasitikėjimui Juo. Taip ir Marija su Morta labiausiai norėjo išgirsti iš Jėzaus paguodos ir meilės žodžius.)

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paklauskite

– Ar mums iš viso reikia uždavinėti tokius klausimus, kurie prasideda žodžiu „kodėl“? (Žinoma, reikia.) Dievas supranta mūsų poreikį uždavinėti klausimus. Jis supranta net tai, kad mes kartais galime supykti ant Jo. Bet Jis labai nuliūsta, jei mes pradėdame Juo abejoti. Abejonės trukdo veikti Jo meilei, kurios mums taip reikia.

Visi kartu pasakykite Job 19, 25–26. Galite net pagiedoti šias eilutes pagal jums patinkančią melodiją.

Sakykite

– Visų svarbiausia atminti, kad Dievas niekada mūsų nepaliks.

Atminkite: Mes neturime bijoti sunkumų ir mirties, nes Jėzus – mūsų Draugas.

4. KRIKŠČIONIŠKAS GYVENIMAS (10 – 15 min.)

„Galvojant apie jus“

Paruoškite popieriaus lapus, vokus, piešimo priemones.

Poromis ar po vieną vaikai tegul parašo laišką kokiam nors pažįstamam ar bažnyčios nariui, kuris neseniai patyrė sielvartą. Galima adresuoti laišką bažnyčios nariui, kuris serga. Taip pat galima padaryti atviruką su užuojauta arba su palinkėjimu greičiau pasveikti, nenurodant adresato. Šiuos atvirukus galima panaudoti ateityje, kai prireiks. Paprašykite vaikų laiške (ar ant atviruko) parašyti įsimintiną eilutę, o taip pat keletu sakinių išreikšti, ką tie žodžiai reiškia jiems.

Jei turėsite laiko, pasitreniruokite pagiedoti Job 19, 25–26 pagal mėgstamą melodiją.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paprašykite vaikų parodyti savo darbus. Dar kartą pagiedokite įsimintiną eilutę ir chorų padėklamuokite pagrindinę mintį.

Atminkite: Mes neturime bijoti sunkumų ir mirties, nes Jėzus – mūsų Draugas.

PABAIGA

Pasimelskite, kad Dievas iš Savo malonės panaikintų bet kokią baimę ir jaudulį, su kuriuo jūsų mokiniai gali susidurti kitą savaitę.

7 pamoka

DVIEJŲ SESERŲ SELVARTAS

Mums visiems reikia Dievo meilės

Dievo malonė

Isimintina eilutė: „Aš esu prisikėlimas ir gyvenimas. Kas tiki Mane, nors ir numirtų, bus gyvas. Ir kiekvienas, kuris gyvena ir tiki Mane, neragaus mirties per amžius“ (Jn 11, 25–26).

Tyrinėjimo tekstai: Jn 11, 17–37.

Papildoma literatūra: E Vait, „Su meile iš Dangaus“, 334 – 338 psl.

Pamokos užduotys:

Ištyrinėję šią temą vaikai turi:

1. **Žinoti**, kad Dievas mus moko net sunkumuose sukonzentruoti dėmesį į Jo meilę mums.
2. **Patirti** neišsenkamą Dievo meilę ir gailestingumą.
3. **Ryžtingai** nusiteikti pasitikėti Dievu net sunkumuose.

Pagrindinė mintis: Net didžiulio netekimo metu mums būtina tikėti tuo, kad Dievas myli mus.

TRUMPA PAMOKOS APŽVALGA

Prislėgtos liūdesio, Marija bei Morta ir toliau tiki Jėzumi. Jo dalyvavimas jų gyvenime suteikia paguodą ir netikėtą džiaugsmą. Net patirtas skausmas netrukdo joms žvelgti tikėjimo akimis į būsimąjį gyvenimą, kuris nugalė mirtį.

Ši pamoka apie Dievo malonę žmogui!

Dievo malonė suteikia paguodą nuliūdusiai širdžiai. Nepaisant viso mūsų liūdesio ir praradimo, visa tai negali atimti iš mūsų vilties ir meilės.

PAPILDOMA MEDŽIAGA MOKYTOJAMS

Dievas yra meilė. Mums visiems reikia Dievo meilės! Visose gyvenimo negandose vienintelis protingas žingsnis yra kreipimasis į meilės Šaltinį – į mūsų Viešpatį.

„Jėzus pasiuntė seserims žinianešį apie Savo atvykimą, bet pats pasiliko nuošalioje vietoje, šalia kelio. Žydai buvo įpratę demonstruoti savo skausmą, mirus jų draugams ar giminaičiams, kas nesiderino su Kristaus dvasia... Tarp raudojančiųjų buvo ir draugų, ir pikčiausių Kristaus priešų. Žinodamas jų tikslus, Kristus nepasirodė iškart“ (E. Vait, „Su meile iš Dangaus“, 335 psl.)

Kristus yra gyvenimas – pradinis, nepasisavintas, iš niekur nekylantis. „Kas turi Sūnų, turi gyvenimą“ (1 Jn 5, 12). Kristaus dieviškumas – tai tikinčiojo į Jį amžinojo gyvenimo garantas. „Kas tiki Mane, nors ir numirtų, bus gyvas. Ir kiekvienas, kuris gyvena ir tiki Mane, neragaus mirties per amžius. Ar tai tiki?“ Kristus kalbėjo apie Savo būsimą antrąjį atėjimą“ (E. Vait, Su meile iš Dangaus, 336 psl.).

„Jeigu žmogus nori pajusti vedančią Dievo ranką, tai Dievo pagalbą stipriausiai pajus tada, kai užklups didžiausi sunkumai. Todėl su dėkingumu prisiminkime tamsiausią savo kelio dalį, juk kiekvienos pagundos ir išmėginimo akimirka Jis lydi klaidžiojančius. „Viešpats žino, kaip išgelbėti maldingus žmones“ (2 Pt 2, 9). Jis išves juos iš visų išmėginimų, iš visų gundymų ir jie praturtės savo patirtimi, ir jų tikėjimas taps tvirtesniu“ (ten pat).

PASISVEIKINIMAS

Pasveikinkite vaikus. Paklauskite, kaip jiems sekėsi šią savaitę, kokius patyrė džiaugsmus, ką išgyveno. Paklauskite, ar jie su kuo nors kalbėjo apie eilutes iš Jobo 19, 25–26; ar giedojo šias eilutes pagal giesmės melodiją; ar surado Biblijoje eilutę, kur mirtis prilyginama miegui.

Paprašykite vaikų aktyviai dalyvauti užduotyse, kurias jūs jiems paruošėte.

1. AKTYVUS PASIRUOŠIMAS (10 – 15 min.)

Pasirinkite vieną arba keletą užduočių, kurios labiausiai jums tinka. Šioje pamokoje jums tikriausia pavyks atlikti abi veiklas.

A. „Kelkis!“

Paruoškite užtiesalą, kurį galėtumėte pakloti ant žemės. Paprašykite vaikų atsisėsti ant žemės ir sukryžiuoti ant krūtinės rankas.

Sakykite

– O dabar pabandykite atsistoti neatpalaidavus rankas!

(Vaikščiokite tarp vaikų, skatindami juos žodžiais „Kelkis! Kelkis!“)

Sakykite (Kai jie įsitikins, kaip sunku atlikti šią užduotį)

– O jei pamėgintumėte atlikti šią užduotį remdamiesi nugaromis vienas į kitą?

(Pademonstruokite, kaip tai padaryti, atsisėdus už nugaros vienam iš vaikų. Sukryžiuokite rankas. Ištieskite kojas, o po to lėtai sulenkdami per kelius ir artinant prie savęs, kartu atsistokite, remdamiesi vienas kitam į nugarą ir nepaliekiant rankomis grindų.)

Sakykite

– Dabar jūs žinote, koku būdu galima kitiems be rankų padėti atsistoti. Pažiūrėkime, kaip greitai jūs galite tai padaryti patys.

(Jei būtų, kas negalėtų atlikti šitos užduoties, paprašykite vaikų, atsistojus iš dviejų pusių ir paėmus už rankų, jį pakelti.)

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paklauskite

– Kaip jūs jautėtės, sėdėdami ant žemės ir negalėdami atsikelti? (Normaliai; nekaip; puikiai; nejaukiai ir t.t.) Ar jums pasidarė lengviau, kai aš tarp jūsų vaikščiojau ir raginau: „Kelkis! Kelkis!“? (Priešingai, pasidarė dar blogiau.) Būtent tokius jausmus jautė Marija ir Morta, kai aplinkiniai sielvirtavo dėl Lozorius mirties. Bet atėjo Jėzus ir seserys atsigavo atsiremdamos į Dievo malonę. (Perskaitykite Jn 11, 25–26.) Į ką Jėzus siūlo Mortai atsiremti? (Į Jį.) Į ką konkrečiai siūlo Jėzus atsiremti? (Į tikėjimą mirusiųjų prisikėlimu, į tikėjimą amžinuoju gyvenimu.) Ką pagal Jn 3, 16 Dievas siūlo žmonėms? (Savo meilę.) Tokiu būdu mes turime pagrindą ieškoti atramos Jėzuje Kristuje. Niekada nepamirškime, net skaudžios netekties metu būtina tikėti, kad Dievas mus myli.

A. „Marija ir Morta“

Paruoškite akių raištį.

Paprašykite vaikų sustoti į ratą. Vienam iš vaikų užriškite akis, kuris bus „Morta“. Kai jis kvies „Marija!“, visi turi garsiai atsakyti: „Morta!“. Mokinys su užrištomis akimis turi pagauti ir atpažinti kažką iš kitų mokinių, kuris, savo ruožtu, tampa „Morta“. Suteikite galimybę keletui mokinių pabūti „Morta“. Jei gaudyti reikia labai ilgai, susiaurinkite ratą, apstatydami judėjimo vietą kėdėmis.

(Mažiau triukšmingas variantas, kuris gali būti panaudotas nedidelėse bendruomenėse: „Morta“ sėdi ant kėdės su užrištomis akimis, saugodama ryšulėlį su pupom, kuris guli prie jos kojų. Jei kviečia: „Marija!“, visi likusieji atsiliepia: „Morta!“, ir stengiasi pagriebti ryšulėlį. „Morta“ turi pagauti ir atpažinti kažką iš mokinių, kuris po to tampa „Morta“.)

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paklauskite

– Ką jūs jautėte bandydami pagauti tą, kurio nematote? (Nusivylimą, netikrumą, beviltiškumą, lengvumą, nepatogumą, melą.) Koku būdu jūs atpažindavote tą, kurį jums pavykdavo sučiupti? (Nieko nepavyko sugauti; buvo labai sunku; atpažinau pagal balsą ir t.t.) Perskaitykite Jn 11, 4–6 ir 21–24. Šitas žaidimas padeda mums suprasti Mortą, apie kurią yra pasakojama Jn 11. Kokio tikslo ji siekia? (Savo brolio išgijimo.) Kas jai nebuvo duota matyti ir suprasti iš to, ką matė Jėzus? Kodėl Jėzus delisė? Kuo mes

panašūs į Mortą? (Kaip ir ji, mes negalime pažvelgti į ateitį; mes taip pat sielvartaujame ir dėl to prarandame sugebėjimą aiškiai matyti situaciją.) Perskaitykite Jn 11, 25–26 ir 1 Jn 4, 16.

Atminkite: Net sunkaus praradimo metu mums būtina tikėti tuo, kad Dievas mus myli.

PASIDALIJIMAS PATIRTIMI (15 – 20 min.)

Draugiški pokalbiai

Pasveikinkite visus svečius. Papasakokite apie džiaugsmus ir rūpesčius, kuriais vaikai pasidalijo pamokos pradžioje. Atsiklausę vaikų leidimo, papasakokite, ką jie atrado tyrinėdami Bibliją šią savaitę. Pasveikinkite gimtadienių ar kitokių svarbių įvykių progą.

Giesmių giedojimas

Pagiedokite jūsų mėgstamiausias giesmes apie tarnavimą Dievui.

Malda

Sakykite

– Mes dažnai girdime apie tai, kad Dievui patinka atsakyti į mūsų maldas. Kartais Jo atsakymas yra paruoštas dar iki tol, kol mes pasimelsime. Bet, kad gautume atsakymą, mes pirma turime kreiptis į Jį ir pripažinti, kad mums reikia Jo pagalbos. (Paprašykite vaikų sugniaužti kumštį.) Dažnai mūsų abejonės, baimės ir liūdesys taip užgožia mus, kad mes linkę pamiršti viską pasaulyje. (Pakelkite savo ranką su sugniaužtu kumščiu.) Bet tam, kad atsikratytume visko, kas mus slegia, mes visų pirma turime atgniaužti savo kumštį ir ištiesti atvirą ranką Dievui, prašydami Jo pagalbos. Dabar jums siūlau pasimelsti grupelėse. Iš pradžių tegul vienas iš jūsų pirmiau pasimeldžia apie tai, kas jį slegia ir ką jis šiandien atiduoda Dievui, o jūsų porininkas tegul palaiko jus užtarimo malda. Po to atvirkščiai. Pabaigus melstis, likite stovėti nulenkę galvas, laukdami, kol pasimels visa grupė.

Misijos istorijos

Sakykite

– O dabar atėjo laikas išgirsti dar vieną patrauklią istoriją iš tikinčiųjų gyvenimo įvairiuose mūsų planetos kampeliuose. (Panaudokite įvairius misionieriškus pasakojimus apie darbą kitose šalyse.)

Aukų surinkimas

Paruoškite širdies formos indą aukojimui arba krepšelį su kryžiaus atvaizdu.

Sakykite

– Savo aukomis išreikškime padėką Dievui už tai, kad Jis visada pasiruošęs ateiti mums į pagalbą. Ir ypatingai padėkokime Dievui už tikėjimo dovaną. (Surinkite aukas.)

2. ATVERSKIME BIBLIJĄ (15 – 20 min.)

Sakykite

– Tris savaites mes studijavome Jn 11 ir įsitikinome, kad Biblijos istorija apie Mariją, Mortą ir Lozorį – tai nepaprastas Dievo meilės mums liudijimas.

(Paprašykite vaikų paruošti savo Biblijas ir susėsti į ratą (didelėse bendruomenėse suskirstykite vaikus į keletą grupelių.)

Sakykite

– Prieš pratėsdami tyrinėti Jn 11, prisiminkite, apie buvo kalbama 1–16 eilutėse. (Paprašykite vaikų prisiminti šioje ištraukoje aprašytą įvykių eigą.

1. Lozorius liga.
2. Marija ir Morta siunčia pranešimą apie tai Jėzui.
3. Jėzus neskuba į Betaniją ir sako, kad ši liga ne mirčiai.
4. Po dviejų dienų Jėzus sako, kad Lozorius miega ir Jėzus ruošiasi eiti į Betaniją.
5. Mokiniai nesupranta, apie ką kalbama, ir tada Jėzus tiesiogiai pasako, kad Lozorius mirė.

6. Marija ir Morta ir toliau pasikliauja Jėzumi.)

Sakykite

– O dabar paeiliui skaitykime šio skyriaus tekstą nuo 17 eil., ir kiekvienoje eilutėje suraskime Dievo malonės apraišką.

17 eil. Atrodo, čia sunku surasti Dievo malonės apraiškas, bet situacijos beviltiškumas tik paskatina priėmimą stebuklo, kurį netrukus įvykdys Jėzus Kristus.

18 eil. Nedidelis atstumas tarp Jeruzalės ir Betanijos buvo palaiminimas Kristui.

19 eil. Seserų užjautimas.

20 eil. Jėzaus atvykimas.

21 eil. Jėzus turi galią išgelbėti.

22 eil. Jėzus turi galią duoti.

23 eil. Dievo malonės pažadas.

24 eil. Malonės ateityje pažadas.

25 eil. Dievo malonės šaltinis.

26 eil. Amžinojo gyvenimo pažadas.

27 eil. Jėzus Kristus – Dievo dovana pasauliui.

28–29 eil. Žinios apie Dievo malonę išplitimas.

30–31 eil. Malonės laukimas.

32 eil. Dievo malonės visagalybė.

33 eil. Užjaučianti malonė.

34 eil. Dievas iš Savo malonės ieško mūsų.

35 eil. Dievas iš Savo malonės supranta mūsų jausmus.

36 eil. Dievo malonė – tai Dievo meilės apraiška mums.

37 eil. Abejingumas atmeta Dievo malonę.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paklauskite

– Ką jūs sužinojote iš šios ištraukos apie Dievo malonę? (Dievo malonės apraiška įvairiapusė; ji visur esanti; jos šaltinis Jėzus Kristus; reikia būti atidžiam, kad pamatytum jos veikimą savo gyvenime ir t.t.) Kokią išvadą galima padaryti apie Mariją ir Mortą iš šios Biblijos istorijos? Iš kurios eilutės matoma, kad Morta nesitikėjo tokio greito Lozorius prisikėlimo? (24 eil.) Kaip galėtume apibūdinti jos tikėjimą: svyruojantis; tvirtas; silpnas? (Tvirtas, nes jis nepriklausė nuo to, ar Lozorius gyvas ar miręs.) Ką naujo sužinojote apie tikėjimą iš Mortos patyrimo?

Atminkite: Net sunkaus praradimo metu mums būtina tikėti tuo, kad Dievas mus myli.

BIBLIJOS TYRINĖJIMAS

Sakykite

– Dar giliau pasinerkime į Marijos ir Mortos tikėjimo patirtį, atsakydami į šiuos klausimus:

1. Kai seserų lūkesčiai nepasitvirtino, ar jos patyrė tikėjimo krizę ar kitokias problemas? (Nei Dievo malonė, nei seserų tikėjimas, nei pats Jėzus nė kiek nepasikeitė.) Vienintelė problema buvo tai, kad seserys manė, jog situacija nebepataisoma.

2. Pagal 14. 23. 34–36 eilutes, kodėl Jėzus nenuskubėjo iškart į Betaniją? (Nes Jis ruošė pačiam didingiausiajam iš Jo atliktų stebuklų – stebuklas, kuris galutinai patvirtintų, kad Jis tikrai nuo Dievo. E. Vait, „Su meile iš Dangaus“, 336 psl.)

3. Kas būtų nutikę, jei Jėzus būtų atėjęs į Betaniją iki Lozorius mirties? (Perskaitykite 21 ir 23 eilutes.) E. Vait tikina, kad Morta ir Marija teisios: Jėzaus dalyvavimas būtų apsaugojęs Lozorių nuo mirties. Tai patvirtina 25 ir 26 eil. (Perskaitykite jas.) Knygoje „Su meile iš Dangaus“ E. Vait rašo: „Jei Kristus būtų buvęs šalia sergančiojo, Lozorius nebūtų miręs, nes šėtonas nebūtų turėjęs galios jį paveikti“ (336 psl.)

4. Ar galim iš šito epizodo gauti užtikrinimą, kuris palaikytų mus esant sunkumams ar mirčiai?

(Išklausykite vaikų atsakymus.) Dar kartą perskaitykite 25 ir 26 eil. Ir visada pasistenkite prisiminti šiose eilutėse duotą pažadą.

5. Kaip mums sužinoti, kad šis pažadas tinka ir mums? (Perskaitykite 1 Jn 5, 12.) Kaip matote, čia kalbama apie kiekvieną žmogų, turintį (Dievo) Sūnų, bet tik mes patys užtikrinančiai galime pasakyti, ar

tikrai turime (Dievo) Sūnų. Jei tik Jo paprašėme tapti mūsų gyvenimo Vadovu, mes galime būti tikri tuo, kad *tikrai turime* Sūnų, be to *visam laikui*. Kitą savaitę mes daugiau pakalbėsime apie Jo prikėlimo jėgą mūsų gyvenime. O dabar dar kartą prisiminkim mintį, kuri kaip raudona juosta eina per visą mūsų pamokėlę: net sunkaus praradimo metu mums būtina tikėti tuo, kad Dievas mus myli.

3. PAMOKOS PRITAIKYMAS (10 – 15 min.)

Situacija

Miršta vieno jūsų draugo tėvas. Jūsų draugo mama vis dar apverkia šią netektį, nors jau praėjo daugiau nei mėnuo nuo laidotuvių dienos. Jūsų draugas nežino, kaip paguosti savo mamą. Papasakokite draugui apie tai, ką jūs šiandien sužinojote pamokoje, ir pasufleruokite, kaip jis gali paguosti mamą.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Sakykite

– Žmogaus, patyrusio sielvartą, būseną labai primena būseną, kai jūs be rankų pagalbos negalėjote pakilti nuo žemės. Sielvarto prislėgtas žmogus patiria tokį pat bejėgiškumą. Kaip manote, ar jam taptų lengviau, jei jį padrašintumėte žodžiais: „Neliūdėk! Aukščiau galvą!“? (Ne, tokia „paguoda“ tik sustiprins jo skausmą, sukels susierzinimą, prislėgtumą, patvirtins nuomonę, kad jo niekas nesupranta.) Kieno dalyvavimas iš tikrųjų galėtų padėti tokiam žmogui taip, kaip padėjo Mortai? (Jėzaus Kristaus.) Kuo galėtumėte padėti šiam žmogui? (Papasakoti jam apie Jėzų, perskaityti atitinkamas Biblijos eilutes.) Kokias eilutes iš šios dienos pamokos galėtume jam perskaityti? (Jn 11, 25–26; 1 Jn 5, 12; 1 Jn 4, 16 ir kt.) Taip pat galima papasakoti pagrindinę mūsų pamokos mintį: *net sunkaus praradimo metu mums būtina tikėti tuo, kad Dievas mus myli*.

4. KRIKŠČIONIŠKAS GYVENIMAS (10 – 15 min.)

„Tikėjimo pakeitimas“

Paruoškite nedidelį vazonėlį gėlėms, žemių, gėlių sėklų, mažų akmenukų.

Papasakokite vaikams, kad, kaip mes sėjame gėlių sėklas, taip galima pasėti į žmonių širdis tikėjimo sėklas ir perduoti jiems žinią apie naują gyvenimą Kristuje. Paprašykite vaikų paimti vazonėlį sodinimui ir, ant dugno padėjus keletą smulkių akmenukų, pripilti į jį žemių. Po to tegul padaro nedidelę duobelę, įdeda į ją gėlių sėklą ir užspaudžia ją žemėmis. Po to paprašykite jų parašyti nedidelį laišką pagal įsimintiną eilutę, kuriame taip pat reikia priminti adresatui būtinybę laistyti būsimą augalą ir sekti jo augimą.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Pasiūlykite kartu su laišku padovanoti vazonėlį žmogui, gyvenančiam kaimynystėje, kuris nelabai bičiuliaujasi su jų šeima. Paprašykite vaikų tylioje maldoje kreiptis į Dievą, prašant padėti pasėti tų žmonių širdyse tikėjimo sėklą, o taip pat palaiminti jau dygstančių sėklų augimą, kad jos galėtų džiuginti žmones, kurie gaus jas dovanų.

Sakykite

– Ar gali mūsų vazonėliai su pasėtomis sėklomis ko nors išmokyti žmones? (Taip. Jie pamatys, kad Dievas juos myli. Jie gali patikėti Dievu.) O ką mums reikia įsiminti šiandien?

Atminkite: Net sunkaus praradimo metu mums būtina tikėti tuo, kad Dievas mus myli.

PABAIGA

Sustokite visi ratu. Pakartokite mintinai šios pamokos įsimintiną eilutę ir pagrindinę mintį. Pagiedokite iškilmingą giesmę apie Dievo meilę.

8 pamoka

LOZORIUS IR PRISIKĖLIMAS IŠ MIRUSIŲJŲ

Mums visiems reikia Dievo meilės

Dievo malonė

Isimintina eilutė: „O pats Viešpats, nuskambėjus paliepipimui, arkangelo balsui ir Dievo trimitui, nužengs iš dangaus. Tuomet pirmiausia prisikels tie, kurie mirė Kristuje“ (1 Tes 4, 16).

Tyrinėjimo tekstai: Jn 11, 1–44; 1 Tes 4, 13–18.

Papildoma literatūra: E Vait, „Su meile iš dangaus“, 337 – 339 psl.

Pamokos užduotys:

Ištyrinėję šią temą vaikai turi:

1. **Žinoti**, kad Lozorius mirė pirmąja mirtimi ir vėl prisikels Kristaus antrojo atėjimo metu.
2. **Igyti užtikrinimą** tuo, kad jie taip pat prisikels Antrojo atėjimo metu.
3. **Nusiteikti** tam, kad Antrasis atėjimas bus jaudinantis įvykis.

Pagrindinė mintis: Jau dabar Kristuje mes įgyjame prisikėlimą ir gyvenimą.

TRUMPA PAMOKOS APŽVALGA

Priėjęs prie Lozorius kapo, Jėzus liepia nuristi akmenį. Morta mėgina prieštarauti, bet Jėzus jai primena Savo žodžius, kad, jei ji tikės, tai pamatys Dievo šlovę. Po Jėzaus maldos pasirodė apsuktas drobėmis Lozorius. Jėzus dėkoja Dangiškajam Tėvui už išgirstą maldą ir išreiškia pasitikėjimą, kad Tėvas būtinai atsakys į ją.

Ši pamoka apie Dievo malonę žmogui!

Dievo malonės žmogui didžiausia apraiška yra sugražinimas jam amžinojo gyvenimo, prarasto Adomui nusidėjus. Amžinasis gyvenimas – tai išbaigta Dievo dovana žmogui. Ją gauname per Jėzų Kristų, kai priimame Jį kaip savo Išgelbėtoją. Amžinasis gyvenimas prasideda jau šiandien. Jėzaus Kristaus prisikėlimas yra garantas, kad jau šiandien galime gyventi pakeistą gyvenimą dėka Jo prisikėlimo. Lozorius prikėlimas tapo mūsų prisikėlimo pranašu.

PAPILDOMA MEDŽIAGA MOKYTOJAMS

Matydamas žmonių liūdesį, suprasdamas, kad draugams tenka gedėti, kai pats pasaulio Išgelbėtojas stovi šalia, „Jėzus pravirko“ (E. Vait, „Su meile iš Dangaus“, 337 psl.)

„Dievo Sūnus prisiėmė žmogiškąją prigimtį ir atsiliepė į žmogiškąjį sielvartą. Kančia visada sužadina Jo švelnios gailingos širdies užuojautą“ (ten pat)

„Jis vėl matė kentėjimus ir širdgėlą, ašaras ir mirtį, kurie buvo žmonių lemtis visais laikais ir visose šalyse. Nuodėmingos žmonijos nelaimės sunkia našta slėgė Jo sielą, Jo troškimas palengvinti jų sielvartą sukėlė ašarų versmę“ (E. Vait, „Su meile iš Dangaus“, 337 psl.)

„Kai Viešpats pradeda Savąjį darbą, šėtonas paskatina ką nors Jam pasipriešinti. „Nuriskite akmenį“ – pasakė Kristus. Morta nenorėjo, kad būtų atidengtas gendantis kūnas. Jos tikėjimas buvo nepakankamai tvirtas, kad ji suvoktų tikrąją Jėzaus pažado prasmę“ (ten pat, 338 psl.).

„Dievas nedaro darbo, kurį gali atlikti žmogus. Bet Kristus parodo, kad žmogus turi bendradarbiauti su Dievu“ (ten pat, 338 psl.).

„Tai pasakęs, Jis galingu balsu sušuko: „Lozoriau, išeik!“ Pro žmogiškąją prigimtį švistelėjo dieviškumas. Jo veide, kurį nušvietė Dievo šlovė, žmonės išvydo Jo galios įrodymą“ (ten pat, 339 psl.)

„Jo prisikėlimas yra visų teisiųjų prisikėlimo įvaizdis ir laidas. „Jeigu tikime, kad Jėzus numirė ir prisikėlė, tai Dievas ir tuos, kurie užmigo, susivieniję su Jėzumi, atsives kartu su Juo“ (1 Tes 4, 14)“ (ten pat, 500 psl.)

„Jėzus gyvas! Kadangi taip iš tikrųjų yra, tai ir mes gyvensime, o jei Jis gyvas, tai ir mes gyvensime“ (ten pat, 505 psl.)

PASISVEIKINIMAS

Pasveikinkite vaikus. Paklauskite, kaip jiems sekėsi šią savaitę, kokius patyrė džiaugsmus, ką išgyveno. Paklauskite, ar jie atliko namų darbus, kurie buvo užduoti praėjusią pamoką. Paklauskite, ar namie jie piešė piešinius; ar pasakojo Biblijos istorijas savo draugams; ar rodė jiems, o taip pat ir namuose, kaip galima atsistoti be rankų.

Paprašykite vaikų būti pasiruošusiais aktyviai dalyvauti užsiėmimuose.

1. AKTYVUS PASIRUOŠIMAS (10 – 15 min.)

Pasirinkite vieną arba keletą užduočių, kurios labiausiai jums tinka.

A. „Pirmieji žodžiai po prisikėlimo“

Paruoškite tualetinį popierių, rašymo priemones, lipnią juostą, lentą ir kreidą.

Iš anksto ant lentos parašykite:

Įsivaizduokite save Lozorius vietoje. Jėzus ką tik jus prikėlė, nuo jūsų nuvyniojo laidojimo drobę. Ką jūs iškart po to pamatėte, išgirdote ir pajautėte? Kokie pirmi žodžiai išėjo iš jūsų lūpų? Nuplėškite 30 cm tualetinio popieriaus ir užrašykite savo šūktelėjimus, kiekvieną ant atskiro gabalėlio popieriaus.

Sakykite

– Man reikia savanorio, kurį mes susuksime į panašią laidojimo „drobę“. (Tegul norintis išeina į priekį (geriau, kad tai būtų suaugęs).) Pamėginkime visiškai apsukti (įvardykite savanorio vardą) popieriumi per dvi minutes. Pradedam! (Tam gali prireikti daugiau minučių, bet laiko ribos padės vaikams susikoncentruoti į greitesnį užduoties atlikimą.)

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Sakykite (priėję prie mumijos)

– Tikiuosi neprieštarausi, jei paprašysim tavęs pasilikti tokioje padėtyje, kol pradėsime studijuoti Biblijos pasakojimą? Ar nesupyksi, kad teks tau praleisti kitą pamokos etapą? (Išklausykite atsakymą.) O jei niekur nedalyvautum iki dienos pabaigos? (Nelabai patraukli perspektyva.) Arba visą kitą savaitę? (Šis klausimas gali sukelti vaikų audringą reakciją.) O jei tau netektų niekur dalyvauti iki metų pabaigos? (Paprašykite visų norinčių atsakyti į šį klausimą.) Labiausiai baugina mirties būsenoje tai, kad mirusysis daugiau nedalyvauja jokiuose žemiškuose dalykuose. Bet tame yra ir kai kas teigiamo, nes viskas pas Dievą išeina į gera tikinčiajam. Iš tikrųjų mirtis – tai visai ne pabaiga, nes po to ateina prisikėlimas. (Kartu su vaikais perskaitykite 1 Tes 4, 16.)

Atminkite: Jau dabar Kristuje mes įgyjame prisikėlimą ir gyvenimą.

B. „Prisikėlimo bokštas“

Paruoškite daiktus, iš kurių būtų galima pastatyti „bokštą“, pavyzdžiui: medines kaladėles, tuščias dėžutes, akmenis ir t.t.

Paprašykite vaikų susiskirstyti į grupes po 4 – 5 vaikus. (Nedidelėse bendruomenėse vaikai gali atlikti šią užduotį po vieną, porose arba visi kartu.) Paruoštus daiktus padėkite kambario viduryje.

Sakykite

– Jūs turite per 2 minutes ir 25 sekundes pasistengti pastatyti kiek įmanomą aukštesnį bokštą. Prieš tai, kai paimsite daiktą statybai, jūs turite pasakyti žmogaus vardą, kurį norėtumėte pamatyti pirmą dieną po prisikėlimo. Ar visiems aišku? Pasiruoškite! Pradedam!

(Kai laikas pasibaigs arba kai nugrius pirmasis bokštas, paskelbkite žaidimo pabaigą. Paprašykite vaikų suskaičiuoti, iš kiek dalių susideda jų bokštas. Paplokite nugalėtojams.)

Paklauskite

– Kas iš jūsų įvardijote Jėzaus Kristaus vardą? (Taip pat paklauskite, ar jie įvardijo Jo vardą pirmiausia.) Kartu perskaitykite Jn 11, 25–26. Įsivaizduokite situaciją: Kristus, Prisikėlimas ir Gyvenimas, tuoj tuoj prikels Lozorijų, o visi verkia ir rauda! Nekartokime jų klaidos. (Jei yra laiko, leiskite vaikams pastatyti dar vieną bokštą. Šį kartą tegul jie įvardija tai, kas, jų manymu, padarys naująjį gyvenimą po prisikėlimo nuostabių, o esamą gyvenimą geresnių.)

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Perskaitykite 1 Tes 4, 16.

Paklauskite

– Kas yra „mirę Kristuje“? (Tie, kurie patikėjo Juo gyvendami.) Tokiu būdu, jei mes pavesime savo gyvenimą Jėzui Kristui, tai galime būti tikri, kad prisikėlimas ir naujasis gyvenimas yra tik Jėzujų Kristuje, ir mes galime juos įgyti jau šiandien.

PASIDALIJIMAS PATIRTIMI (15 – 20 min.)

Draugiški pokalbiai

Pasveikinkite visus svečius. Papasakokite apie džiaugsmus ir rūpesčius, kuriais vaikai pasidalijo pamokos pradžioje. Atsiklausę vaikų leidimo, papasakokite, ką jie atrado tyrinėdami Bibliją šią savaitę. Jiems leidus, 1 – 2 sakiniais papasakokite jų gyvenimo, susijusio su Biblijos tyrinėjimu, epizodus. Pasveikinkite gimtadienių ar kitokių svarbių įvykių progą.

Giesmių giedojimas

Pagiedokite jūsų mėgstamiausias giesmes apie tarnavimą Dievui.

Malda

Pasakykite vaikams, kad šiandien jūs melsitės neužmerkę akių.

Sakykite

– Dieve, mes nukreipiame į Tave meilės žodžius, kad Tu matytum, kaip mes Tave mylime. (Padarykite pauzę ir paprašykite vaikų išsakyti 1 – 2 sakiniais savo jausmus Dievui. Po to pratęskite.) Dieve, atleisk mums mūsų nusidėjimus prieš Tave ir vienas prieš kitą bei išklausyk mūsų nuoširdžią atgailą. (Papasakykite vaikų pasakyti, dėl ko jie prieš Jį atgailauja.) Dieve, šiandien mes taip pat atnešame ir savo džiaugsmus. (Vaikai gali kalbėti apie juos, žvelgdami į jus. Priminkite, kad šiandien malda vyksta atmerktomis akimis. Po to paprašykite, kad jie Dievui išsakytų savo problemas, poreikius ir išgyvenimus. Po to jūs išstarkite baigiamąją maldą.) Viešpatie, Tu matai mūsų širdis. Dėkojam Tau už tai, kad Tu nuėmei visų negandų naštą. Būk su mumis visą šią dieną ir per amžių amžius. Amen.

Misijos istorijos

Sakykite

– Dievas mums davė svarbią užduotį: nunešti kiekvienam šio pasaulio žmogui žinią apie Dievo amžinojo gyvenimo Jėzujų Kristuje dovaną. Šiandien mes išgirsime pranešimą apie tai, kaip žinia plinta (Parinkite tinkamą pranešimą apie misionierišką darbą kitose šalyse.)

Aukų surinkimas

Sakykite

– Atnešdami šiandien aukas prisiminkime, kad taip mes taip pat prisidedame prie žinios apie Jėzų Kristų skleidimo pasaulyje.

2. ATVERSKIME BIBLIJĄ (15 – 20 min.)

Sakykite

– Šią savaitę mes baigiame tyrinėti Jn 11. Kas iš tyrinėtų dalykų jums įstrigo labiausiai? (Išklausykite atsakymus.) Kas asmeniškai jums padarė didžiausią įspūdį? (Paskatinkite vaikus tai aptarti aktyviai.) Pabandykite padaryti šio skyriaus inscenizaciją.

BIBLIJOS ISTORIJA

Paruoškite Jn 11, 1–44 teksto kopijas; dvi skareles (jei įmanoma); raudoną audeklą; „mumiją“; rudą krepšelį pirkiniams; kartoninį skritulį, atitinkantį krepšelio dydį.

Iš anksto padarykite Jn 11, 1–44 teksto kopijas taip, kad personažų žodžiai būtų išskirti kabutėmis. Savo lape pasižymėkite, kam iš veikėjų priklauso tiesioginė kalba, kad vaidinant, jūs galėtumėte vaikams pasufleruoti, kada jiems skaityti jų personažų žodžius.

Skarelės skirtos „Marijai“ ir „Mortai“; raudoną audeklą uždėkite ant „Jėzaus“ peties; „mumijos“ vaidmuo lieka tam, kas jį atliko aktyvaus pasiruošimo metu; rudą krepšelį reikia atidaryti ir iš jo išridenti kartoninį skritulį, kuris simbolizuoja prie kapo priridentą akmenį.

Pakvieskite norinčius vaidinti Marijos, Mortos, Jėzaus, žmogaus, kuris ištrauks ir laikys „akmenį“, Jėzaus mokinius (pusė klasės), raudotojus prie kapo (kita pusė klasės), Tomą. Paprašykite likusius vaikus išeiti į priekį prie „Lozorius“, kuris jau stovi prieš klasę. Vienas iš savanorių laiko prieš jį „akmenį“. Paprašykite visų atidžiai klausyti ir skaityti savo personažų žodžius. Pats/ti pradėkite skaityti autoriaus žodžius. Paskaičius 44 eil., paprašykite keleto vaikų pamažu nuvynioti nuo „Lozorius“ popierių, kas bus kaip iliustracija paskutinės eilutės, kurią perskaityti reikia garsiai.

Sakykite

– Tuo pasakojimas apie Lozorių nesibaigia. E. Vait rašo: „Iš pradžių nustebę žmonės prarado žadą. Po to sekė neapsakomas džiūgavimas. Seserys savo brolio gražinimą gyvenimui priėmė kaip Dievo dovaną ir, springdamos džiaugsmo ašaromis, dėkojo Išgelbėtoji. Kol visi džiaugėsi šiuo šeimos susitikimu, Jėzus pasitraukė iš tos vietos. Kai jie pasigedo gyvybės Davėjo, neberado Jo“ (E. Vait, „Su meile iš dangaus“, 339 psl.).

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Sakykite

– Ką jūs pajutote klausydami ir dalyvaudami inscenizacijoje? (Išklausykite vaikų atsakymus.) Kas jums joje liūdniausia? Kaip manote, kas joje labiausiai nuliūdino Jėzų? (Tai, kad dalyvaujantys verkė ir aimanavo tuo metu, kai tarp jų buvo gyvybės Davėjas; tai, kad žmonės, džiaugdami Lozorius prisikėlimu, visai pamiršo Jį; kad kai kurie iš jų taip ir neįtikėjo Juo.) Kas šioje istorijoje sukelia mums džiaugsmą?

Atminkite: Jau dabar Kristuje mes įgyjame prisikėlimą ir gyvenimą.

BIBLIJOS TYRINĖJIMAS

Paruoškite Biblijas.

Sakykite

– Lozorius prisikėlimo istorija suteikia mums džiaugsmą ir viltį. Atsakykime į šiuos klausimus:

1. Ką kiekvienas iš mūsų gali padaryti, kad Jėzus prikeltų kiekvieną iš mūsų taip, kaip Lozorių? (Paprašykite kurio nors vaiko perskaityti Jn 5, 24. Pabrėžkite, kad amžinąjį gyvenimą turi kiekvienas, kas „Mano žodžių klauso ir Mane atsiuntusį tiki“.) Savo veiksmais negalite priversti Dievo mylėti jus dar labiau, ir nieko negalite padaryti, kad Dievas mus mylėtų mažiau. Jūs galite tik tikėti Juo ir Jo žodžiu.
2. Iš kur tikintieji žino, kad jie bus prikelti? (Paprašykite dar kartą perskaityti Jn 5, 24. Atkreipkite vaikų dėmesį į tai, kad žmogus, priimdamas Jėzų Kristų, jau turi amžinąjį gyvenimą. Jis perėjo „iš mirties į gyvenimą“.)
3. Kada įvyks prisikėlimas? (Paprašykite kurio nors vaiko perskaityti 1 Tes 4, 16–17. Pagal šiuos tekstus prisikėlimas įvyks Kristaus antrojo atėjimo metu.)
4. Bet kiek mums dar reikės laukti iki Antrojo atėjimo? (Paprašykite kurio nors vaiko surasti ir perskaityti Apr 22, 7: „Štai Aš veikiai ateinu...“.)
5. O jei žmonės vėl nusidės ir mirtis vėl sugrįš? (Paprašykite kurio nors vaiko surasti ir perskaityti Apr 21, 4: „...ir nebebus mirties, nebebus liūdesio nei aimanos, nei sielvarto...“.)

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paklauskite

– Ar antrasis mūsų Viešpaties atėjimas bus Dievo malonės išreiškimas? (Jėzus ateis debesyse, kad prikeltų mirusiuosius ir iš visų tautų surinktų Savo ištikimuosius, gyvenančius Jo atėjimu metu, ne dėl mūsų nuopelnų bei gerų darbų. Dievo Sūnus atėjo į šį pasaulį, kad dovanotų amžinąjį gyvenimą, išvadotų iš ligų bei mirties.) Jėzus ateina, kad išgelbėtų tuos, kurie Juo patikėjo, ir pakviestų į Savo gyvenimą tuos, kuriuose jau pasėta amžinojo gyvenimo sėkla.

Atminkite: Jau dabar Kristuje mes įgyjame prisikėlimą ir gyvenimą.

3. PAMOKOS PRITAIKYMAS (10 – 15 min.)

Situacija

Jūsų draugui Donatui nelabai norisi, kad Jėzaus atėjimas įvyktų greitai. Į jūsų klausimą „kodėl“, jis gūžčioja pečiais. Kaip manote, kodėl Donatas netrokšta kuo greičiau susitikti su savo Išgelbėtoju? (Tikriausia jis galvoja, kad ne visai pasiruošęs; arba bijo negandų, kurios turi įvykti prieš Kristaus antrąjį atėjimą, gal būt bijo, kad visam laikui išsiskirs su savo šeima ir t.t.) Ką galėtumėte pasakyti Donatui, kad paaiškintumėte šio įvykio svarbą asmeniškai jam? (Jūs galite padėti Donatui atrasti Jėzų kaip artimą Draugą; papasakoti apie dangų; atkreipti jo dėmesį į tai, kas parašyta Apr 21, 22; papasakoti apie tai, kaip gyventi gyvenimą, pripildytą Jo prisikėlimo jėga.)

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paklauskite

– Ką jaučiate, kai galvojate, kad Jėzus tuoj ateis? (Neskubinkite vaikų atsakyti. Verčiau pats pradėkite, papasakodamas apie savo viltis.) Ar norite gyventi amžinai? Ar priėmėte Jėzų Kristų, tokiu būdu pereidami iš mirties į gyvenimą? Jei nežinote, ką atsakyti, arba norėtumėte priimti Jėzų Kristų į savo širdį, priekite, prašau, prie manęs po užsiėmimo. Jei jūs Jį priėmėte, kiekvieną dieną ruoškimės greitam susitikimui su Juo.

Atminkite: Jau dabar Kristuje mes įgyjame prisikėlimą ir gyvenimą.

4. KRIKŠČIONIŠKAS GYVENIMAS (10 – 15 min.)

„Prisikėlimas“

Paruoškite piešimo priemones; lėles arba balionus, pripildytus helio; stalą; Biblijas.

Paprašykite vaikų atsiversti Biblijas ir surasti prisikėlimo aprašymą 1 Tes 4, 13–18. Pasiūlykite jiems atlikti šios ištraukos inscenuotą skaitymą, kad vėliau tai galėtų parodyti suaugusiems arba kitos Sabatos mokyklos metu. Šios inscenizacijos pastatymo tikslas padėti žiūrovams pažvelgti į šios ištraukos aprašomus įvykius. (Atsižvelgiant į tai, ką jūs turite, jūs galite naudoti helinius balionus, lėles, vietoj scenos apverstą stalą. Taip pat galite paprašyti vaikų paruošti šviesos ir muzikos efektus ir t.t.) Jei vaikų daugiau, galima juos suskirstyti į grupes. Šiuo atveju atkreipkite dėmesį, kad kiekvienoje grupėje būtų po suaugusį pagalbininką arba mokinį, kuris pajėgus padėti sukurti vaidinimą.

Taip pat atkreipkite dėmesį, kad vaikai turėtų pakankamai laiko suplanuoti ir paruošti pasirodymą. Iš anksto pasikalbėkite su žmonėmis, kuriems ketinate parodyti inscenizaciją.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Sakykite

– Ką pajautumėte, jei iš tikrųjų pamatytumėte, kaip Jėzus nusileidžia ant dangaus debesų? Ar patiktų jums kartu su Juo skrajoti ore ir žinoti, kad nenukrisite? Ką atsakytumėte, jei jūsų geriausias draugas pasiūlytų: „Skriskime arčiau dangaus angelų!“ (Kai kurie vaikai būtų tuo sužavėti.) Mums paprasčiausiai neužtenka vaizduotės, kad įsivaizduotume visas prieš mus atsivėrusias galimybes. Ir visa tai įvyks, jei paprašysime Jėzaus tapti mūsų Išgelbėtoju ir Viešpačiu.

Atminkite: Jau dabar Kristuje mes įgyjame prisikėlimą ir gyvenimą.

PABAIGA

Sakykite

– Mūsų pamokos pabaigoje kartu garsiai perskaitykime 1 Tes 4, 16.

Pasimelskite, kad Dievas padaugintų jūsų vaikų tikėjimą Kristaus antruoju atėjimu ir mirusiųjų prisikėlimu, o taip pat pripildytų juos troškimo patekti į dangaus karalystę. Dar kartą pakartokite vaikams pagrindinę pamokos mintį: jau dabar Kristuje mes įgyjame prisikėlimą ir gyvenimą.

9 pamoka

ŠLOVINKITE VIEŠPATĮ KAIP DŽIAUGSME, TAIP IR LIŪDESYS

Kartu pašlovinkime Dievą

Dievo garbinimas

Isimintina eilutė: „Nieku per daug nesirūpinkite, bet visuose reikaluose malda ir prašymu su padėka jūsų troškimai tesidaro žinomi Dievui“ (Fil 4, 6).

Tyrinėjimo tekstai: 1 Sam 1; 2, 1–11.

Papildoma literatūra: E Vait, „Patriarchai ir pranašai“, 463 – 468 psl.

Pamokos užduotys:

Ištyrinėję šią temą vaikai turi:

1. **Žinoti**, kad Dievas girdi visas maldas – tiek liūdnas, tiek džiaugsmingas.
2. **Įgyti užtikrinimą**, kad jie gali kreiptis į Dievą tiek su padėka, tiek su problemomis.
3. **Nusiteikti**, kad apie visus savo džiaugsmus ir nusivylimus reikia pasakoti Dievui.

Pagrindinė mintis: Mes meldžiamės ir šlovinam Viešpatį tiek džiaugsmu, tiek liūdesyje.

TRUMPA PAMOKOS APŽVALGA

Ona liūdna ir jaučiasi atstumta, nes ji bevaikė. Nuoširdžioje maldoje ji išsako savo sielvartą Dievui. Viešpats atsako į jos maldą ir jai gimsta sūnus Samuelis. Ona pašventė jį Dievui. Pašlovinančiais žodžiais ji dėkoja Viešpačiui.

Ši pamoka apie Dievo garbinimą!

Dievas trokšta, kad mes kreiptumės į Jį tiek džiaugsmu, tiek liūdesy. Jis geriausiai supranta mus. Kreipdamiesi į Dievą įvairiose situacijose, atiduodame garbę Jam, ir tokiu būdu mokomės Jį šlovinti įvairiose gyvenimo akimirkose.

PAPILDOMA MEDŽIAGA MOKYTOJAMS

„Patikėkite Dievui savo norus, savo džiaugsmus, savo išgyvenimus, savo rūpesčius, savo nerimą. Jūs Jo neapsunkinsite. Jūs Jo nenuvarginsite. Tas, kuris gali suskaičiuoti kiekvieną plaukelį ant jūsų galvos, nėra abejingas Savo vaikų norams. „... nes Viešpats kupinas užuojautos ir gailėstingumo“ (Jok 11, 5). Jo mylinti širdis išgyvena jūsų sielvartus. Užtenka tik juos išsakyti. Papasakokite viską, kas jums kelia nerimą. Jokia našta nėra Jam per sunki: juk Jis laiko pasaulius ir valdo Visatą. Jam nėra nė vieno nereikšmingo dalyko, susijusio su mumis. Jis pastebi viską. Nėra mūsų gyvenime puslapio, kurio Jis negalėtų perskaityti. Nėra problemų, kurių Jis negalėtų išspręsti... Dievo santykiai su kiekvienu žmogumi yra tokie glaudūs ir tvirti, tarsi žemėje daugiau nebūtų nė vieno, kurio Jis turėtų rūpintis, nė vieno, už kurį Jis atidavė Savo mylimąjį Sūnų.“ (E. Vait, „Kelias pas Kristų“, 93 psl.)

PASISVEIKINIMAS

Pasveikinkite vaikus. Paklauskite, kaip jiems sekėsi šią savaitę, kokius patyrė džiaugsmus, ką išgyveno. Paklauskite, ar jie atliko namų darbus, kurie buvo užduoti praėjusią pamoką. Paklauskite, ar vaikai savaitės bėgyje mirkė kokias nors sėklas (pavyzdžiui, pupelių), o vėliau, kai jos išbrinko, perskėlė pusiau, kad pamatytų, kaip vystosi augalas.

Paprašykite vaikų aktyviai dalyvauti užduotyse, kurias jūs jiems paruošėte.

1. AKTYVUS PASIRUOŠIMAS (10 – 15 min.)

Pasirinkite vieną arba keletą užduočių, kurios labiausiai jums tinka.

A. „Skausmo jautimas“

Paruoškite Biblijas.

Paklauskite, ar vaikai kada nors girdėjo tokį posakį: „Nuo akmens ir pagalio man gali būti skaudu, nuo tavo žodžių – niekada!“

Sakykite

– Apie kokį skausmą čia kalbama? (Apie fizinį ir dvasinį.) Įsivaizduokite, kad jums teks kentėti skausmą savo gyvenime. Kurį iš šių dviejų jūs pasirinktumėte? Visi, kurie pasirenka fizinį skausmą, stokite mano kairėje, kas dvasinį – mano dešinėje.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Kai vaikai pasirinks puses, suskaičiuokite, kurioje pusėje jų daugiau.

Paklauskite

– Kodėl kiekvienas iš jūsų pasirinkote būtent tą pusę? (Išklausykite argumentus.)

Sakykite

– Kokį skausmą mes bejaustume – fizinį ar dvasinį – jį visada galime pavesti Dievui, ir Jis būtinai mūsų sielvartą pavers džiaugsmu. Mes šloviname Dievą net kai pasakojame Jam apie savo skausmą. Kartu atsiverskime ir perskaitykime Fil 4, 6 – įsimintiną šios pamokos eilutę.

Atminkite: Mes meldžiamės ir šlovinam Viešpatį tiek džiaugsmu, tiek liūdesyje.

B. „Streso įveikimas“

Paruoškite ir išdalykite vaikams anketų kopijas, pieštukus.

Sakykite

– Kartais mūsų gyvenime būna įvykių, kurie verčia mus sunerimti. Pažymėkite atitinkama raide tokią būseną, kurią jūs išgyventumėte panašioje situacijoje. Galbūt jūs nežinote, ką jaustumėte vienoje ar kitoje situacijoje, nes jums to niekada dar neteko patirti, bet įjunkite savo vaizduotę ir pamėginkite tai įsivaizduoti.

ANKETA

- A. Manęs tai nejaudina.
 - B. Tai baisu!
 - C. Po šių įvykių gyvenimas prarado prasmę!
1. Mūsų šeima persikrausto į kitą miestą (šalį).
 2. Aš turiu nešioti akinius.
 3. Mano tėvai skiriasi.
 4. Pamokoje mokytojas praneša apie kontrolinį be išankstinio pasiruošimo.
 5. Senelis susirgo ir jį paguldė į ligoninę.
 6. Mama įsidarbino, ir dabar visą dieną jos nėra namuose.
 7. Mane pervedė į kitą mokyklą.
 8. Mano šuo pakliuvo po mašina.
 9. Mano geriausias draugas nustojo su manim kalbėtis.
 10. Aš pamečiau didelę sumą pinigų, kuriuos šiandien rytą davė man tėtis.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paklauskite

– Kelias iš pateiktų situacijų jūs pažymėjote raide „A“ (Manęs tai nejaudina)? O raide „C“ (Po šių įvykių gyvenimas prarado prasmę)? Argumentuokite savo pasirinkimus.

Sakykite

– Savo anketose varnele pažymėkite tris situacijas, kurios, jūsų manymu, labiausiai jus nuliūdintų. (Kai pažymės, suskaičiuokite, kurios situacijos pasikartojo dažniausia, o po to aptarkite jas.)

Sakykite

– Kartais, patirdami savo gyvenime sunkumus, mes nusiviliame ir padarome visai neapgalvotus veiksmus. Kad ir koks bebūtų stiprus mūsų skausmas, mes visada galime maldoje tai pavesti Viešpačiui, ir Jis būtinai tai pavers džiaugsmu. Mes šloviname Dievą net kai pasakojame Jam apie savo skausmą. Dar kartą perskaitykime Fil 4, 6 – įsimintiną šios pamokos eilutę.

Atminkite: Mes meldžiamės ir šlovinam Viešpatį tiek džiaugsme, tiek liūdesyje.

PASIDALIJIMAS PATIRTIMI (15 – 20 min.)

Draugiški pokalbiai

Pasveikinkite visus svečius. Papasakokite apie džiaugsmus ir rūpesčius, kuriais vaikai pasidalijo pamokos pradžioje. Atsiklausę vaikų leidimo, papasakokite, ką jie atrado tyrinėdami Bibliją šią savaitę. Pasveikinkite gimtadienių ar kitokių svarbių įvykių progą.

Giesmių giedojimas

Pagiedokite jūsų mėgstamiausias giesmes apie tarnavimą Dievui.

Malda

Paruoškite nedidelius popieriaus lapelius, pieštukus, dėžutę. Parašykite ant lapelių abėcėlės raides (po vieną ant vieno lapelio). Sudėkite juos į dėžutę. Tegul vaikai ištraukia po vieną lapelį. Paprašykite pasakyti kokią nors aštrią situaciją, kuri prasidėtų jiems tekusia raide, ir pasiūlyti šios problemos sprendimą. Pavyzdžiui: raidė „P“ – per didelis greitis gali sukelti avariją. Sprendimas „P“ raide: prieš išvykdamas, paprašyk Dievo apsaugos. Po to, kai visi vaikai paeiliui atliks užduotį, kartu pakartokite įsimintiną eilutę (Fil 4, 6).

Sakykite

– Paprašykime Dievo, kad Jis būtų mūsų greitis pagalbininkas sprendžiant visas mūsų iškilusias situacijas. Juk Jis pats tai pažadėjo Savo Žodyje.

Su šiais žodžiais kartu pasimelskite.

Misijos istorijos

Panaudokite jums prieinamas misionieriškas istorijas.

Aukų surinkimas

Sakykite

– Kartais atrodo, kad mus užgriuvo visi pasaulio sunkumai. Bet, įjungus televizorių, mes pamatome reportažus apie nelaimes, prieš kurias mūsų sunkumai atrodo menki. Kai atnešame savo aukas, mes tokiu būdu dalyvaujame kitų žmonių kančių palengvinime.

2. ATVERSKIME BIBLIJĄ (15 – 20 min.)

Priminkite vaikams užduotį, kurią atliko pamokos pradžioje („Aktyvus pasiruošimas“ B. punktas). Priminkite jiems tris situacijas, kurias dauguma iš jų pažymėjo kaip pačias nemaloniausias.

Paklauskite

– Kas, jūsų nuomone, jums galėtų padėti greičiau susitvarkyti su tomis situacijomis? Kas iš žmonių galėtų jums padėti? (Mokytojas, pastorius, tėvai, draugai.) Šiandien mes kalbėsime apie tai, kad Ona atėjo pas Dievą ir papasakojo apie savo liūdesį. To mus moko ir šios pamokos įsimintina eilutė. Bet atkreipkite dėmesį, kad Ona atėjo pas Dievą, ir tuo pačiu metu malda buvo išklaudyta.

BIBLIJOS ISTORIJA

Iš anksto paprašykite ką nors iš suaugusių (nesvarbu, vyro ar moters) apsirengti bibliiniu kostiumu (pavyzdžiui, apsukti galvą medžiagos skiaute) ir ateiti į pamoką papasakoti savais žodžiais istoriją, aprašytą 1 Sam 1. Šį pasakojimą gali pasakoti kaip Ona arba kaip Elkana. Baigus pasakojimą, svečias gali kreiptis į vaikus, prašydamas kartu perskaityti šlovinimo maldą 1 Sam 2, 1–10, kur pirmą eilutę perskaitys svečias, kitą kitas vaikas ir t.t. kol baigsis malda.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paklauskite

– Kas iš žmonių arba kokios aplinkybės sužadina jūmyse pyktį, sukelia susierzinimą arba sugniuždymo jausmą? (Duokite pasisakyti norintiems.) Ar tuo momentu norisi jums pasikalbėti su Dievu ar ne? Ką jus ragina daryti įsimintina eilutė? Kas jūsų gyvenime sukelia jums džiaugsmą? Kokie Onos maldos žodžiai jus ypač sudomino? Kokie žodžiai išreiškia mūsų jausmus džiaugsmo akimirką?

Sakykite

– Kokius jausmus mes bejaustume, Dievas visada pasiruošęs mus išgirsti.

Atminkite: Mes meldžiamės ir šlovinam Viešpatį tiek džiaugsme, tiek liūdesyje.

BIBLIJOS TYRINĖJIMAS

Paruoškite Biblijas, rebusą bibliinėmis temomis, švaraus popieriaus lapus; tušinukus arba pieštukus.

Sakykite

– Biblijoje pasakojama ir apie kitus žmones, kurie išgyveno sunkius gyvenimo periodus ir rasdavo jėgų kreiptis pagalbos į Dievą. Suraskime Biblijoje tas vietas ir perskaitykime.

1. Job 3, 1–11 – Jobas gailisi, kad gimė (palyginkite Job 42, 10).
2. Neh 2, 1–2 – Nehemija nori pamatyti Jeruzalės atstatymą (palyginkite Neh 1, 4; 2, 4).
3. Ps 7, 6–7 – Dovydas liūdi dėl gresiančių pavojų (palyginkite Ps 7, 10; Ps 126, 5–6).

Kiekvienas atskirai ar poromis pasirinkite vieną iš aukščiau pateiktų tekstų ir užrašykite jį kaip rebusą. (Rebusas – tai galvosūkis, kuriame reikia atspėti žodį, kuriame raidės sukeistos arba užšifruotos paveikslėliais.) Pademonstruokite vaikams rebuso pavyzdį.

3. PAMOKOS PRITAIKYMAS (10 – 15 min.)

Situacijos

Suskirstykite vaikus į keturias grupes. Kiekvienai grupei duokite vieną iš žemiau išvardytų situacijų. Paprašykite vaikų grupėse pamąstyti apie savo situacijas ir nuspręsti, ką jie patartų šių situacijų herojams.

1. Tomą pervedė į kitą mokyklą. Per didžiąją pertrauką jis nori pažaisti su savo bendraklasiais, bet jie jo nepriima (Jn 1, 1 ir 11).
2. Grįždama vakare namo, Kristina gatvėje netikėtai susiduria su savo drauge Jurga, kuri eina susikibusi rankomis su Sigitu. Sigitas – Kristinos vaikinai, su kuriuo ji jau kurį laiką susitikinėja. Ji jaučia, kad Jurgita ir Sigitas išdavė ją (Lk 22, 54–61).
3. Kartą Virginijus ėjo sabaatą į Maldos namus. Jis mikčioja, todėl kalba labai lėtai. Sabaatos mokyklos metu jis pastebi, kad keletas vaikų rodo į jį pirštais ir juokiasi (Jn 10, 20).
4. Kamilės tėvai neturtingi ir jai tenka nešioti jau padėvėtus jos vyresniosios sesers drabužius. Kartą mokykloje savo palto kišenėje rado raštelį, kuriame sakoma, kad su šiuo palto ji atrodo kaip baidyklė (Mk 12, 42–43).

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Sakykite

– Kiekvieno iš mūsų gyvenime laukia momentai, kai jausimės liūdni, vieniši ir prislėgti.

Paklauskite

– Kokie trys žingsniai, nurodymai, kuriuos galima rasti Fil 4, 6, padės mums susidoroti su panašiais jausmais? (Kartu perskaitykite arba pakartokite mintinai įsimintiną eilutę.)

Sakykite

– Jėzus taip pat patyrė dvasinį skausmą. Dievas žino, kaip sunku žmogui susitvarkyti su emocinėmis problemomis ir Jis pasiruošęs mus paguoti ir dovanoti sugebėjimą joms atsilaikyti.

Atminkite: Mes meldžiamės ir šlovinam Viešpatį tiek džiaugsme, tiek liūdesyje.

4. KRIKŠČIONIŠKAS GYVENIMAS (10 – 15 min.)

„Pagarbinkime Dievą“

Paruoškite popieriaus lapus, pieštukus, kartoną, žymeklius.

Paprašykite vaikų ant popieriaus parašyti žodį „šlovė“, raidė po raidės stulpeliu:

Š
L
O
V
Ė

Po to paprašykite parašyti žodį ar sakinį, garbinantį Dievą, bet žodžiai turi prasidėti raidėmis iš žodžio „šlovė“. Iš pradžių patarkite pasidaryti juodraštinį variantą. Po to išdalykite kartoną ir paprašykite vaikų tai gražiai perrašyti ant jo, o po to gražiai išpašyti ir pasiimti namo, kaip priminimą, kad reikia garbinti Dievą tiek liūdesio, tiek džiaugsmo akimirkomis.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paprašykite vaikų garsiai perskaityti jų užrašytus žodžius ar sakinius. Paprašykite pasidalyti prisiminimais apie tai, kaip malda padėjo įveikti liūdesį.

Sakykite

– Dievas ne visada atsako į maldą iš karto ar taip, kaip mes norime. Bet pats žinojimas, kad mes galime kreiptis į Dievą, kai mums liūdna, ir su užtikrinimu, jog Jis išgirs ir ateis į pagalbą, suteikia mums didelę paguodą.

Atminkite: Mes meldžiamės ir šlovinam Viešpatį tiek džiaugsme, tiek liūdesyje.

PABAIGA

Pasimelskite, kad visais laikais – liūdesyje ir džiaugsme – mes neužmirštume, kad Dievas myli mus ir visada pasiruošęs mus išgirsti. Mes turime visada dėkoti ir šlovinti Dievą už visą Jo meilę ir rūpestį.

10 pamoka

NETIKĘ KUNIGAI

Kartu pašlovinkime Dievą

Dievo garbinimas

Įsimintina eilutė: „Jie rajūs šunys, jiems niekuomet negana, jie – piemenys be išmanymo; visi jie eina savais keliais, kiekvienas paiso vien savo naudos“ (Iz 56, 11).

Tyrinėjimo tekstai: 1 Sam 2, 12–36.

Papildoma literatūra: E Vait, „Patriarchai ir pranašai“, 469 – 474 psl.

Pamokos užduotys:

Ištyrinėję šią temą vaikai turi:

1. **Žinoti**, kad pataikaudamas sau žmogus iškreipia garbinimo esmę.
2. **Pajausti** troškimą neveidmainiškai tarnauti Dievui visu savo gyvenimu.
3. **Pasirinkti** Dievą savo gyvenimo Viešpačiu.

Pagrindinė mintis: Mes garbiname Dievą, kai Jam pašvenčiame savo gyvenimą, nepataikaudami sau.

TRUMPA PAMOKOS APŽVALGA

Elio sūnūs savivaliauja su žmonių atneštomis Dievui aukomis. Jie pasiima geriausias aukojamos mėsos dalis ir grasina tiems, kas bando jiems paprieštarauti. Elio sūnūms pasinaudojimas privilegijomis, kurias suteikia jų šventas titulas, yra daug svarbesnis dalykas, nei būtinybė ištikimai atlikti Dievo paliepimus.

Ši pamoka apie Dievo garbinimą!

Šiandien tiek daug žmonių tampa religingais tik dėl to, kad iš to gautų naudos. Bet Dievas trokšta, kad mes, garbindami Jį, mokytumės atiduoti. Atiduoti Jam mūsų širdis, mūsų proto jėgas, mūsų talentus ir tai, ką mes laikome savo nuosavybe. Elio sūnūs domino tik tai, ką jie galėjo gauti iš kitų.

PAPILDOMA MEDŽIAGA MOKYTOJAMS

„Viešpats buvo davęs labai konkrečius nurodymus dėl aukų atnašavimo. Tačiau šie nedori žmonės, nepaisantys vyresniųjų, taip pat elgėsi ir Dievo tarnystėje – jie neskyrė dėmesio aukų įstatymui, pagal kurį jos turėjo būti aukojamos labai iškilmingai. Aukos, simbolizuojančios būsimą Kristaus mirtį, buvo skirtos palaikyti žmonių širdyse tikėjimą, kad Atpirkėjas ateis. Todėl buvo labai svarbu griežtai vykdyti visus Viešpaties nurodymus. Padėkos aukos buvo ypatinga padėkos Dievui išraiška. Atnašaujant šias aukas, ant aukuro reikėdavo sudeginti vien taukus; tam tikra aukos dalis būdavo paliekama kunigams, bet didesnioji būdavo grąžinama aukotojui, kad jis su draugais suvalgytų ją aukojimo puotoje. Taip žmonių širdys prisipildydavo dėkingumo ir tikėjimo, kad dar bus didžioji Auka, kuri panaikins pasaulio nuodėmes.

Elio sūnūs, užuot suvokę šių simbolinių apeigų didingumą, tik svarstė, kaip galėtų paversti jas savanaudiškų norų tenkinimo priemone...

Kadangi kunigai nerodė pagarbos apeigoms, greitai jos neteko savo šventos ir didingos reikšmės, nes jie išniekino atnašas Viešpačiui. Ta didžioji, nepaprastoji ateities auka jau nebebuvo atpažįstama“ (E. Vait, „Patriarchai ir pranašai“, 470 psl.).

PASISVEIKINIMAS

Pasveikinkite vaikus. Paklauskite, kaip jiems sekėsi šią savaitę, kokius patyrė džiaugsmus, ką išgyveno. Paklauskite, ar kas nors parašė praėjusią savaitę maldą – giesmę, ar sukonstravo dėžutę „greitosios dvasinės pagalbos“ prašymams.

Paprašykite vaikų aktyviai dalyvauti užduotyse, kurias jūs jiems paruošėte.

1. AKTYVUS PASIRUOŠIMAS (10 – 15 min.)

Pasirinkite vieną arba keletą užduočių, kurios labiausiai jums tinka.

A. „Daiktų pasaulis“

Išdalykite vaikams popieriaus lapus, pieštukus. Paprašykite jų parašyti stulpeliu 5 – 6, jų manymu, pačius svarbiausius jiems priklausančius daiktus (po kiekvienu tegul palieka tuščią eilutę). Po to paprašykite prie to sąrašo pridėti dar 2 – 3 daiktus, kuriuos jie labai norėtų turėti.

Sakykite

– Prie kiekvieno tegul parašo vieną iš trijų:

„dv“ (noriu turėti šį daiktą visada);

„lk“ (laikinas daiktas; juo naudojantis nusidėvi);

„lr“ (labai reikalingas ir naudingas daiktas).

(Po to, kai vaikai atliks šią užduotį, paprašykite į tuščias eilutes parašyti, koku būdu šie daiktai gali būti panaudoti dvasiniame lygyje tarnavimui Dievui. Galimi variantai: kai kuriais daiktais galima pasidalyti su kitais žmonėmis, suteikti jiems džiaugsmo; stereo sistemą galima naudoti įrašams ir groti šlovinančią Dievą muziką ir t.t.)

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paklauskite vaikų, kuriais iš išvardytų daiktų jie pasiruošę dalytis su kitais žmonėmis, o kuriais naudotis tarnavime ir garbinime Dievo.

Paklauskite

– Kokius jausmus jūs jautėte, kai prisiminėte pačius svarbiausius jums medžiaginio pasaulio daiktus? Jūs daug ar mažai turite daiktų? Ar juos naudojote tik savo malonumui ar ir dėl to, kad suteiktumėte džiaugsmą ir kitiems žmonėms bei pašlovintumėte Dievą?

Sakykite

– Meilėje daiktams yra pavojus, nes žmogus pradeda juos kaupti ir naudoti tik savo malonumui. Atverskime Iz 56, 11 ir kartu perskaitykime šį tekstą. Šiandien kalbėsime apie jaunuolius, kurių gyvenimas yra puiki šio teksto iliustracija. Juos jaudino ne tarnavimas Dievui ir tinkamas Jo garbinimas, bet nauda jiems patiems. Dievo garbinimas – tai ne tik dalyvavimas pamaldose, bet mūsų gyvenimo būdas, kuris liudija apie tai, kad mes mylime Dievą.

Atminkite: Mes garbiname Dievą, kai Jam pašvenčiame savo gyvenimą, nepataikaudami sau.

B. „Pergalė bet kokia kaina arba Dievo garbinimas?“

Paruoškite paprastus stalo žaidimus, žaidėjų pareigų kopijas:

Žaidėjo kortelė

Jūsų užduotis laimėti bet kokia kaina. Tai taisyklė numeris vienas, kuriai paklūsta visos kitos taisyklės. Todėl jūs galite sukčiauti, meluoti ir elgtis taip, kaip jums patinka, kad tik pasiektumėte tikslą. Žiūrėkite, TIK NEPASAKYKITE KITIEMS APIE SAVO TIKSLĄ.

Suskirstykite vaikus į grupes po 5 – 6 žmones. Kiekvienai grupei duokite po stalo žaidimą, kuris atitiktų vaikų skaičiui grupėje.

Prieš pradėdami išrinkite po vieną grupės stebėtoją. Po to paprašykite jį prieiti prie jūsų, paaiškinkite, kad žaidimo eigoje jie turi stebėti visus žaidėjus. Supažindinkite su žaidėjų pareiga, kad jie žinotų, į ką reikia atkreipti dėmesį. Paprašykite, kad jie užsirašytų žaidėjų veiksmus ir jų pasekmes. Bet stebėtojams draudžiama komentuoti žaidėjų veiksmus iki žaidimo pabaigos.

Po pokalbio su stebėtojais išdalykite vaikams pareigų korteles, bet apie tai, kas ten parašyta, nesakyti vieni kitiems. Nesakykite vaikams, kad visos kortelės vienodos. Pabrėžkite, kad žaisdami jie nuolat siektų atlikti jiems duotą užduotį.

Žaidimui skirkite 5 – 8 min. Žaidžiant galimi konfliktai. Po to paprašykite stebėtojų pakomentuoti žaidėjų veiksmus ir kaip jie siekė įvykdyti savo užduotis.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Sakykite

– Ką žaisdami jautėte? Kokie jausmai iškilo kitų žaidėjų atžvilgiu? Kuo panašūs jūsų veiksmai su žmonių veiksmais, kurie siekia sėkmės bet kokia kaina? Kaip toks elgesys veikia santykius su kitais žmonėmis ir su Dievu?

Sakykite

– Ar šiame žaidime teko jums patirti medžiaginio pasaulio santykius? Savo prigimtimi žmogus linkęs nusidėti, susikoncentruoti tik į save, į savo interesus. Perskaitykime, kaip apie tai rašo pranašas Izaijas. (Papasakykite vaikų surasti ir perskaityti Iz 56, 11.) Šiandien kalbėsime apie jaunuolius, kurių

poelgiai labai atitinka šiuos žodžius. Juos mažai jaudino tikrasis Dievo garbinimas. Visas jų dėmesys buvo į naudos sau gavimą. Dievo garbinimas – tai ne tik dalyvavimas pamaldose, bet mūsų gyvenimo būdas, kuris liudija apie tai, kad mes mylime Dievą.

Atminkite: Mes garbiname Dievą, kai Jam pašvenčiame savo gyvenimą, nepataikaudami sau.

PASIDALIJIMAS PATIRTIMI (15 – 20 min.)

Draugiški pokalbiai

Pasveikinkite visus svečius. Papasakokite apie džiaugsmus ir rūpesčius, kuriais vaikai pasidalijo pamokos pradžioje. Atsiklausę vaikų leidimo, papasakokite, ką jie atrado tyrinėdami Bibliją šią savaitę. Pasveikinkite gimtadienių ar kitokių svarbių įvykių progą.

Giesmių giedojimas

Pagiedokite jūsų mėgstamiausias giesmes apie tarnavimą Dievui.

Malda

Sakykite

– Visus kviečiu maldai. Melsimės nulenkę galvas ir užmerkę akis. (Palaukite, kol visi pasiruoš.) Kiekvienas iš mūsų gali atsiminti atvejį, kai mums labai nesinorėjo kažkuo pasidalyti su kitais. Galbūt mums labai norėjosi turėti kažkokį daiktą, kuris priklausė kitam. Tylioje maldoje pasakykime apie tai Dievui ir paprašykime atleidimo.

Po 20 – 30 sekundžių pabaikite maldą garsiai išreikšdami troškimą susikoncentruoti į Dievą, o ne į save, tokiu būdu parodydami, kad tik Jis vienas vertas garbinimo.

Misijos istorijos

Panaudokite bet kurias jums prieinamas misionieriškas istorijas.

Aukų surinkimas

Sakykite

– Vienas iš būdų parodyti Dievui, kad mes ne egoistai, besirūpinantys tik savo asmenine medžiagine gerove, tai mūsų aukojimas. Tuo mes teigiame, kad į pirmą vietą statome Dievą ir pasiruošę pasidalyti palaimomis, kurias Jis taip dosniai duoda mums.

2. ATVERSKIME BIBLIJĄ (15 – 20 min.)

Sakykite

– Šiandien mes kalbėjome apie tai, kad kiekvieną kartą, kai mes darome ką nors susikoncentruodami ne į save, o į Dievą, mes garbiname Jį. Jei mūsų dėmesio centre yra Jis, tai reiškia, kad mūsų egoistiniai troškimai nustumiami į antrą planą. Šiandien mes pakalbėsime apie du jaunuolius, kurie vykdė atsakingą tarnavimą bažnyčioje, bet pradėjo piktnaudžiauti savo padėtimi, kad patenkintų savo kūniškus interesus, tokiu būdu atstumdami žmones nuo tarnavimo Dievui.

BIBLIJOS ISTORIJA

Paruoškite Biblijas.

Paprašykite vaikų atversti Biblijas ir surasti 1 Sam 2, 12–36. Paprašykite savanorių perskaityti nurodytus tekstus, sustabdant juos pokalbiui.

Paprašykite norinčių perskaityti 12–17 eil.

Paklauskite

– Kaip manote, apie ką kalba ši ištrauka? (Skatinkite aktyviai atsakinėti.)

Sakykite

– Aukojimas, apie kurį čia kalbama, buvo vadinamas „padėkos auka“. Šio aukojimo metu ant aukuro buvo deginami tik taukai. Pagal Dievo nurodymą dalis aukojamos mėsos buvo skiriama kunigams,

atliekantiems šią apeigą, valgyti. Didžioji dalis mėsos palikdavo tam, kas atnešdavo šią auką, kad jis galėtų pasidžiaugti su savo draugais (žr. E. Vait, „Patriarchai ir pranašai“, 470 psl.). Tas, kuris atnešdavo auką, turėjo paruošti savo draugams pietus, kurių metu jie valgytų su padėka ir tikėjimu Kristumi, kuris ir buvo Didžioji Auka, sutaikinanti žmogų su Dievu.

Paklauskite

– Koku būdu Elio sūnų gobšumas ir egoizmas neigiamai veikė troškimą ateiti ir garbinti Dievą? (Jų elgesys skatino žmonių nenorėjimą aukoti; žmonės negalėjo pakviesti draugus šventiškų pietų, nes jiems likdavo per mažai mėsos; Elio sūnų elgesys neleisdavo susikaupti apmąstymams apie Kristaus aukos tarnavimą dėl žmogaus sutaikinimo su Dievu.)

Paprašykite kurio nors vaiko garsiai perskaityti 18–26 eil.

Paklauskite

– Kaip manote, ar lengvas buvo Samuelio gyvenimas šventykloje? Ar galėjo Elis tapti geresniu tėviu nei jo tikrasis tėvas? (Surenkite šių klausimų aptarimą. Atkreipkite vaikų dėmesį į tai, kad Samuelio tėvai jį pašventė Dievui ir nuolat meldėsi dėl jo.) Kaip manote, kuo skyrėsi Samuelis nuo Hofnio ir Finehaso? (Veskite prie išvados, kad Elio sūnūs atstūmė Dievą ir pastatė pirmoje vietoje savąjį „aš“. Samuelis į pirmą vietą statė Dievą ir tarnavimą Jam.) Kokios mintys iškyla perskaičius 25 eil.? Jei reikia, panaudokite savo paaiškinime šią citatą: „Jie atsisakė Dievo apsaugos, pasirinkdami savo geismų kelią. Tokiu būdu jie sąmoningai atstūmė Dangaus patarimą. Nusisukdami nuo Viešpaties angelo (žr. Ps 34, 8), jie patys pasirašė sau mirties nuosprendį. Jie krito nuo filistinų rankos (1 Sam 4, 10–11), nes Dievas leido mirti tiems, kurie atsisakė sekti Juo. Dievas – visai ne budelis, vykdamas nusidėjėliui paskelbtą bausmę. Tuos, kurie atmeta Jo malonę, Jis palieka patiems sau, t.y. leidžia žmonėms pjauti tai, ką jie pasėjo“ (E. Vait, „Didžioji kova“, 29 psl.). „Ir taip buvo su Judu! Taip būna su visais, kurie atstumia Šventosios Dvasios raginimą!“ (SDA Biblijos komentarai 2 T 463 psl.)

Paprašykite ką nors iš vaikų garsiai perskaityti 21 – 29 psl.

Paklauskite

– Į ką buvo sukoncentruotas Hofnio ir Finehaso dėmesys? (Į save pačius; į savo skrandžio prikimšimą; į naudą sau, pinigų; į savo troškimų patenkinimą.) Ką Elis pastatė aukščiau už Dievą? (Savo sūnus; savo ramybę – išvengti nemalonių scenų, nerimtai žvelgė į jų auklėjimą.) Kokias palaimas patirtų kunigas, kuris iš visos širdies tarnautų Dievui?

Atminkite: Mes garbiname Dievą, kai Jam pašvenčiame savo gyvenimą, nepataikaudami sau.

BIBLIJOS TYRINĖJIMAS

Suskirstykite vaikus į nedideles grupes. Kiekviena grupė tegul suranda ir perskaito žemiau pateiktas ištraukas. Paprašykite kitiems paaiškinti, kaip ši ištrauka susijusi su tuo, ką mes šiandien kalbėjome pamokoje:

1. Lk 1, 50–53. (Atitinka pranašystę iš 1 Sam 2, 1–10.)
2. Pat 12, 15. (Elio sūnūs neklausė tėvo perspėjimų; pats Elis neklausė Dievo žmogaus, kuris atėjo jį perspėti.)
3. Iz 56, 11. (Šiame tekste kalbama apie žmones, panašius į Elio sūnus, kurie galvoja tik apie naudą sau.)
4. Ps 26, 8–12. (Dievas visada pasiruošęs pamokyti ir įspėti mus taip, kaip Jis padarė su Eliu ir jo sūnumis. Tų, kas klauso Dievo nurodymų ir pastato Dievą savo gyvenime į pirmą vietą, laukia Jo palaiminimas.)

Po to, kai pakalbės kiekviena grupė, priminkite vaikams, kad mes garbiname Dievą, kai Jam pašvenčiame savo gyvenimą, nepataikaudami sau.

3. PAMOKOS PRITAIKYMAS (10 – 15 min.)

Vaidinimai

Paruoškite popieriaus, tušinukus ir pieštukus.

Vėl suskirstykite vaikus į grupes. Jei įmanoma, paprašykite savo pagalbininkų būti vyresniaisiais grupėse. Tegul vaikai pakartoja įsimintiną eilutę (Iz 56, 11) ir pagrindinę pamokos eilutę, o po to sugalvoja ir pasiruošia (per 2–3 min.) išgalvotą savo bendraamžių gyvenimo epizodą, kuris galėtų būti

kaip iliustracija to, ką išmoko šiandien pamokoje. Tegul jie pamėgina įsivaizduoti Elį, jo sūnus bei Samuelį šiuolaikinėje aplinkoje. Paprašykite į scenarijų įtraukti pagrindiniams veikėjams patarimus ir perspėjimus.

Atminkite: Mes garbiname Dievą, kai Jam pašvenčiame savo gyvenimą, nepataikaudami sau.

4. KRIKŠČIONIŠKAS GYVENIMAS (10 – 15 min.)

„Dėmesio centre“

Paruoškite popierines lėkštes, žymeklius. Išdalykite juos vaikams. Paaiškinkite, kad dabar ant lėkščių jie pieš koncentriškus apskritimus (kaip taikinyje), tarp kurių atstumas 1 cm. Centriniam apskritime tegul parašo žodį „Jėzus“.

Paklauskite

– Ar žinote, ką reiškia koncentruoti apskritimai? (Tai apskritimai, kurie turi bendrą centrą.) Kas mūsų gyvenime yra toks centras – Tas, kuris visada turėtų būti mūsų pasaulio centre?

Po to paprašykite nupiešti kiekviename apskritime akis taip, kad jos žiūrėtų į centrinį tašką. Pasiūlykite šias lėkštes pritvirtinti savo namuose tokioje vietoje, kad jos visada būtų matomos. Pabaigai susikibę už rankų padarykite ratą ir visi kartu pagiedokite.

PABAIGA

Pasilikite taip stovėti ir pasimelskite, kad Šventoji Dvasia padėtų vaikams sukcentruoti savo dėmesį į Jėzų Kristų.

11 pamoka

KARALIUS, ŽYNĖ IR VELNIAS

Kartu pašlovinkime Dievą

Dievo garbinimas

Isimintina eilutė: „Juk gyvieji žino, kad turės mirti, o mirusieji nebežino nieko... niekada daugiau jie nebeturės dalies tame, kas vyksta po saule“ (Mok 9, 5–6).

Tyrinėjimo tekstai: 1 Sam 28, 3–25.

Papildoma literatūra: E Vait, „Patriarchai ir pranašai“, 552– 562 psl.

Pamokos užduotys:

Ištyrinėję šią temą vaikai turi:

1. **Žinoti**, kad jie garbina Dievą, kuris stipresnis už šėtoną.
2. **Jausti** užtikrinimą tuo, kad okultizmas neturi galios žmogui, kuris ištikimas Dievui.
3. **Saugotis** bet kokios formos okultizmo ir garbinti tik vieną tikrąjį Dievą.

Pagrindinė mintis: Mes gerbiam Viešpatį, jei nepasiduodam šėtono apgaulėms.

TRUMPA PAMOKOS APŽVALGA

Priešingai Dievo nurodymams, karalius Saulius ateina pas En Doro raganą. Ji iškviečia dvasią, tvirtindama, kad tai pranašas Samuelis. Bet Samuelis jau seniai miręs. Biblija moko, kad mirusieji miega mirties miegu. Jie neturi sąmonės ir jie nieko nežino.

Ši pamoka apie Dievo garbinimą!

Pirmasis šėtono melas apie tai, kas vyksta su žmogumi po mirties, nuskambėjo dar Edeno sode. Mes parodom ištikimybę Dievui, jei Jo klausome ir garbiname tik Jį vieną. Tik taip mes galėsime išvengti šėtono apgaulės.

PAPILDOMA MEDŽIAGA MOKYTOJAMS

„Tik ne šventas Dievo pranašas pasirodė, paveiktas kerėtojos burtų. Samuelis nebuvo toje piktuųjų dvasių lindynėje. Ta antgamtiška šmėkla buvo šėtono galios sukurta. Jis taip pat lengvai galėjo įgauti Samuelio pavidalą kaip buvo įgavęs šviesos angelo pavidalą, kai gundė Kristų dykumoje...“

Kai Samuelis buvo gyvas, Saulius niekino jo patarimus ir įsižeisdavo dėl jo priekaištų. Tačiau dabar, nevilties ir nelaimės valandą, jis jautė, kad vienintelė viltis – pranašo vadovavimas, ir norėdamas pasikalbėti su Dangaus atstovu, jis veltui kreipėsi pagalbos į pragaro pasiuntinį! Saulius jau visiškai pasidavė šėtono valiai, ir tas, kurio vienintelis džiaugsmas – iššaukti kančias ir griovimą, kiek galėdamas išnaudojo savo galimybę pražudyti nelaimingą karalių“ (E Vait, „Patriarchai ir pranašai“, 554–555 psl.).

PASISVEIKINIMAS

Pasveikinkite vaikus. Paklauskite, kaip jiems sekėsi šią savaitę, kokius patyrė džiaugsmus, ką išgyveno; ar padėjo savo artimiesiems; ar teko jiems su kuo nors pasidalyti tuo, kas yra jų nuosavybė. Paprašykite vaikų aktyviai dalyvauti užduotyse, kurias jūs jiems paruošėte.

1. AKTYVUS PASIRUOŠIMAS (10 – 15 min.)

Pasirinkite vieną arba keletą užduočių, kurios labiausiai jums tinka.

A. „Tiesa ir melas“

Paruoškite (savo nuožiūra) reklaminius skelbimus iš laikraščių ar žurnalų, žirkles, kljus, skelbimų lentą, žymeklius.

Paprašykite vaikų, susiskirsčius poromis, sugalvoti ką nors pavojingo ar turinčio blogą reputaciją „reklamą“. Jų užduotis taip išreklamuoti prekę ar veiklą, kad ji būtų kiek įmanoma patrauklesnė. Tai gali būti bet kas: narkotikai, nuodai, rankinės granatos, atominis karas, maudymasis lagūnoje, pilnoje krokodilų ir ryklių ir t.t. Pasiruošę, tegul vaikai pareklamuoja tai visiems vaikams.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paklauskite

– Kuo jūsų reklama panaši į tikrą reklamą, kurią galima pamatyti per televizorių, laikraščiuose ar žurnaluose? Kuo skiriasi? Kaip manote, kodėl tai, kas laikoma bloga ir kenksminga, atrodo taip patrauklu reklamoje?

Sakykite

– Dažnai reklamos agentai slepia tikrąją tiesą apie reklamuojamą prekę. Jie bijo, kad sužinojus apie šios prekės naudojimo pasekmes, jūs jos nepirksite. Dažnai ir mes, apžavėti kokios nors blogos veiklos ar žalingo mokymo išorinio grožio, esame apakinami tariamos naudos, negalvodami apie sunkias netinkamo pasirinkimo pasekmes.

Paklauskite

– Kokiū būdu žmonės mėgina iškreipti arba parodyti netinkamoje šviesoje tiesą, užrašytą Mok 9, 5–6? (Pakalbėkite su vaikais apie spiritizmo įtaką šiuolaikinei visuomenei.)

Atminkite: Mes pagerbiam Viešpatį, jei nepasiduodam šėtono apgaulėms.

B. „Spąstai“

Paruoškite spąstus, sūrį arba kitą viliojimo dalyką, ilgą pagaliuką arba pieštuką, popierių, pieštukus. (Pasirinktinai galima taip pat panaudoti: televizijos programą, kino filmų sąrašą, populiarių dainų pavadinimus.)

Parodykite vaikams spąstus.

Paklauskite

– Ar žinote spąstų paskirtį ir kaip jie veikia? Čia pritvirtinus gabalėlį sūrio, galima pagauti tą, kas jį mėgsta, pavyzdžiui pelę. (Pademonstruokite, kaip veikia spąstai. Paprašykite vaikų su pagaliuku taip nuimti sūrį, kad spąstai nesuveiktų.)

Sakykite

– Taip pat ir šėtonas stengiasi pagauti mus į savo spąstus, kad mes nusigręžtume nuo Dievo.

Paklauskite

– Kokius spąstus spendžia mums šėtonas ir kokį naudoja jauką?

(Suskirstykite vaikus po 4 – 5 į grupes. Tegul kiekviena grupė įvardija kiek įmanoma daugiau kino filmų, televizijos laidų, dainų, kuriuose kalbama apie antgamtinius dalykus, pavadinimų.)

Sakykite

– Susitarkime vadinti antgamtišku visa, kas vienaip ar kitaip susiję su mirusiais žmonėmis, kurie staiga vėl atsiranda, kalba ir veikia. Jie gali pasirodyti vaiduoklių pavidalu arba per kitus antgamtiškus reiškinius.

(Suteikite galimybę vaikams prisiminti kino filmų, televizijos laidų, dainų pavadinimus, kuriuose kalbama apie panašius reiškinius. Galima pasiūlyti vaikams paieškoti iš anksto paruoštose televizijos programose.)

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paklauskite

– Kokios tendencijos matomos pastaraisiais laikais televizijoje ir knygų leidyboje? (Auga okultizmo produkcijos populiarumas.) Kokia to priežastis? (Šėtonas stengiasi priversti žmones patikėti didžiuoju melu apie sielos nemirtingumą.) Kuo pavojingi šie spąstai?

Sakykite

– Jėzus prilygino mirtį miegui. Kartu perskaitykime mūsų įsimintą eilutę (Mok 9, 5–6). Mirusieji miega iki Kristaus atėjimo. Jie niekaip negali dalyvauti gyvųjų reikaluose. Šiandien pamokoje mes kalbėsime apie šėtono spąstų keliamą pavojų.

Atminkite: Mes pagerbiam Viešpatį, jei nepasiduodam šėtono apgaulėms.

PASIDALIJIMAS PATIRTIMI (15 – 20 min.)

Draugiški pokalbiai

Pasveikinkite visus svečius. Papasakokite apie džiaugsmus ir rūpesčius, kuriais vaikai pasidalijo pamokos pradžioje. Atsiklausę vaikų leidimo, papasakokite, ką jie atrado tyrinėdami Bibliją šią savaitę. Pasveikinkite gimtadienių ar kitokių svarbių įvykių progą.

Giesmių giedojimas

Pagiedokite jūsų mėgstamiausias giesmes apie tarnavimą Dievui.

Malda

„Maldos aukuras“

Paruoškite popieriaus lapus, pieštukus, laikraščius.

Išdalykite vaikams popieriaus lapus ir paprašykite parašyti nedidelę išpažintį, o taip pat pažadą paklusti Dievui. Tegul jie nurodo, kur, jų manymu, jie papuolė į šėtono pinkles (pavyzdžiui: per didelis televizoriaus žiūrėjimas, netinkamos muzikos klausymasis, glaudus bendravimas su bendraamžiais, kurie garsėja netinkamu elgesiu ir t.t.). Pasižadėdami paklusti Viešpačiui, tegul vaikai nurodo pasitaisymo kelius ir daug artimesnių santykių su Dievu įvedimus.

Po to išdalykite dideles krūvas laikraščių. Tegul jie padeda savo lapus su pasižadėjimais į vidurį, laikraščius suglamžo, padarydami panašius į akmenis. Po to pastatykite iš tų „akmenų“ maldos aukurą. Po to pasiūlykite visiems sustoti aplink tą aukurą ir nulenkus kelius pasimelsti. Paprašykite dviejų vaikų

pasimelsti: vieną atgailos malda, o kitą – pasišventimo Dievui malda. Pasiūlykite vaikams pabaigti malda pasišventimo žodžiais: „Padėk man, Viešpatie, būti ištikimu Tau visą savo gyvenimą. Amen“.

Misijos istorijos

Panaudokite bet kurias jums prieinamas misionieriškas istorijas.

Aukų surinkimas

Priminkite vaikams, kad aukodami Dievui, jie padeda kitiems žmonėms atskleisti šėtono skleidžiamą apgaulę ir suteikia galimybę išmokti teisingai garbinti tikrąjį Dievą.

2. ATVERSKIME BIBLIJĄ (15 – 20 min.)

Paruoškite peršviečiamo stiklo stiklinę, maltus pipirus, skystą ploviklį, vandenį.

Sakykite

– Jūs panašūs į šį vandenį (tuo pat metu į stiklinę pilkite vandenį) – gaivų ir švarų. Bet (dabar jūs ant paviršiaus pradodate barstyti maltus pipirus) šėtonas nori sugadinti jūsų švarumą savo blogais ketinimais, kurie (įkiškite į vandenį pirštą) įvairių pagundų pavidalu prilimpa prie jūsų viso jūsų gyvenimo bėgyje (pamažu ištraukite pirštą iš vandens, kad ant jo liktų pipirų kruopelytės). Jūs negalite būti be patikimos apsaugos (įkiškite pirštą į skystą plovimo skystį). Paklusnumas Dievui ir tarnavimas Jam – tai patikima apsaugos priemonė, kuri veikia panašiai kaip šis muilinas skystis. (Įmerkite plovimo skystyje sumirkytą pirštą į vandenį ir pipirų kruopelės ne tik neprikibs, bet, atvirkščiai, atitols.)

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Sakykite

– Biblija moko, jei mes būsime visiškai ištikimi Dievui, šėtonas negalės mums pakenkti. Karalius Saulius atmetė Dievo užtarimą ir patikėjo šėtono apgaule, tokiu būdu pakliuvęs į jo spąstus.

BIBLIJOS ISTORIJA

Paruoškite Biblijas.

Paprašykite vaikų surasti 1 Sam 28 ir pasiruošti skaityti 3–25 eil. Sustabdykite skaitymą nurodytose vietose įvykių eigos aptarimui.

1. Paprašykite ką nors iš vaikų perskaityti 3–6 eil.

Paklauskite

– Apie ką čia kalbama? Su kokia problema susiduria karalius Saulius? (Pranašas Samuelis mirė, ir karalius Saulius nebeturi nieko, kas galėtų jam perduoti Dievo žinią. Kiek anksčiau jis išnaikino šėtono melaginguosius pranašus ir burtininkus, kurie buvo labai reikšmingi greta esančiose tautose. Filistinai ruošiasi pulti Izraelį. Saulius išsigandęs ir blaškosi ieškodamas lengvo būdo gauti skubų Dievo patarimą, užuot nuolankiai atgailvęs ir atstatęs asmeninius santykius su Juo.) (Žr. SDA Biblijos komentarai, 2 T, 585–586 psl.)

2. Paprašykite vaikų perskaityti 7–10 eil.

Paklauskite

– Ką jūs galvojate apie Sauliaus sprendimą kreiptis į burtininkę? (Reikia atminti, kad Saulius ne visada praeityje klausė Dievo ir pasiduodavo tamsos dvasių įtakai. Užuot su nuolankumu kreipėsis į Dievą, tikėdamasis Jo malonės, jis ieško greito atsakymo iš bet kokio šaltinio. Ar mes kartais nepasielgiame panašiai?)

3. Paprašykite vaikų perskaityti 11–14 eil.

Paklauskite

– Ar tai buvo iš tikrųjų Samuelis? „Tik ne šventas Dievo pranašas pasirodė, paveiktas kerėtojos burtų. Samuelis nebuvo toje piktųjų dvasių lindynėje. Ta antgamtiška šmėkla buvo šėtono galios sukurta. Jis taip pat lengvai galėjo įgauti Samuelio pavidalą, kaip buvo įgavęs šviesos angelo pavidalą, kai gundė Kristų dykumoje“ (E Vait, „Patriarchai ir pranašai“, 554 psl.).

4. Paprašykite vaikų perskaityti 15–19 eil.

Paklauskite

– Atkreipkite dėmesį į 16 eil. Ar gali Dievas būti žmogaus priešu? (Dievas nekenčia nuodėmės, bet Jis myli žmogų ir net pasiuntė Savo Sūnų į mirtį, kad išgelbėtų žmoniją. Šėtonas išnaudoja visas galimybes, kad vėl ir vėl parodytų Dievą klaidingoje šviesoje.

5. Paprašykite vaikų perskaityti 20–25 eil.

Paklauskite

– Kokioje padėtyje dabar yra karalius Saulius? (Jis supranta, kad jo santykiai su Dievu dabar jau galutinai nutraukti. Tai, ko jis bijojo praityje, dabar tapo realybe: mirtis kvėpavo jam į veidą.) Ką dabar jaučia En Doros ragana? (Jai ir taip reikėjo verstis slapta. Dabar ją gąsdina perspektyva būti apkaltintai dėl Sauliaus mirties. Ir apskritai, ši scena persmelkta baime.)

BIBLIJOS TYRINĖJIMAS

Paruoškite Biblijas.

Suskirstykite vaikus į grupes ir išdalykite jiems žemiau pateiktus tekstus. Kiekviena grupė turi išsirinkti sekretorių, kuris užrašys pagrindines savo komandos dalyvių mintis, ir skaitytoją, kuris skaitys tekstus prieš visą klasę. Skirkite vaikams kelias minutes aptarimui, o po to tegul jie pasidalija savo mintimis su visa klase.

1. 2 Met 21, 1
2. Job 14, 10–12
3. Ps 13, 4
4. Mt 9, 24; Mk 5, 39
5. Jn 11, 11–14
6. 1 Kor 15, 51–52
7. 1 Tes 4, 13–17
8. Mok 9, 5–6.10
9. Ps 146, 4

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Sakykite

– Mums reikia aiškiai suprasti, ką Biblija kalba apie mirtį, nes kitu atveju šėtonui pavyks mus apkvailinti savo melu.

Atminkite: Mes pagerbiam Viešpatį, jei nepasiduodam šėtono apgaulėms.

3. PAMOKOS PRITAIKYMAS (10 – 15 min.)

Situacija

Neseniai Donatą ištiko didžiulė nelaimė: mirė jo mama. Jis labai ją mylėjo, ir dabar labai kenčia. Donato ir tėvo santykiai net pačiais geriausiais momentais nebuvo labai artimi, o dabar, kai tėvas išgyvena sunkią netektį, jam neberūpėjo sūnus. Donatas jums praneša, kad jo klasės draugė pažadėjo padėti jam vėl susitikti su mama. Jis pasiruošęs tai padaryti, tuo labiau, kad jam skubiai reikia mamos patarimo dėl konflikto tarp jo ir mokytojo sprendimo. Ką jūs patartumėte Donatui?

Priminkite vaikams, kad vien pasakojimo, kas atsitinka su žmogumi po mirties, nepakanka. Būtina, kad Donatas suvoktų, jog tik Dievas gali jį paguosti, būti jo mokytoju gyvenime, apsaugoti nuo šėtono. Donatui taip pat naudinga sužinoti viltį, kurią mes turime Jėzaus Kristaus prisikėlime (žr. 8 pamoką).

4. KRIKŠČIONIŠKAS GYVENIMAS (10 – 15 min.)

„Iškreipta tiesa“

Paruoškite popieriaus lapus, pieštukus, lentą, kreidą, piešimo priemones.

Didelėmis raidėmis ant lentos parašykite šiuos žodžius, bet kol kas jų nerodykite vaikams:

EMIĖL

ISEAT

IAVSĖL

GAPALĖU
PUADOAG
OMALĖN

Išdalykite pieštukus ir tušinukus.

Sakykite

– Mėgstamas šėtono metodas – iškreipti visa, kas gera, pateikiant tai klaidingoje šviesoje.

Pailiustruokime tai pavyzdžiu. Ant lentos parašyti šeši keisti žodžiai. Visi, išskyrus vieną, apibūdina Dievo charakterio savybes. Dabar aš jums parodysiu tuos žodžius ir, davus komandą, jūs pasistenkite kiek įmanoma greičiau atstatyti šiuos žodžius. (MEILĖ, TIESA, LAISVĖ, APGAULĖ, PAGUODA, MALONĖ.)

Po keletos minučių paprašykite norinčius po vieną ateiti prie lentos ir šalia parašyti teisingai žodžius. Po to išdalykite vaikams piešimo priemonės ir paprašykite sukurti patrauklią „reklamą“ Dievui. (Galima išreklamuoti supratimą „tiesa apie mirtį“.) Paprašykite vaikų kitą savaitę supažindinti su savo „reklama“ kuo daugiau žmonių. Priminkime jiems, kad mes pagerbiame Viešpatį, jei nepasiduodame šėtono apgaulėms.

PABAIGA

Paklauskite

– Kas iš jūsų neseniai išgyvenote ko nors iš savo artimųjų netektį? (Išklausykite jų atsakymus.) Kokius gerus prisiminimus paliko šis žmogus? Ką jūs pasakysite tam žmogui, kai jį pamatysite prisikėlimo metu?

(Pamokos pabaigoje pasimelskite, kad Dievas saugotų vaikus nuo visų įmanomų šėtono pinklių ir paruoštų jiems susitikimą su mirusiu artimuoju danguje.)

12 pamoka

MŪSŲ SPRENDIMŲ PASEKMĖS

Kartu šloviname Dievą

Dievo garbinimas

Isimintina eilutė: „Sergėkitės ištvirkavimo! Jokia kita žmogaus daroma nuodėmė nepaliečia kūno, o ištvirkaujantis nusideda savo kūnui. Iš tiesų esate brangiai nupirkti. Tad šlovinkite Dievą savo kūnu!“ (1 Kor 6, 18.20)

Tyrinėjimo tekstai: 2 Sam 11; 12, 1–24; 1 Kor 6, 15–20; Ps 51.

Papildoma literatūra: E Vait, „Patriarchai ir pranašai“, 586 – 595 psl.

Pamokos užduotys:

Ištirinėję šią temą vaikai turi:

1. **Žinoti**, kad, tinkamai pasirinkdami bet kokioje situacijoje, jie šloviną Dievą.
2. **Jausti** atsakomybę už savo priimamus sprendimus, kurie arba išaukština Dievą, arba Jį paniekina.
3. **Šlovinti** Dievą savo santykiais su priešinga lytimi.

Pagrindinė mintis: Kai pagarbiai elgiamės su priešingos lyties atstovais, tuo pačiu mes gerbiame Dievą.

TRUMPA PAMOKOS APŽVALGA

Karalius Dovydas garbina Dievą šventykloje, bet pamiršta tai, kad Dievą garbinti reikia ir už šventyklos ribų. Jo egoistiniai troškimai jį užvaldo, ir jis užsidega nesulaikoma aistra Batšebai. Jis su ja turi nesantuokinius santykius ir sugalvoja sukta planą: atsikratyti jos vyro, kad pats ją vestų. Jis pamiršta Tą, kurį garbina, Tą, kuris galėjo duoti jam jėgų atsilaikyti pagundai, ir eina paskui savo žmogišką nuodėmingą prigimtį. Jo aistra sąlygoja daugelių žmonių kančias ir mirtis. Bet Dievas atleidžia Dovydui po to, kai jis nuoširdžiai atgailauja dėl savo nuodėmės. Dievas sako, kad Dovyde Jis rado „vyrą pagal Savo širdį“ (1 Sam 13, 14).

Ši pamoka apie Dievo garbinimą!

Dievas davė mums aiškius nurodymus dėl santykių su priešinga lytimi. Jis žino, kad, jų laikydamiesi, mes būsimė laimingi. Mes garbiname Dievą, kai laikomės Jo nurodymų savo gyvenime.

PAPILDOMA MEDŽIAGA MOKYTOJAMS

„Būtent savęs išaukštinimas ir per didelis pasitikėjimas savo jėgomis nutiesė Dovydui nuopuolio kelią. Jis neatsispyrė liaupsėms ir klastingos valdžios bei prabangos vilionėms. Bendravimas su aplinkinėmis tautomis taip pat padarė jam blogą įtaką. Pagal tų laikų Rytų šalių valdovų papročius dėl nusikaltimų, kurie nebūtų atleistini pavaldiniams, valdovai nebuvo smerkiami. Monarchui nereikėjo tramdyti save taip, kaip privalėjo pavaldiniai. Visa tai silpnino Dovydo kaltės ir nuodėmės suvokimą. Užuoat nusizėminęs pasikliautų Viešpaties galia, jis ėmė pernelyg vertinti savo proto ir valdžios galią. Kai tik šėtonui pavyksta atskirti žmogų nuo Dievo – vienintelio stiprybės šaltinio, jis bando sužadinti nedorus žmogaus kūniškos prigimties geismus. Priešo veikimas nėra ūmus. Jis nepuola staigiai, išgąsdindamas, bet paslapčiomis pasikasa po doros principų tvirtovė. Jis pradeda nuo tariamai smulkių dalykų – silpnina ištikimybę Dievui ir besąlygišką pasitikėjimą Juo, skatina laikytis žemiškų papročių ir gyventi vien kūnišką gyvenimą. (E. Vait, „Patriarchai ir pranašai“, 586–587 psl.)

PASISVEIKINIMAS

Pasveikinkite vaikus. Paklauskite, kaip jiems sekėsi šią savaitę, kokius patyrė džiaugsmus, ką išgyveno; ar teko jiems savo pažįstamiems pakalbėti apie mirtį; ar turėjo kažkokių patyrimų praėjusią savaitę, kai tyrinėjo šią pamoką.

Paprašykite vaikų aktyviai dalyvauti užduotyse, kurias jūs jiems paruošėte.

1. AKTYVUS PASIRUOŠIMAS (10 – 15 min.)

Pasirinkite vieną arba keletą užduočių, kurios labiausiai jums tinka.

A. „Kur yra gėlės jėga“

Paruoškite ir parodykite vaikams dvi vienodas gyvas gėles.

Vieną palikite sau, o kitą siųskite per vaikų rankas, pasiūlius pauostyti, pačiupinėti ir net nuskinti 1 – 2 žiedlapius. Kai gėlė jau atrodys nuskurusi ir praradusi savo šviežumą, paprašykite ją perduoti jums. Vėl parodykite šias dvi gėlytes, laikant jas šalia viena kitos.

Paklauskite

– Kurią iš šių gėlių pasirinktumėte dabar? Kodėl? Ar prieš tai jos buvo vienodai gražios? Kodėl jos dabar taip skiriasi?

Paklauskite

– Ar galima sulyginti tai, kas nutiko šiai gėlei, su tuo, kas atsitinka su jaunais žmonėmis, gyvenančiais nuodėmingą gyvenimą? Jei ši gėlė iš tikrųjų būtų mums brangi, kaip mes su ja elgtumės? (Priklausomai nuo jūsų mokinių amžiaus, galima paklausti, kuo antrosios gėlės likimas primena likimą tų, kurie pradeda priešsantuokinį lytinį gyvenimą. Seksas neturi tapti būtina merginos ir vaikinio santykių dalimi. Jaunuoliai turi žinoti, kad seksualiniai santykiai nepadarys juos laimingais. Bet jei jie nežengs skubotų žingsnių, kurie gali būti žlugdantys jų santykius, o vykdys Dievo valią, tada tai jiems suteiks laimę.)

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Sakykite

– Žmogus, kurį myli ir gerbia, vertas gražaus elgesio su juo. Ižeidžiantys poelgiai liudija apie nepagarbą tam žmogui. Kai mūsų santykiai vystosi nepaisant Dievo valios, jie išaugą į ižeidžiančius ir nežmogiškus.

Atminkite: Kai pagarbiai elgiamės su priešingos lyties atstovais, tuo pačiu mes gerbiame Dievą.

B. „Saugokite savo širdį“

Paruoškite popierines širdis, lipnią juostą.

Ant kiekvieno vaiko nugaros priklijuokite po popierinę širdutę. Pasiūlykite po jūsų signalo pasistengti nuimti širdutę nuo kito nugaros, tuo metu saugojant savąją. Po keletos minučių sustabdykite žaidimą ir pažiūrėkite, kam pavyko išsaugoti savo širdį nepalietą. Pasveikinkite šiuos vaikus su pergale.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paklauskite

– Kas šitame žaidime buvo įdomu? Kuo šis žaidimas primena „poros ieškojimą“? Ką jūs pajautėte, kai kas nors pačiupo jūsų „širdį“?

Sakykite

– Ar šiame žaidime jūs „medžiojote“ tai, ką manėte esą geriausia jums, nors kitam tai nebuvo geriausia. Dievo paliepimai dėl priešingos lyties žmonių santykių yra skirti tiek moterims ir tiek vyrams. Kai su pagarba elgiamės su priešingos lyties atstovais, tuo pačiu mes gerbiame Dievą.

PASIDALIJIMAS PATIRTIMI (15 – 20 min.)

Draugiški pokalbiai

Pasveikinkite visus svečius. Papasakokite apie džiaugsmus ir rūpesčius, kuriais vaikai pasidalijo pamokos pradžioje. Atsiklausę vaikų leidimo, papasakokite, ką jie atrado tyrinėdami Bibliją šią savaitę. Pasveikinkite gimtadienių ar kitokių svarbių įvykių progą.

Giesmių giedojimas

Pagiedokite jūsų mėgstamiausias giesmes apie tarnavimą Dievui.

Malda

Paruoškite Biblijas.

Pasiūlykite vaikams pasimelsti malda iš Biblijos (t.y. reikia paimti žodžius iš kokio nors Biblijos herojaus maldos ir pritaikyti juos savo situacijai). Kaip pavyzdį panaudokite Dovydo atgailos maldą Ps 32, 5. „Išpažįstu Tau, Viešpatie, savo nusidėjimus. Prisipažįstu, Viešpatie, kad mano mintys apie (prisiminkite konkretų berniuko ar mergaitės vardą) ne visada buvo švarios ir teisingos. Dėkoju Tau, Viešpatie, už tai, kad Tu atleidi man ir nuimi nuo manęs kaltę už šią nuodėmę. Amen“. Paprašykite vaikų atsiversti šį tekstą ir panaudoti jį savo tyliose maldose. Po kurio laiko garsiai pasakykite „Amen“, kaip tylios maldos baigimo signalą.

Misijos istorijos

Panaudokite bet kurias jums prieinamas misionieriškas istorijas.

Aukų surinkimas

Sakykite

– Dievas trokšta, kad visi žmonės žinotų, jog Jo nurodymai dėl moters ir vyro santykių yra vienintelė patikima laimės, meilės, džiaugsmo ir ramybės jų santykiuose garantija. Atnešdami savo aukas šiandien, mes padedame skelbti Dievo žinią visame pasaulyje.

2. ATVERSKIME BIBLIJĄ (15 – 20 min.)

Paruoškite citriną ir peilį.

Parodykite vaikams citriną arba kitą labai rūgštų vaisių. Paprašykite neatitraukti nuo jos žvilgsnio. Po to paimkite peilį, perpjaukite citriną į dvi dalis ir parodykite, kaip iš jos varva sultys. Praneškite citriną pro vaikus, paprašykite ją pauostyti.

Paklauskite

– Ar jūs ką nors jautėte burnoje, kai aš perpjoviau citriną? (Kaip taisyklė, matant perpjautą citriną, pradeda kauptis seilės.)

Sakykite

– Tokį pat poveikį daro žmogui gundymas. Iš pradžių mes žiūrim į kažką gundančio, po to mūsų kūnas ir jausmai pradeda reaguoti (dažnai savaime) į tą gundymą, po to mes nusprendžiam arba bėgti nuo gundymo, arba pasilikti ir galiausiai pasiduoti jam. Vienintelis būdas nepasiduoti pagundai – tai iš anksto priimti sprendimą bėgti nuo gundymo ir prašyti Dievo jėgų įvykdyti priimtą sprendimą. Šiandien mes kalbėsime apie žmogų, kuris nepaisė Dievo nurodymų ir, palikęs Dievo palaikymą, padarė keletą netinkamų poelgių.

BIBLIJOS ISTORIJA

Paruoškite Biblijas, popieriaus ar kartono, žymeklius.

Suskirstykite vaikus į tris grupes. Paprašykite kiekvieną grupę perskaityti jūsų duotą Biblijos ištrauką ir paruošti ją pristatyti. Paprašykite, kad vaikai tai pristatytų kūrybingai. Siūlome galimus variantus.

Pirmoji grupė pasakoja apie tai, ką padarė Dovydas. Jų ištrauka – 2 Sam 11. Jie gali paruošti įvykių eigos aprašymą arba pateikti veiksmy eiga, atvedusią Dovydą prie nusikaltimo.

Antroji grupė gali atkreipti dėmesį į tuos Dievo nurodymus, kurių nepaisė Dovydas. Jiems galima duoti šias ištraukas: 1 Kor 6, 16–20 ir Hbr 13, 4. Jie taip pat gali padaryti lentelę arba sąrašą.

Trečioji grupė išsiaiškina, kaip Dievas demaskavo Dovydą ir kaip į tai jis sureagavo. Paprašykite jų perskaityti 2 Sam 12, 1–24. Ši grupė gali paruošti vaidinimą ar pantomimą su komentarais.

Po to, kai visos grupės atliks užduotį, eikite prie kitos pamokos dalies.

BIBLIJOS TYRINĖJIMAS

Paruoškite Biblijas.

Sakykite

– Šioje pamokoje mums reikia išsiaiškinti, kad kai su pagarba elgiamės su priešingos lyties atstovais, tuo pačiu mes gerbiame Dievą. Mums bus gera sužinoti, kad Dievas ne tik duoda nurodymus, kaip reikia elgtis, bet taip pat Jis suteikia jėgų sekti tais nurodymais. Dar daugiau, jei praeityje mes kaip Dovydas priėmėme netinkamus sprendimus, Jis pasiruošęs atleisti ir apvalyti mus su sąlyga, kad mes nuoširdžiai atgailausim ir paprašysim Jo pagalbos pakeisti mūsų gyvenimus.

O dabar atsiverskime Biblijas ir suraskime Ps 51. (Palaukite, kol visi ją suras.) Čia Dovydas maldauja Dievo pasigailėti, atleisti ir apvalyti jį. Visų labiausiai Dievas vertina tyrumą mūsų širdžių, kurias mes pašvenčiame Jam. Kartu perskaitykime šią psalmę.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Sakykite

– Mes gerbiame Dievą, jei pasiruošę įgyvendinti Jo valią mūsų santykiuose. Bet mes galime tai atlikti tik tada, kai pasikliausime tik Jo patarimais. Iš Dievo malonės mes gauname nuodėmių atleidimą, ir, jei tik liksime ištikimi Jam, gausime iš Jo jėgos, kuri išsaugos mus nuo puolimo ateityje.

Paklauskite

– Kodėl mums taip svarbu sekti Dievo keliu? (Nes priešingu atveju Viešpats, net atleidęs mums, negalės pakeisti tragiškas mūsų savavališkų poelgių pasekmes.)

3. PAMOKOS PRITAIKYMAS (10 – 15 min.)

Paruoškite Biblijas, anketų kopijas, pieštukus. Išdalykite vaikams anketas:

TU MANE MYLI?

1. Bozas elgėsi su Rūta su pagarba.

2. Dovydas elgėsi su Batšeba su pagarba.
3. Dovydas su Batšeba turėjo intymius santykius, kad įrodytų jai savo meilę.
4. Bozas mylėjo Rūtą.
5. Bozas, padėdamas Rūtai, ieškojo sau naudos.
6. Dovydas visame kame stengėsi įtikti Batšebai.
7. Batšeba pati kalta, kad Dovydas jos užsinorėjo.
8. Batšeba galėjo atsakyti Dovydui.

Perskaitykite Rūt 2, 8–9. 13–16 ir pakartokite 2 Sam 11, 2–5. Po kiekvienu teiginiu parašykite „taip“ arba „ne“. Argumentuokite savo pasirinkimą prieš jūsų grupės narius.

Paprašykite vaikų, užpildant anketas, dirbti nedidelėmis grupelėmis po 3 – 4 žmones.

Aptarkite su porininku šiuos klausimus:

1. Kuo Boazo ir Rūtos poelgiai skiriasi nuo Dovydo ir Batšebos poelgių?
2. Kaip manote, ar verta buvo Dovydui sugulti su Batšeba, kad po to išgyventų visus tuos nemalonumus, kurie vėliau užgriuvo juos? Pagrįskite savo atsakymus.
3. Jei jūs turėtumėte galimybę parašyti laišką Dovydui ar Batšebai iki tol, kol jie susitiko, ką jūs parašytumėte?

Paklauskite

– Apie kurią iš šių dviejų porų galima pasakyti, kad jie iš tikrųjų mylėjo vienas kitą? Paaiškindite savo atsakymą.

(Išklausius vaikų atsakymus, perskaitykite Hbr 13, 4 ir paprašykite tai pakomentuoti.)

Sakykite

– Intymus artumas – tai vienas iš būdų išreikšti meilę tarp vyro ir žmonos. Dievas duoda aiškius nurodymus, kad tokie santykiai galimi tik santuokoje. Bozas parodė Rūtai, kad ją myli, net neprisilietęs prie jos.

Paklauskite

– Koku būdu galima parodyti savo meilę, vengiant fizinio artumo? (Išklausykite dalyvių atsakymus.) Kai su pagarba elgiamės su priešingos lyties atstovais, tuo pačiu mes gerbiame Dievą.

4. KRIKŠČIONIŠKAS GYVENIMAS (10 – 15 min.)

„Pasišventimas“

Paruoškite po gyvą gėlę kiekvienam vaikui.

Sakykite

– Niekada nevēlu nuspręsti dėl skaistybės išsaugojimo bendravime su priešingos lyties draugais.

Paklauskite

– Kokius, jūsų manymu, Dievas nori matyti tuos santykius? Kaip manote, ar gali tas, kas neišsaugojo savo skaistybės, vėl įgauti gėlės šviežumą? (žr. „Aktyvus pasiruošimas“ punktą A) Argumentuokite savo atsakymus. Kaip, jūsų manymu, žiūri į tokį žmogų Dievas?

Sakykite

– Nors Dievas pritaria intymiems santykiams tik tarp sutuoktinių, Jis vis dėlto gali atleisti tiems, kas puolė ir negalėjo išsaugoti savo skaistybės. Ir tik vienas Viešpats gali padėti tokiam žmogui pradėti viską iš naujo, sugrąžindamas jam nepaliesto žiedo šviežumo jausmą. (Padovanokite kiekvienam vaikui po gyvą gėlytę.)

Sakykite

– Šis žiedas simbolizuoja jūsų jaunystę. Ir taip, kaip jūs jį prižiūrėsite, įmerkę į vazą, kad jis nenuvystų, taip šiandien jūs galite nuspręsti saugoti savo tyrumą ir skaistumą.

PABAIGA

Pasiūlykite vaikams tyliai maldoje kreiptis į Dievą su prašymais, kad Jis padėtų jiems vėl pajusti išsiskleidusios gėlės šviežumą ir išsaugoti jaunystės skaistumą ateityje. Maldos pabaigoje paprašykite vaikų pakartoti kartu su jumis palaiminimo žodžius: „Tu mano pastogė, Tu ištrauki mane iš vargo ir apgaubi džiugiais išganymo šūksniais“ (Ps 32, 7).

13 pamoka

NARSIOS ŠIRDYS

Padėkim Dievui Jo darbe

Dievo malonė veiksmuose

Isimintina eilutė: „Eikš, paėjėkime... Viešpats padės mums, nes Viešpačiui nesunku išgelbėti nei per daugelį, nei per keletą“ (1 Sam 14, 6).

Tyrinėjimo tekstai: 1 Sam 14, 1– 3.

Papildoma literatūra: E Vait, „Patriarchai ir pranašai“, 505–512 psl.

Pamokos užduotys:

Ištyrinėję šią temą vaikai turi:

1. **Žinoti**, kad Dievas niekada jų nepaliks, jei jie bus paklusnūs Jam.
2. **Jausti**, kad Dievas kiekvienam iš jų paruošė ypatingą darbą.
3. **Rodyti** aktyvumą ir ryžtingumą, atliekant Dievo patikėtą darbą.

Pagrindinė mintis: Mes taip pat galime dalyvauti Dievo sumanymų įgyvendinime.

TRUMPA PAMOKOS APŽVALGA

Filistinai ir izraelitai ruošiasi kariauti vieni su kitais. Sauliaus sūnus Jehonatanas nusprendžia veikti (Dievas pasufleruoja jam tokį sprendimą). Pasikliaudamas tik Dievu, jis kartu su savo ginklanešiu netikėtai užpuola priešą, ir Dievas dovanoja jam nuostabią pergalę.

Ši pamoka apie gyvą malonę!

Labai dažnai žmonės, kaip Saulius, per daug pasikliauja savo jėgomis, arba atvirksčiai, nepasitiki savimi. Jehonatanas suprato Dievo kvietimą ir su tikėjimu pradėjo veikti, pasikliaudamas Dievo pagalba ir Jo malone.

PAPILDOMA MEDŽIAGA MOKYTOJAMS

„**Dievas padės mums.** Jehonatanui padėjo ne tiek jo ginklas arba kariniai sugebėjimai, kiek Dievo galybė. Jaunuolis pasinaudojo tik tuo, ką galėjo, bet Dievas palaimino jo nuolankų pasiklovimą Dangaus pagalba...“

Jeigu jie mums taip pasakys... Jehonatanui frazė „palypėkite pas mus“ turėjo tapti ženklų, kad Dievas kovos jų pusėje. Užlipti stačia šiaurine uola su ginklu buvo pavojingas dalykas. Laukdami didžiųjų dalykų iš Dievo ir parodydami pasiruošimą veikti iš savo pusės, mes suteikiame Jam ypatingą garbę...

Ir išgelbėjo Viešpats tą dieną Izraelį. Čia mes matome nuostabų pavyzdį to, kaip Dievo galybė susijungia su žmogaus pastangomis. Jehonatanas svajojo apie Izraelio išlaisvinimą nuo filistinų antpuolių. Tos dienos įvykiai nepalieka jokių abejonų, kad Jehonatanas buvo vedamas Šventosios Dvasios. Jis matė, kokioje beviltiškoje padėtyje buvo jo tėvas, ir tai dar labiau sustiprino dideli įsitikinimą Dievo vedimo teisumu, savu laiku pakvietusį jo tėvą karaliauti. Kildamas vis aukštyne stačiu šlaitu, jis su

kiekvienam žingsniui jautė jėgų antplūdį, kylantį iš jo neužteršto tikėjimo šaltinio, įkvepiančio kiekvienam kitam žingsniui“ (SDA Biblijos komentarai 2 T, 515–516 psl.).

PASISVEIKINIMAS

Pasveikinkite vaikus. Paklauskite, kaip jiems sekėsi šią savaitę, kokius patyrė džiaugsmus, ką išgyveno. Paklauskite, ar jie atliko namų darbus, kurie buvo užduoti praėjusią pamoką. Jei buvote uždavę namų darbų, paklauskite, kaip jiems sekėsi juos atlikti.

Paprašykite vaikų aktyviai dalyvauti užduotyse, kurias jūs jiems paruošėte.

1. AKTYVUS PASIRUOŠIMAS (10 – 15 min.)

Pasirinkite vieną arba keletą užduočių, kurios labiausiai jums tinka.

A. „Kelkis, einam“

Suskirstykite vaikus į dvi lygias grupes ir paprašykite vienos iš jų susėsti ratu. Šie vaikai bus „vykdytojai“. Kas pateko į antrą grupę, turi atsistoti už jų. Jie duos nurodymus „vykdytojams“.

Sakykite

– Prašau visus vaikus, stovinčius už pirmos grupės, ateiti pas mane gauti nurodymus, kuriuos duosite tiems, kurie sėdi rate nugara į jus. Dėmesio, pirma grupė: gavę nurodymus, jūs turite nekreipdami į nieką dėmesio, tuojau pat pradėti atlikinėti užduotį.

(Kai „instruktorių“ grupė prieis prie jūsų, pasakykite, kad jiems visiems, išskyrus jūsų atrinktiems trimis vaikams, kuriuos jūs instruktuosite atskirai, reikės kiekvienam prieš juos sėdinčiam duoti tą pačią komandą: „Papasčiausiai sėdėk ir nieko nedaryk!“ (Tie trys, kurie gaus nurodymus atskirai, turės perduoti sėdinčiam kuklumu nepasižymintiems vaikams.) Komandos turi skirtis paprastumu ir netikėtumu. Pavyzdžiui: „Stok ant kėdės ir garsiai padainuok mėgstamiausią savo dainą“; arba: „Nubrauk dulkes nuo baldų!“, arba: „Sukakarikuok penkis kartus“ ir t.t. Komandos turi būti sakomos „vykdytojam“ tyliai į ausį.

Pasiųskite „instruktorius“ į savo vietas ir paskelbkite žaidimo pradžią. Šiek tiek praėjus laikui, sustabdykite žaidimą ir paskelbkite antrą raundą. Paprašykite „instruktorių“ vėl prieiti prie jūsų. Kaip ir pirmame raunde, visi, išskyrus du, vėl gauna tas pačias užduotis: „Papasčiausiai sėdėk ir nieko nedaryk!“ Bet dabar atskiras netikėtas komandas gauna ne trys, o du vaikai. Pasiųskite „instruktorius“ į savo vietas, bet nesistoti prie tų pačių „vykdytojų“, už kurių jie stovėjo pirmame raunde.

Jei leis laikas, surenkite dar vieną raundą. Dabar palikite tik vieną „vykdytoją“, kuris atlikinės kokias nors netikėtas komandas, tuo metu, kai visi kiti tik stebės jo veiksmus.)

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paklauskite (vykdytojų)

– Ką jūs jautėte, kai gavote nurodymą stoti ir atlikinėti kažkokias tai užduotis visiems matant? (Paprašykite juos būti kiek įmanoma atviresniems.) Ar jautėte palengvėjimą nuo to, kad jūs buvote ne vieni? Ar tai jūsų neglumino, kad jums reikėjo daryti ne tą patį, ką ir visiems kitiems? Ką jautėte, kai matėte, kad likote vieninteliais „vykdytojais“?

Sakykite

– Šiandien mūsų pamoka pašvęsta dviejų jaunuolių žygdarbiui, kuriems užteko drąsos keltis ir pradėti veikti tuo metu, kai šeši šimtai suaugusių vyrų apimti baimės liko sėdėti savo vietoje. Atsiverskime 1 Sam 14, 6 ir perskaitykime šią eilutę visi kartu. Jei mes nepabijosime atsikelti ir eiti ten, kur kviečia Dievas, tai Viešpats atliks didžius dalykus per mus ir dėl mūsų.

Atminkite: Mes taip pat galime dalyvauti Dievo sumanymų įgyvendinime.

B. „Jo pėdomis“

Paruoškite raiščius akims, popierių, pieštukus.

Suskirstykite vaikus į grupes ir vienai iš jų užriškite vaikams akis. Išdalykite visiems vaikams popieriaus lapus ir pieštukus. Paprašykite ant vienos lapo pusės nupiešti medį, o ant kitos – uolą, po to

tegul nupiešia karalių Saulių, sėdintį po medžiu. Galiausiai, paprašykite juos pavaizduoti, kaip Jehonatanas su savo ginklanešiu lipa į uolą. Dabar tegul jie nusiriša raiščius ir palygina savo piešinius.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paklauskite

– Ar skiriasi piešiniai tų, kas piešė užrištomis akimis, nuo kitų? (Tų vaikų, kurie piešė užrištomis akimis, gavosi blogiau.) Kur čia galime įžvelgti panašumų, kas vyksta realiame gyvenime?

Sakykite

– Tam, kad galėtume įvykdyti Dievo valią savo gyvenime, Dievas atveria mums tikėjimo akis. Šios dienos pamoka skirta dviems narsiems jaunuoliams, kurie atliko žygdarbį Viešpaties vardu. Atsiverskime 1 Sam 14, 6 ir perskaitykime visi kartu garsiai. Jei mes nepabijosime atsikelti ir eiti ten, kur kviečia Dievas, tai Viešpats atliks didžius dalykus per mus ir dėl mūsų.

Atminkite: Mes taip pat galime dalyvauti Dievo sumanymų įgyvendinime.

PASIDALIJIMAS PATIRTIMI (15 – 20 min.)

Draugiški pokalbiai

Pasveikinkite visus svečius. Papasakokite apie džiaugsmus ir rūpesčius, kuriais vaikai pasidalijo pamokos pradžioje. Atsiklausę vaikų leidimo, papasakokite, ką jie atrado tyrinėdami Bibliją šią savaitę. Pasveikinkite gimtadienių ar kitokių svarbių įvykių progą.

Giesmių giedojimas

Pagiedokite jūsų mėgstamiausias giesmes apie tarnavimą Dievui.

Malda

Sakykite

– Šiandien mes tyrinėsime istoriją, kuri kalba apie jaunuolį, kuris pradėjo savo narsų darbą su malda. Būtent taip ir reikia spręsti bet kokią iškilusią problemą: nulenkti kelius prieš Viešpatį ir paprašyti Jo išminties ir jėgos. Ar kas nors iš jūsų turite problemų, dėl kurių išsprendimo galėtume pasimelsti visi kartu? (Suteikite galimybę vaikams pasisakyti.) O dabar nulenkime kelius prieš Dievo galybę ir papasakokime Jam tas problemas.

Misijos istorijos

Panaudokite bet kurias jums prieinamas misionieriškas istorijas.

Aukų surinkimas

Paruoškite lėkštę ar krepšelį aukų surinkimui. Šiandien pasiūlykite vaikams patiems prieiti prie krepšelio ir įdėti savo aukas.

Sakykite

– Norėdami padaryti ką nors Viešpaties vardu arba dėl kitų žmonių gerovės, mes turime veikti.

2. ATVERSKIME BIBLIJĄ (15 – 20 min.)

Sakykite

– Vienoje iš pamokų mes tyrinėjome Biblijos pasakojimą, kaip mirė Saulius ir jo sūnus Jehonatanas. Taip pat mes kalbėjome apie karalių Dovydą, kuris valdė po Sauliaus. O šiandien mes vėl sugrįšime į tuos laikus, kai valdė karalius Saulius, ir pakalbėsime apie jo sūnų Jehonataną. Kartą tas drąsus jaunuolis parodė narsą ir veikė pagal Dievo kvietimą tuo metu, kai jo tėvas ir likusieji kariai buvo sustingę iš baimės ir nežinojo, ką daryti.

BIBLIJOS ISTORIJA

Paruoškite Biblijas ir kietą popierių sutartinių ženkliukų darymui.

Paskirstykite šiuos vaidmenis ir paprašykite vaikų padaryti sutartinius ženkliukus savo vaidmenis paženklininti.

Veikiančių asmenų sąrašas:

Pasakotojas – skaito 1 Sam 14, 1–23.

Jehonatanas (pagrindinis herojus) – jo vaidmuo prasideda izraelitų būryje.

Ginklanešys – neatsilikdamas seka paskui Jehonataną.

Ahija (kunigas) – būna izraelitų stovyklavietėje.

Saulius (karalius) – sėdi (miega) po granato medžiu izraelitų stovykloje.

Šviesi uola Bocesas (reiškia „balta, šviesi, minkšta, trapi“) – stovi viduryje klasės prieš kitą uolą.

Uola Senė (padengta spygliuotais krūmeliais; ja lengviau užlipti) – stovi viduryje klasės prieš kitą uolą.

Filistinų sargybiniai – saugo filistinų stovyklavietę.

Filistinų kariai – vaikai, kurie neturi vaidmens. (Pradžioje vaidinimo miega.)

Izraelitų kariai – kiti vaikai, kurie dar neturi vaidmens. (Pradžioje vaidinimo taip pat miega.)

Tegul pasakotojas pradeda skaityti 1 Sam 14, 1–23, sustojęs tose vietose, kurias turi vaidinti kiti veikėjai.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paklauskite

– Kokie įvykiai atvedė prie tos didžios pergalės? Kieno tame didžiausias indėlis? (Jehonatanas.) Kodėl Jehonatanas, visai dar jaunas žmogus, galėjo atlikti tokį didžiulį žygdarbį? (Dievas pakvietė ir palaikė jį. Jehonatanas pasitikėjo Dievu ir buvo paklusnus, todėl, tikėdamas Dievo palaikymu, jis narsiai stojo prieš priešą.)

BIBLIJOS TYRINĖJIMAS

Paruoškite Biblijas.

Sakykite

– Pajutęs Dievo palaikymą, Jehonatanas kreipėsi į Dievą, kad sužinotų Jo valią, ir jis, apimtas Šventosios Dvasios, pradėjo veikti. Prisiminkime dabar kitas Biblijos istorijas, kurias mes tyrinėjome ši ketvirtį, ir pažiūrėsime, kur jose galima atrasti tokį pat tikėjimą, kuris įkvėpė žmones tikriems žygdarbiams.

(Susikirstykite vaikus į grupes ir paprašykite juos prisiminti vieną iš Biblijos herojų, kuriuos jie tyrinėjo ankstesnėse pamokose. Tegul jie prisimena pasakojimą apie tą herojų ir suranda Biblijoje epizodą, kuriame jis kaip Jehonatanas parodė gyvą tikėjimą. Ieškant tinkamo herojaus, galima naudoti buvusių ketvirčių pamokėles.

Po to, kai vaikai pasirinks Biblijos herojų, surenkite viktoriną iš dvidešimties klausimų, į kuriuos reikia atsakyti tik „taip“ arba „ne“. Viktorinos metu vienos grupės vaikai gali užduoti kitos grupės vaikams iki 20 klausimų, kad sužinotų sugalvoto herojaus vardą ir jo žygdarbį.

Tinkami personažai, apie kuriuos kalbama ši ketvirtį, gali būti Kalebas, Jozuė (Sk 13); Jozuė einant per Jordaną (Joz 1 – 6); Jozuė užimant Jerichą (Joz 6 – 8); Ona, kai pašventė Dievui Samuelį (1 Sam 1 ir 2.)

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paklauskite

– Kuo jūsų išvardytų herojų tikėjimas ir veiksmai panašūs į Jehonataną? (Nepertraukiamas ryšys su Dievu.) Kuo jie skiriasi? (Savo reakcija į Dievo kvietimą.) Ar galime mes tapti tikėjimo herojais ir atlikti žygdarbį mūsų laikais?

Atminkite: Mes taip pat galime dalyvauti Dievo sumanymų įgyvendinime.

3. PAMOKOS PRITAIKYMAS (10 – 15 min.)

Perskaitykite vaikams šią situaciją.

Kotryna ir Marija yra mažosios diakonės savo bažnyčioje. Praėjusią savaitę jos dalyvavo diakonų susirinkime. Susirinkime buvo svarstoma, kaip bažnyčia galėtų pasitarnauti tame mikrorajone. Buvo

siūlomi įvairūs susitikimai, bet Kotryna ir Marija nežinojo, kuo jos galėtų būti naudingos. Visi pasiūlyti variantai turėjo savo oponentus, kurie įrodydavo jų netinkamumą. O pagrindinė priežastis buvo neturėjimas laiko ir lėšų. Pakeliui į namus mergaitės ir toliau aptarinėjo susirinkime iškeltus klausimus. Jos jautė, kad Dievas jas kviečia veikti, bet joms stigo patirties, ir jos neužtikrintos savo jėgomis.

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paklauskite

– Ką jūs patartumėte Kotrynai ir Marijai? Kaip jūs elgtumėtės jų vietoje? Kokius „tikėjimo darbus“ jūs pasiūlytumėte joms atlikti?

Atminkite: Mes taip pat galime dalyvauti Dievo sumanymų įgyvendinime.

4. KRIKŠČIONIŠKAS GYVENIMAS (10 – 15 min.)

„Kojos“

Paruoškite ir išdalykite vaikams baltus, plokščius raištelius, vandeniui atsparius flomasterius arba žymeklius, kartotekos korteles su dviem skylutėmis.

Paprašykite vaikų nupiešti ant raištelių įvairiaspalvius taškelius, juosteles, banguotas linijas. Po to pasiūlykite jiems išsirinkti ir parašyti ant savo kortelių vieną iš žemiau pateiktų tekstų ir pririšti raištelius prie kortelių arba tegul susivarsto jais savo avalynę.

1. „Jis davė man kojas kaip stirnos ir nuvedė mane į saugias aukštumas“ (2 Sam 22, 34).
2. „Koja kojon ėjau su Juo, nenukrypdamas į šalį, ir laikiausi Jo parodyto kelio“ (Job 23, 11).
3. „Tavo Įstatymo keliu žingsniavau, nuo jo mano kojos niekada nenuklydo“ (Ps 17, 5).
4. „Tavo žodis – žibintas mano žingsniams ir šviesa mano takui“ (Ps 119, 105).
5. „Ir apsiavę kojas ryžtu skleisti taikos Evangeliją“ (Ef 6, 15).

PASIKEITIMAS NUOMONĖMIS

Paklauskite

– Kodėl jūs pasirinkote būtent šitą eilutę? Ką galima padaryti, kad jūsų kojos nenuklystų nuo Dievo kelio?

Sakykite

– Ateinančią savaitę pasistenkite savo pažįstamiems papasakoti, kad Dievas gali daryti didingus dalykus per pačius paprasčiausius vaikus ir merginas.

PABAIGA

Maldoje paprašykite Dievo vadovavimo ir narsos sau ir savo mokiniams, kad jūs galėtumėte drąsiai daryti Jo darbus.